VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
Fakulta financí a účetnictví
katedra finančního účetnictví a auditingu
studijní obor: Účetnictví a finanční řízení podniku

Účetní a daňové souvislosti přeshraničních fúzí

Autor diplomové práce: Bc. Anna Suková
Vedoucí diplomové práce: Ing. Jana Skálová, Ph.D.
Rok obhajoby: 2020

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Účetní a daňové souvislosti přeshraničních fúzí“ vypracovala samostatně a že jsem veškerou použitou literaturu a další prameny řádně označila a uvedla v přiloženém seznamu.

V Praze dne .....

.....

Bc. Anna Suková

Poděkování:

Ráda bych na tomto místě poděkovala Ing. Janě Skálové, Ph.D. za odborné vedení mé diplomové práce, vstřícnost a za cenné rady a připomínky. Zároveň děkuji mé rodině za podporu a trpělivost během studia.

Abstrakt

Název práce: Účetní a daňové souvislosti přeshraničních fúzí
Autor: Bc. Anna Suková
Vedoucí práce: Ing. Jana Skálová, Ph.D.
Katedra: Katedra finančního účetnictví a auditingu

Klíčová slova: přeshraniční fúze, projekt přeshraniční fúze, zanikající korporace, nástupnická korporace, zdanění při odchodu

Předkládaná diplomová práce se věnuje aktuální problematice na úrovni obchodních korporací v rámci Evropské unie, a to přeshraničním fúzím. Práce se skládá ze dvou hlavních částí – teoretické a praktické. Teoretická část detailně rozebírá veškeré oblasti související s realizací přeshraničních fúzí. Jsou v ní vysvětleny základní pojmy, právní rámec na úrovni Evropské unie i České republiky a problematika zdanění. Obsažena je i kapitola zabývající se novou právní úpravou zdanění při odchodu. V praktické části je provedena analýza projektů přeshraničních fúzí se zúčastněnou českou korporací. Tyto projekty byly zveřejněny v období let 2008-2018. Cílem práce je identifikovat trendy v projektech přeshraničních fúzí a přiblížit zdanění při odchodu.

Abstract

Title: Accounting and tax implications of cross-border mergers
Author: Bc. Anna Suková
Supervisor: Ing. Jana Skálová, Ph.D.
Department: Department of Financial Accounting and Auditing

Keywords: cross-border mergers, common draft terms of cross-border merger, merging company, acquiring company, exit tax

This diploma thesis deals with current issues at the level of business corporations within the European Union, namely cross-border mergers. The thesis consists of two main parts. The first part is theoretical, where all fields related to the cross-border mergers are described. Basic terms, the legal framework of the European Union and Czech Republic, and tax issues are explained. There is also a chapter dealing with new exit tax legislation. The second part, which is practical, contains an analysis of the common draft terms of cross-border mergers involving Czech companies for the years 2008-2018. The goal of this thesis is to identify trends in the common draft terms of cross-border mergers and to give an overview of the exit tax.

Obsah

ÚVOD **7**

1. ZÁKLADNÍ TEORETICKÉ VYMEZENÍ **8**

1.1 VLASTNICKÉ TRANSAKCE, PODNIKOVÉ KOMBINACE A PŘEMĚNY 8
1.1.1 Vlastnické transakce 8
1.1.2 Podnikové kombinace 8
1.1.3 Přeměny 9
1.2 FÚZE 9
1.2.1 Členění fúzí 10
1.2.2 Motivy fúzí 12
1.2.3 Průběh fúzí 14

2. PRÁVNÍ ÚPRAVA PŘESHRANIČNÍCH FÚZÍ V EVROPSKÉ UNII **15**

2.1 PRIMÁRNÍ KOMUNITÁRNÍ PRÁVO 15
2.2 JUDIKATURA ESD 16
2.3 SEKUNDÁRNÍ KOMUNITÁRNÍ PRÁVO 16
2.3.1 Směrnice pro přeshraniční fúze 17

3. PRÁVNÍ ÚPRAVA PŘESHRANIČNÍCH FÚZÍ V ČESKÉ REPUBLICE **20**

3.1 FÚZE A PŘESHRANIČNÍ FÚZE V ČESKÉ LEGISLATIVĚ 20
3.2 SPOLEČNÝ PROJEKT PŘESHRANIČNÍ FÚZE 21
3.2.1 Právo vlivu zaměstnanců 22
3.3 ROZHODNÝ DEN 23
3.4 ÚČETNÍ OBDOBÍ 24
3.4.1 Rozhodný den před vypracováním projektu fúze 25
3.4.2 Rozhodný den po vypracování projektu fúze 25
3.5 KONEČNÁ ÚČETNÍ ZÁVĚRKA 26
3.6 ZAHAJOVACÍ ROZVAHA 27
3.6.1 Položky rozdílů při fúzi 28
3.7 OCENĚNÍ JMĚNÍ 29
3.7.1 Goodwill a oceňovací rozdíl 30
3.7.2 Ocenění při přeshraniční fúzi 30
3.8 ODLOŽENÁ DAŇ Z TITULU FÚZE 31
3.9 ZJEDNODUŠENÁ PŘESHRANIČNÍ FÚZE SLOUČENÍM 32
3.10 ZPRÁVA O PŘESHRANIČNÍ FÚZI 32
3.11 ZNALECKÁ ZPRÁVA O PŘESHRANIČNÍ FÚZI 33
3.12 POVINNOST AUDITU 33
3.13 PRÁVNÍ ÚČINNOST 34
3.13.1 Osvědčení o přeshraniční fúzi 34

4. DAŇOVÉ SOUVISLOSTI PŘESHRANIČNÍCH FÚZÍ **36**

4.1 DAŇ Z PŘÍJMŮ 36
4.1.1 Zdaňovací období, daňové přiznání a zálohy 38
4.1.2 Daňové výhody uplatnitelné při přeshraniční fúzi 38

5. EXIT TAX – ZDANĚNÍ PŘI ODCHODU 40

5.1 HISTORIE 40
5.2 SOUČASNÁ ÚPRAVA 41
5.2.1 Exit tax ve směrnici ATAD 42

6. ANALÝZA PROJEKTŮ PŘESHRANIČNÍCH FÚZÍ 45

6.1 SBĚR VSTUPNÍCH DAT 45
6.2 ANALÝZA CELKOVÉHO POČTU PROJEKTŮ 46
6.3 ANALÝZA PROJEKTŮ ČESKÝCH ZANIKAJÍCÍCH KORPORACÍ 52

ZÁVĚR 63

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ 65

SEZNAM TABULEK 70

SEZNAM GRAFŮ 71

SEZNAM SCHÉMAT 72

SEZNAM ZKRATEK 73

PŘÍLOHA 75

Úvod

Fúze jakožto jeden ze způsobů přeměn obchodních korporací je velmi využívanou strategií v rámci naplnění cíle budoucího růstu obchodní korporace. I to je důvodem pro stále rostoucí počet zveřejňovaných projektů fúze se záměrem fúzi uskutečnit. Jako hlavní smysl realizace fúzí bývá nejčastěji uváděno zjednodušení organizační struktury zúčastněných korporací a úspora administrativních nákladů. Zároveň je kladen požadavek na čistě pozitivní dopad uskutečněné fúze na zúčastněné korporace.

V uplynulých jedenácti letech se přeshraniční fúze dostávaly do popředí zájmů českých obchodních korporací stále více i díky vzniku zákona, který tyto fúze českým korporacím umožňuje. Obecně je vzestup přeshraničních fúzí způsoben neustále postupující ekonomickou globalizací, harmonizací a koordinací legislativ členských zemí Evropské unie. Novinkou v oblasti daňové problematiky přeshraničních fúzí v rámci Evropské unie je zavedení tzv. zdanění při odchodu, které je součástí směrnice ATAD.

Hlavním cílem práce je analyzovat aspekty projektů přeshraničních fúzí s účastí české obchodní korporace, zveřejněných mezi lety 2008-2018. Dalším cílem je rozbor zdanění při odchodu v souvislosti s přeshraničními fúzemi a následná analýza dopadu tohoto zdanění zpětně na zveřejněné projekty přeshraničních fúzí.

Diplomová práce je rozdělena na dvě hlavní části – teoretickou v podobě literární rešerše a dále část praktickou. Teoretická část se skládá z pěti kapitol. První kapitola je věnována základnímu teoretickému úvodu do problematiky, na který diplomová práce v dalších částech navazuje. V druhé a třetí kapitole je rozebrán právní rámec přeshraničních fúzí, a to jak na úrovni Evropské unie, tak na úrovni České republiky. Vzhledem k harmonizaci legislativní úpravy přeshraničních fúzí Evropskou unií a transpozici směrnice upravující přeshraniční fúze do české legislativy, jsou v druhé kapitole přiblíženy pouze prameny primárního a sekundárního komunitárního práva a judikatura ESD související s přeshraničními fúzemi. Třetí kapitola již přináší podrobný rozbor jednotlivých oblastí v průběhu procesu realizace přeshraniční fúze. Určité části třetí kapitoly lze vzhledem ke struktuře zákona o přeměnách vztáhnout i na uskutečňování vnitrostátních fúzí. Čtvrtá kapitola teoretické části se zabývá daňovými souvislostmi přeshraničních fúzí v kontextu daně z příjmů právnických osob. Pátá kapitola přináší bližší pohled na nově zaváděné zdanění při odchodu.

I praktickou část lze rozdělit na dva dílčí oddíly. V prvním z nich je obsažena jak analýza základních parametrů projektů přeshraničních fúzí, jako je například typ fúze, počet zúčastněných subjektů apod., tak i analýza samotných zúčastněných korporací z pohledu jejich právní formy, sídla atd. Druhý oddíl detailněji analyzuje zveřejněné projekty přeshraničních fúzí s českou korporací v pozici zanikajícího subjektu. Je zaměřen rovněž na informace o vzniku odštěpného závodu v analyzovaných projektech, odlivu aktiv a s tím souvisejícím titulem pro aplikaci zdanění při odchodu.

1. Základní teoretické vymezení

Cílem této kapitoly je objasnění pojmů, které jsou nezbytné k pochopení následujícího textu diplomové práce.

1.1 Vlastnické transakce, podnikové kombinace a přeměny

1.1.1 Vlastnické transakce

Dle Vomáčkové [1] jsou vlastnické transakce definovány jako transakce, při nichž dochází ke změnám vlastníků obchodní korporace[1] (akcionáři, společníci, družstevníci). Tyto transakce jsou charakteristické svým vlivem na vznik, zánik, nebo případně na změnu právní formy či změnu vlastnických poměrů v obchodní korporaci. Vlastnické transakce mají především významný dopad na změnu vztahů mezi společností a jejími vlastníky. Vomáčková [2] dále uvádí, že „*v souvislosti s vlastnickými transakcemi mnohdy dochází i k podnikovým kombinacím, při nichž nastává spojení podniků do větších, vyšších, nových ekonomických celků*“. [1]

Za vlastnické transakce jsou označovány tyto operace:

- založení a vznik (případně zánik) obchodní korporace;
- změny vlastnických poměrů;
- kapitálové akvizice (vznik mateřské a dceřiné společnosti nákupem podílu na vlastním kapitálu);
- majetkové akvizice (koupě a prodej závodu, vklad závodu);
- přeměny obchodních korporací [1].

1.1.2 Podnikové kombinace

Podnikové kombinace jsou transakcemi, jejichž podstatou je spojování závodů [2]. Podnikové kombinace jsou účetním termínem Mezinárodních standardů účetního výkaznictví (dále také „IFRS“). Tímto pojmem jsou označovány akviziční procesy zobrazené v účetnictví. [3] Obecně je možné si pod podnikovými kombinacemi představit spojování samostatných ekonomických celků, případně jejich činností, do jednoho závodu, se vznikem ekonomického celku bez ohledu na samotnou podobu transakce a právní formu [3]. V rámci Mezinárodních standardů účetního výkaznictví se podnikovými kombinacemi zabývá standard IFRS 3, který podnikovou kombinaci definuje takto: „*transakce nebo jiná událost, ve které nabyvatel získává kontrolu nad jedním či několika podniky*“ [4].

Za podnikovou kombinaci je považována transakce nezávislých podniků. Z tohoto úhlu pohledu jsou fúze uskutečněné v rámci holdingu spíše pouhou organizační změnou (reorganizací), nežli podnikovou kombinací. [5] Podle Peláka [5] je největší rozdíl v tom,

[1] Pojmy „obchodní korporace“ a „obchodní společnost“ jsou v dalším textu považovány za synonyma.

že fúzí mateřské a dceřiné společnosti v podstatě k žádné transakci nedochází, protože holding platí „sám sobě“.

Za podnikové kombinace jsou dle Vomáčkové [1] považovány:

- kapitálové akvizice;
- majetkové akvizice;
- fúze.

1.1.3 Přeměny

Přeměna je pojmem českého obchodního práva. Termíny přeměny a podnikové kombinace se částečně překrývají, jelikož přeměny zahrnují i takové transakce, které nejsou podnikovými kombinacemi. [3] Přeměny jsou definovány zákonem č. 125/2008 Sb. o přeměnách obchodních společností a družstev (dále také „zákon o přeměnách“) a rozumí se jimi fúze, rozdělení (rozštěpením nebo odštěpením), převod jmění na společníka, změna právní formy a přeshraniční přemístění sídla [6].

Dle Skálové [3] je možné v rámci přeměn považovat za podnikové kombinace fúze a rozdělení sloučením, přičemž musí být splněny určité podmínky. Naopak Pelák [5] považuje rozdělení za přesný opak podnikové kombinace.

1.2 Fúze

Fúzí je nazýván postup, při němž zaniká jedna nebo více společností a dochází k přechodu jmění na právního nástupce. Tento právní nástupce buď již existuje, nebo fúzí teprve vzniká. [3] Hlaváč [7] definuje fúzi jako „*postup, kdy se statutární orgány dvou nebo více firem dohodnou na jejich spojení s tím, že požádají vlastníky těchto firem o schválení této fúze“.* Je v kompetenci každého státu, jakou si zvolí hranici pro potřebný počet vlastníků, po jejichž souhlasu je možné považovat fúzi za schválenou [7]. Řada vyspělých států považuje fúzi za schválenou při souhlasu alespoň nadpoloviční většiny vlastníků nebo popřípadě tzv. kvalifikované většiny [7]. Každá společnost má možnost tuto hranici ve stanovách, resp. společenské smlouvě upravit dle svých potřeb [7].

Jedním z klíčových kroků při uskutečňování fúze je určení výše základního kapitálu nástupnické společnosti a s tím související stanovení výměnného poměru, jedná-li se o fúze mezi korporacemi, které nejsou kapitálově spojené [3]. Výměnný poměr určuje, jakou mírou účasti se na nástupnické společnosti podílí společníci zanikající společnosti, případně společníci nástupnické společnosti před fúzí [8]. Výměnný poměr navrhují statutární orgány zúčastněných společností a v České republice se k výměnnému poměru vyjadřuje i znalec [7]. V případě, že výměnný poměr přesně neodráží reálnou hodnotu zanikajících podílů, je tento rozdíl dorovnán doplatkem [3]. Výše doplatku je však omezena 10 % jmenovité nebo účetní hodnoty nově získaných akcií (či podílů), nebo 10 % z částky zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace [6]. Podle Hlaváče [7] doplatky často odpovídají pouze zaokrouhlovacím rozdílům při výpočtu výměnného poměru.

Hlaváč [7] také považuje za jednu z výhod fúzí fakt, že vypořádání mezi společníky nástupnické a zanikající společnosti probíhá nikoli v penězích, ale formou předání akcií nebo podílů. Naopak za nevýhodu lze považovat skutečnost, že je nutné, aby se společníci zanikající společnosti určitým způsobem angažovali na chodu a podnikání nástupnické společnosti [7].

1.2.1 Členění fúzí

Fúze lze členit z několika hledisek. V následujících podkapitolách jsou rozebrány různé typy fúzí.

1.2.1.1 Fúze splynutím a sloučením

Základní členění fúzí, a to na fúzi splynutím a fúzi sloučením, je vymezeno v zákoně o přeměnách. Fúze sloučením je upravena v § 61 zákona o přeměnách [6]. Jedná se o takovou fúzi, na které jsou účastny minimálně dvě společnosti, přičemž jedna společnost zaniká (zrušení bez likvidace) a druhá (již existující) je považována za společnost nástupnickou. Zanikající společnost převádí veškeré své jmění (včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů [9]) na společnost nástupnickou, a to výměnou za cenné papíry nebo akcie na základním kapitálu nástupnické společnosti [3].

Fúze splynutím, definovaná v § 62 zákona o přeměnách, je takovou transakcí, na které jsou opět účastny minimálně tři společnosti, s tím, že dvě společnosti zanikají (jsou zrušeny bez likvidace) a jejich jmění (včetně práv a povinností z pracovněprávních vztahů [9]) je převedeno na nově vzniklou nástupnickou společnost [6] [7]. Podobně jako při fúzi sloučením, jsou i v tomto případě společníkům zanikajících společností poskytnuty akcie nebo podíly představující základní kapitál nově vzniklé společnosti [3].

Česká právní úprava připouští provedení fúze napříč odlišnými prvními formami obchodních korporací, avšak odděleně buď v rámci kapitálových, nebo osobních společností. [10]

1.2.1.2 Fúze vertikální, horizontální, konglomerátní a koncentrické

Další možný úhel pohledu na fúze (i akvizice obecně) je jejich rozlišení podle příbuznosti předmětu činnosti fúzovaných společností nebo také podle přínosů (synergických efektů) vyplývajících ze získání dodatečných zdrojů nebo výrobních sil [3] [9].

Horizontální fúzí jsou spojovány konkurenční společnosti, tedy takové, které mají stejný nebo podobný předmět hlavní činnosti (např. výrobci stejného druhu výrobku). Podle Skálové [3] mohou společnosti při horizontální fúzi dosáhnout těchto synergických efektů:

- úspora nákladů;
- efektivnější výroba;
- využití volné kapacity;
- výhodnější nákupy surovin (množstevní slevy);
- lepší dostupnost finančních zdrojů atd.

Zahraniční odborná literatura [11] uvádí, že zvýšení tržní síly v důsledku provedení horizontální fúze může mít však negativní vliv na konkurenceschopnost dalších subjektů v daném odvětví a nástupnická společnost se v důsledku fúze může stát předmětem zájmu určité formy antimonopolního úřadu v daném státě.

Opakem horizontální fúze je fúze vertikální. Při vertikální fúzi jsou spojovány společnosti s navazující činností v rámci daného oboru, resp. odvětví (např. spojení dodavatele a odběratele) [7]. Díky tomuto spojení je ovládnuto několik kroků výrobního procesu [3]. Příkladem rozsáhlé a významné vertikální fúze je spojení italského výrobce slunečních brýlí Luxottica a maloobchodních prodejců slunečních brýlí na americkém trhu, jako je např. Sunglasses Hut, a dále spojení s předními značkami slunečních brýlí, jako jsou všem známé značky Ray-Ban nebo Oakley [11]. Gaughan [11] uvádí jako překvapující skutečnost, že americké regulatorní orgány povolily těmto společnostem zaujmout tak významnou pozici na americkém trhu s brýlemi.

Cílem koncentrických fúzí je získání společnosti s podobnými nebo doplňujícími produkty, či s navazujícími výrobními procesy [3]. Naopak konglomerátní fúze si kladou za cíl spojení společností v naprosto odlišném oboru či odvětví. Důvodem pro takové jednání je snaha o diverzifikaci rizika. [7] Podle zahraničních autorů [11] však nejsou považovány výsledky diverzifikací rizik na základě konglomerátních akvizic za příliš pozitivní.

1.2.1.3 Fúze vnitrostátní a přeshraniční

Na fúze lze také nahlížet z geografického hlediska. Podle místa uskutečnění transakce jsou fúze členěny na vnitrostátní a přeshraniční. Při vnitrostátních fúzích jsou spojovány společnosti se sídlem na území České republiky. Za přeshraniční fúze jsou považovány takové fúze, kdy alespoň jedna ze zúčastněných společností je zahraniční právnickou osobou. O přeshraniční fúzi se také jedná v případě, kdy při fúzi zahraničních právnických osob je na základě projektu fúze přepokládáno, že sídlo nástupnické společnosti bude na území České republiky [6]. Pojem zahraniční právnická osoba je uveden v § 59b zákona o přeměnách. Jedná se o právnickou osobu, která se řídí právem jiného členského státu než České republiky a která má sídlo nebo hlavní provozovnu v jiném členském státě Evropské unie (dále také „EU“) [6]. Přeshraniční fúze lze dále členit z různých hledisek.

Přeshraniční fúze do České republiky

Existují dva typy přeshraničních fúzí směrem do České republiky, tedy fúzí, kdy je předpokládáno, že nástupnická společnost bude mít sídlo v ČR. První typem je provedení fúze za situace, kdy zanikající zahraniční společnost věcně v zahraničí zůstane, a to jako zahraniční odštěpný závod české nástupnické společnosti. Při této variantě mohou vzniknout účetní a daňové komplikace související s vedením účetnictví odštěpného závodu české společnosti mimo tuzemsko. [3] [1]

Druhou alternativou je skutečné spojení veškerého majetku a závazků zahraničního subjektu s nástupnickou společností v České republice. Jinými slovy jde o takovou situaci, kdy v zahraničí ze zanikající společnosti reálně nic nezůstane. [3]

Přeshraniční fúze do zahraniční

Při zániku české společnosti, tedy při fúzi do zahraničí, lze opět vymezit dvě alternativy. Jde o analogické situace jako při fúzi do České republiky. V prvním případě v České republice zůstává majetek a závazky v rámci provozovny zahraničního subjektu zapsané v obchodním rejstříku jako pobočka či odštěpný závod, který je z pohledu zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví (dále také „zákon o účetnictví“) považován za účetní jednotku [3] [1]. Daňovou terminologií je odštěpný závod označován jako stálá provozovna. [3]

Při druhém způsobu je veškerý majetek a závazky „odlit“ mimo ČR. Česká zanikající korporace přestává být podle české legislativy účetní jednotkou a daňovým poplatníkem. [3] Právě s tímto typem transakce souvisí tzv. zdanění při odchodu (dále také „exit tax“), kterému je věnována kapitola 5.

Krajním případem fúze do zahraničí je situace, kdy je spojována česká společnost se zahraniční společností, ale se vznikem nástupnické společnosti v jiném státě. Pokud ve státech zanikajících společností zůstávají odštěpné závody, je nezbytné zkoumat legislativy všech tří států a hledat jejich průnik, což je velmi náročné. [3]

Podle Špatné [12] lze rozlišit další dvě podoby přeshraničních fúzí, které lze na vnitřním trhu Evropské unie uskutečnit. Lze provést přeshraniční fúzi národních právních forem obchodních korporací s nástupnickou společností v národní právní formě obchodní společnosti, nebo nadnárodní fúze akciových společností s nástupnickou společností ve formě tzv. evropské společnosti. Následující text je zaměřen na první podobu přeshraniční fúze, tedy fúze v mezích národních forem obchodních korporací.

1.2.2 Motivy fúzí

Motivů pro provedení fúze (i akvizice obecně) je celá řada a u různých autorů odborné literatury se liší. Z tohoto důvodu jsou zde přiblíženy pouze ty nejvýznamnější a nejčastěji se opakující. Obecně se autoři shodují, že dvěma nejpodstatnějšími motivy jsou celkový růst společnosti a synergie [11]. Podle Sedláčka [13] je na základě provedené studie potvrzeno, že hlavním motivem fúzujících subjektů je především dosažení mikroekonomických výhod. Konkrétně ve vzorku fúzujících společností na českém trhu v letech 2001–2012 byly hlavními motivy fúzí zjednodušení administrativy a daňová optimalizace, což následně vedlo k úspoře nákladů. Vždy ale platí, že fúze by měla být uskutečněna pouze za předpokladu výsledného pozitivního dopadu na zúčastněné subjekty [7].

Růst společnosti

Růstu společnosti, tedy určité formy expanze, lze dosáhnout dvěma základními způsoby, a to buď prostřednictvím jejích vnitřních zdrojů (tzv. vnitřní růst), nebo prostřednictvím fúzí

či akvizic (tzv. vnější růst). Fúzemi (i akvizicemi) lze dosáhnout růstu podstatně rychleji, ovšem za přítomnosti poměrně vysoké míry rizika a nejistoty. [11] Právě tento výrazný růst, k němuž došlo v důsledku fúze, je i díky svému jednorázovému charakteru klíčový. Otevírá totiž přístup k dosud nevyužívaným zdrojům, kvalifikovaným pracovníkům či duševnímu vlastnictví, ke kterým by společnost pouze za využití vnitřního růstu získala přístup až v delším časovém horizontu [14]. Podle Hlaváče [7] dokonce vnitřní, resp. přirozený růst v řadě případů buď vůbec není možný, nebo je příliš nákladný, a to z mnoha objektivních důvodů.

Synergie

Pojmem synergie je nazýván jev, při kterém dochází ke kombinaci dvou či více faktorů (veličin), jejichž výsledkem je pozitivnější efekt, než jakého by bylo dosaženo při součtu jednotlivých efektů získaných samostatně [11]. Pozitivní efekt ze synergie se v rámci fúzí a akvizic projevuje mimo jiné zlepšením budoucího cash flow společnosti, a to například díky rychlejšímu růstu výnosů, vyšším maržím, lepšímu vyžití zdrojů nebo snížení nákladů kapitálu [7]. Podle Marka [9] je třeba synergické efekty hledat v těchto oblastech: dodatečné výnosy, úspory nákladů a daňové výhody. Jako příklad synergie lze uvést fúzí získaný vyšší podíl na trhu, který nástupnické společnosti nabízí lepší vyjednávací pozici s odběrateli a dodavateli, například ohledně cen [7].

Diverzifikace rizika

Motiv diverzifikace rizika jako jeden z motivů pro uskutečnění fúze je odbornou veřejností považován za velmi diskutabilní [9] [14]. Tento motiv je pro provedení fúze nedostatečný z toho důvodu, že diverzifikovat riziko mají možnost akcionáři sami, a to prostřednictvím svého portfolia. Marek [9] dokonce uvádí, že na základě provedených empirických studií fúzí, jejichž primárním motivem byla právě diverzifikace rizika, fúze často vedly k poklesu tržní ceny akcií.

Zvýšení kapacity zadluženosti

Zvýšení kapacity zadluženosti díky spojení společností je vcelku logickým přínosem fúze. Pramení z toho, že nástupnická společnost je větší než původní společnosti, a proto má lepší pozici pro získání vyššího úvěru s nižší úrokovou mírou. Jak uvádí Marek [9]: „*nižší úroková sazba vede za jinak stejných podmínek k nižší hodnotě váženého průměru kapitálových nákladů, a tedy i k vyšší tržní hodnotě společnosti*“. Ovšem i v tomto případě existuje též negativní stránka věci, a sice skutečnost, že vyšší zadluženost bývá často kompenzována vyšším rizikem a vyšším ručením za vzniklé závazky. [9]

Následující přehled poskytuje výběr ostatních důvodů pro realizaci fúzí:

- získání vyššího podílu na trhu;
- proniknutí na nové trhy nebo do nových zemí;
- získání nehmotných aktiv (technologie, licence, patenty, know-how atd.);
- získání zaměstnanců nebo týmu odborníků výjimečných svou kvalifikací;

- oslabení konkurence;
- dosažení daňového zvýhodnění v podobě uplatnění daňových ztrát;
- v případě fúzí v rámci skupiny zjednodušení organizační struktury a snížení administrativních nákladů [3].

1.2.3 Průběh fúzí

Vzhledem k náročnosti, a především komplexnosti takové transakce, jakou je fúze, lze považovat téměř za nezbytnost zapojení odborníků z oblasti práva, účetnictví a daní. I přes značnou časovou náročnost fúze lze její průběh zjednodušeně vyjádřit pomocí tří na sebe navazujících fází, kterými jsou:

1. přípravná fáze;
2. realizační fáze;
3. dokončovací fáze. [3]

Přípravná fáze je charakteristická stanovením primárních cílů fúze jako takové, zjišťováním podmínek pro realizaci přeměny, a především snahou o získání informací o postupech, které budou muset být v jednotlivých fázích provedeny, aby celá fúze byla zdárně dotažena do svého konce. Povinnost zajistit přípravnou fázi fúze většinou náleží statutárním orgánům obchodních korporací, ačkoli není vyloučeno zapojení i jiných osob [15]. V úvahu je třeba vzít jak právní, tak i účetní a daňové aspekty, ze kterých vyplývají povinnosti pro zúčastněné subjekty. V této souvislosti Hlaváč [16] uvádí: „*ekonomické dopady přeměn by měly být zváženy v dostatečném předstihu před vlastním rozhodnutím o jejich realizaci*“. V kontextu přeshraniční fúze vyvstávají další úkony, které je třeba provést již v přípravné fázi. Primárně je nutná orientace v právních řádech a v daňových a účetních systémech jednotlivých států, v nichž se zúčastněné subjekty nacházejí. Pro hladký průběh přeshraniční fúze je třeba zjistit přístup jednotlivých států ke stanovení rozhodného dne a okamžiku, od kterého nastávají právní účinky fúze. Přípravná fáze bývá zakončena určením rozhodného dne a harmonogramem navazujících kroků realizace. [3]

Realizační fázi lze specifikovat jako období ke zpracování veškerých potřebných dokumentů, kterými jsou projekt fúze, konečná účetní závěrka, zahajovací rozvaha, mezitímní účetní závěrka, zprávy znalců a zprávy statutárních orgánů. Pro zajištění souladu procesu přeshraniční fúze s legislativními předpisy je vyžadováno i osvědčení notáře. V závěru realizační fáze je podán návrh na zápis fúze do obchodního rejstříku (v případě nástupnické společnosti v ČR). [3]

V samotném závěru fúze, tedy v dokončovací fázi, již dochází ke spojení společností a s tím souvisejícímu propojení účetnictví, podání daňových přiznání, oznámení skutečnosti o zániku zanikajících subjektů všem zainteresovaným stranám a v neposlední řadě vypořádání dalších daňových povinností. Závěrem dokončovací fáze jsou naplněny veškeré právní, účetní i daňové účinky fúze. [3]

2. Právní úprava přeshraničních fúzí v Evropské unii

Primární snahou evropské legislativy v oblasti práva obchodních korporací je především zjednodušení právního prostředí a minimalizace překážek transakcí na jednotném vnitřním trhu Evropské unie.

Evropská legislativa je však při harmonizaci práva obchodních korporací relativně zdrženlivá a upravuje pouze dílčí otázky. Tento jev není náhodný, odráží snahu legislativních orgánů o zachování určité samostatnosti jednotlivých členských států. Tyto tendence jsou patrné ve snaze nezasahovat do tradic a právních struktur členských států. Přesto je nezbytné, aby byly určité sféry podnikání nadnárodně harmonizovány, a to z důvodu zabezpečení principů primárního komunitárního práva (viz kapitola 2.1). Mnohé členské státy v minulosti přeshraniční fúze ve svých národních právních úpravách buď vůbec nepovolovaly, nebo jim kladly nepřiměřené překážky. Obecně lze říci, že členské státy nebyly přeshraničním fúzím příliš vřele nakloněny, a to mimo jiné pro jejich náročnost způsobenou odlišnými právními řády jednotlivých zemí a obavu z odlivu kapitálu a obchodních korporací do členských států s výhodnějšími podmínkami. [12] Ačkoli bylo možno sledovat tento jev ve členských státech po několik desetiletí, v teoretické rovině mohly být přeshraniční fúze realizovány pouze na základě svobody usazování, vymezené ve článcích Smlouvy o založení Evropského společenství (dále také „Smlouva o ES“) [12].

Oblast přeshraničních fúzí je zařazena do komunitárního práva Evropské unie, tedy práva Evropského společenství (dále také „ES“), jehož cílem je mimo jiné zajištění fungování vnitřního trhu na principu koordinace členských států a harmonizace práva obchodních korporací [3]. Komunitární právo je možné podle svého původu dělit na právo primární a na právo sekundární. Podle Širokého [17] je možné klasifikaci práva na primární a sekundární provést i podle jeho síly.

První legislativní opatření k problematice přeshraničních fúzí bylo Evropskou unií vydáno již v roce 1990, konkrétně šlo o směrnici č. 90/434/EHS zabývající se daňovou regulací přeshraničních fúzí [18]. O této směrnici blíže pojednává kapitola 2.3.1. Paradoxem je fakt, že ačkoli byla evropskou legislativou upravena daňová problematika přeshraničních fúzí, v tomto období nadále chyběla obchodně právní úprava samotné realizace [19]. Směrnice zabývající se realizací přeshraničních fúzí byla přijata až v roce 2005, tedy patnáct let od přijetí směrnice pro daňovou regulaci přeshraničních fúzí [18]. Směrnicím upravujícím přeshraniční fúze je věnována kapitola 2.3.1.

2.1 Primární komunitární právo

Za primární komunitární právo jsou považovány zakládající dokumenty Evropského společenství a jejich pozdější změny. Zakládající dokumenty mají podobu smluv, jejichž smluvními stranami jsou samotné členské státy EU (zakládající smlouvy, přístupové smlouvy, ostatní smlouvy) [3]. Tyto smlouvy představují základ právního řádu ES a EU. Ve smlouvách

jsou zakotveny stěžejní principy, na kterých jsou ES a EU postaveny [17]. Fungování EU je založeno na čtyřech základních svobodách: volný pohyb osob, zboží, služeb a kapitálu.

V kontextu přeshraničních fúzí je zásadní svobodou svoboda usazování ustanovená v článcích 43 a 48 Smlouvy o založení Evropského společenství [12]. Z článku 43 Smlouvy o ES vyplývá jak svoboda uskutečňování podnikatelské činnosti kdekoli na území členských států (případně přemístění místa podnikání), tak svoboda při zřizování zastoupení, poboček nebo dceřiných společností v jiném členském státě, než kde je sídlo společnosti [12]. Lasák [19] však uvádí, že sekundární svoboda usazování (zřizování poboček, zakládání dceřiných společností apod.) je dle Evropského soudního dvora vymezena pouze demonstrativním a nikoli taxativním způsobem, jímž je možné sekundární svobodu usazování interpretovat.

Tento základní princip je nadále rozvíjen a konkretizován v sekundárním právu ES a judikaturou Evropského soudního dvora (dále také „ESD“) [19].

2.2 Judikatura ESD

Za průlomový judikát v aplikaci základní svobody usazování je možné podle odborné veřejnosti považovat rozhodnutí ESD ve věci SEVIC Systems AG[2] [20] [18]. Podstatou sporu byla otázka, zda může německá právní úprava bránit zápisu přeshraniční fúze do německého obchodního rejstříku a tím i zamezit jejímu uskutečnění, či nikoli. Zápis přeshraniční fúze do německého obchodního rejstříku byl společnostem odepřen z toho důvodu, že zákonná úprava umožňovala fúzi pouze subjektům se sídlem v Německu. Na tomto místě je nezbytné upozornit na fakt, že v období rozhodování o případu nebyl schválen návrh směrnice upravující přeshraniční fúze (viz kapitola 2.3.1). [12]

Evropský soudní dvůr v tomto sporu došel k závěru, že v souladu s články 43 a 48 Smlouvy o ES (viz výše) není možné, aby bylo odepřeno dokončení přeshraniční fúze, pokud by bylo možné fúzi provést za situace, že by se jednalo o vnitrostátní fúzi [18].

Na základě tohoto rozsudku již nemohlo být pochyb o tom, že přeshraniční fúze patří k základní svobodě usazování garantované primárním komunitárním právem bez ohledu na absenci právní úpravy této problematiky v jednotlivých členských státech [12]. Díky tomuto sporu vyvstal jednoznačný požadavek na vytvoření zákonné úpravy přeshraničních fúzí na úrovni práva Evropského společenství.

Dle Špatné [12] byla zmiňovaná směrnice upravující přeshraniční fúze dokonce přijata ještě před vydáním rozsudku v případu SEVIC, a to z důvodu usnadnění provádění přeshraničních fúzí v rámci vnitřního trhu ES.

2.3 Sekundární komunitární právo

Sekundární komunitární právo je představováno legislativními akty orgánů ES (Evropský parlament a Rada, případně Evropská komise) [3] [17]. Tyto orgány jsou k vydávání aktů

[2] rozsudek ESD ze dne 13. prosince 2005 ve věci C-411/03

zmocněny primárním komunitárním právem. Dle Širokého [17] se k sekundárnímu právu řadí nařízení, směrnice, rozhodnutí, doporučení a stanoviska. Doporučení a stanoviska nejsou považována za právně závazné akty, proto není možné jejich dodržování vymáhat. Stanoviska a doporučení mohou vyjadřovat záměr zákonodárců ve vývoji práva, a tudíž mohou být považována za určitou předzvěst závazné právní úpravy ve formě nařízení či směrnic [17].

Jak vyplývá z předchozího textu, nařízení, směrnice a rozhodnutí jsou závaznými právními akty. Za nejstriktnější je možné považovat nařízení, a to z důvodu jejich přímé účinnosti ve všech členských státech. Jinými slovy, nařízení mají vždy přednost před vnitrostátní právní úpravou a zavazují jak orgány EU, tak jednotlivé členské státy i samotné občany těchto států. [20] [17] Členským státům není povolena transpozice nařízení do jejich národního práva, proto jsou právně účinná ve znění, v jakém byla vydána legislativními orgány EU [3].

Cílem směrnice je provedení legislativních úprav v členských zemích, kterým je adresována, navíc s ohledem na právní tradici jednotlivých států. Směrnice je závazná pouze do výsledku, kterého má být dosaženo. Samotná forma, prostředky a nástroje, kterými je cíl směrnice splněn, jsou plně v kompetenci jednotlivých států. [3] [17] Dle Širokého [17] je vydávání a následná transpozice směrnic základním nástrojem k postupné harmonizaci národních legislativ, především v oblasti harmonizace daňových systémů. Naopak nezakomponování směrnice do národního právního řádu je považováno za porušení primárního komunitárního práva a může být důvodem pro zahájení řízení o porušení Smlouvy o založení ES [20].

Posledním právním aktem jsou rozhodnutí adresovaná konkrétním subjektům. Jsou právně vymahatelná, ovšem pouze od subjektů, na které se vztahují, nemají tedy obecnou platnost. [17]

2.3.1 Směrnice pro přeshraniční fúze

Za průlomový okamžik v kontextu právní úpravy přeshraničních fúzí na úrovni evropské legislativy je považován rok 2005. V roce 2005 byla po více než dvaceti letech od prvního návrhu přijata desátá směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (dále také „směrnice o přeshraničních fúzích“ nebo „desátá směrnice“) [21]. Desátá směrnice nabyla účinnosti dne 15. prosince 2005.

Prvotní návrh desáté směrnice byl Evropskou komisí předložen již v roce 1984 [12]. Výraznou časovou prodlevu mezi návrhem směrnice a jejím přijetím lze přisoudit především sporům ohledně míry účasti zaměstnanců na řízení nástupnické společnosti [19]. Tento návrh z roku 1984 byl v roce 2001 Evropskou komisí stažen a o dva roky později byl předložen návrh, který byl již následně přijat [12]. Lhůta pro transpozici směrnice o přeshraničních fúzích byla členským státům stanovena do 15. prosince 2007.

Podle Lasáka [19] desátá směrnice v mnoha prvcích odkazuje na třetí směrnici o fúzích akciových společností[3], která se zabývá úpravou vnitrostátních fúzí. Přínosem desáté směrnice je zaplnění skuliny obchodního práva a je zároveň považována za první přijaté opatření na základě akčního plánu Evropské komise, který byl publikován v květnu 2003 [12]. Cílem tohoto plánu byla v prvé řadě modernizace obchodního práva [12]. Podnětem pro potřebu modernizace obchodního práva byla integrace evropských trhů a kapitálu, s tím související přeshraniční podnikání a rozrůstání Evropské unie [22].

Skálová a Plucarová [21] považují za přínos desáté směrnice otevření vnitřních trhů jednotlivých členských států a zjednodušení procesu realizace přeshraničních fúzí.

Zde je podstatné upozornit na fakt, že v současné době výše zmíněné směrnice již nejsou účinné (platí i pro další směrnice viz níže), a to ode dne 20. července 2017. Tyto směrnice byly souhrnně kodifikovány do nově přijaté směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (dále také „směrnice pro obchodní společnosti“) [23]. Směrnice upravuje obecná ustanovení, založení a fungování kapitálových společností, fúze a rozdělení kapitálových společností [23]. Je možné zjednodušeně říci, že směrnice pro obchodní společnosti pouze převzala a zpřehlednila stávající směrnice upravující právo obchodních korporací [14].

Pro úplnost jsou na tomto místě uvedeny veškeré zrušené direktivy, které nahradila směrnice pro obchodní společnosti [23]:

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/101/ES ze dne 16. září 2009 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 48 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (první směrnice v kodifikovaném znění);
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/30/EU ze dne 25. října 2012 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 54 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie při zakládání akciových společností a při udržování a změně jejich základního kapitálu, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (druhá směrnice v kodifikovaném znění);
- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzích akciových společností (třetí směrnice v kodifikovaném znění);
- směrnice Rady 82/891/EHS ze dne 17. prosince 1982 o rozdělení akciových společností (šestá směrnice v kodifikovaném znění);

[3] třetí směrnice Rady 78/885/EHS ze dne 9. října 1978 o fúzích akciových společností ve znění pozdějších předpisů

- směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/56/ES ze dne 26. října 2005 o přeshraničních fúzích kapitálových společností (desátá směrnice v kodifikovaném znění);
- směrnice Rady 89/666/EHS ze dne 21. prosince 1989 o zveřejňování poboček vytvořených v členském státě některými formami společností řídících se právem jiného členského státu.

Vzhledem k transpozici desáté směrnice do české legislativy je její obsah rozebrán v kapitole zabývající se právní úpravou přeshraničních fúzí v České republice (viz kapitola 3).

O úpravě přeshraničních fúzí na úrovni evropské legislativy lze říci, že je jednoznačně pozitivním krokem. Podle Skálové a Žárové [18] však lze Evropské komisi, pokud jde o směrnici, vytknout nedostatečnost úpravy účetních souvislostí, a to i v klíčových oblastech, například ocenění aktiv a pasiv nebo stanovení rozhodného dne. Vzhledem k formě právní úpravy, tedy směrnici, vzniká problém s odlišnostmi při transpozici jednotlivými členskými státy, což v případě přeshraničních fúzí přináší nemalé komplikace a zamezuje jejich plynulému průběhu. [3]

3. Právní úprava přeshraničních fúzí v České republice

Kapitola právní úprava přeshraničních fúzí v České republice poskytuje ucelený pohled na právní a účetní souvislosti provádění přeshraničních fúzí v rámci české legislativní úpravy s důrazem na úpravu jak fúzí[4] vnitrostátních, tak přeshraničních.

3.1 Fúze a přeshraniční fúze v české legislativě

Přeměny právnických osob jsou ve velmi obecné podobě upraveny novým občanským zákoníkem[5], a to v § 174 až § 184. Nový občanský zákoník pouze stručně shrnuje základní souvislosti přeměn, avšak pro praxi je tato úprava přeměn téměř nevyužitelná. Problematika přeměn obchodních korporací je komplexně vymezena zákonem o přeměnách, který je možné považovat za ekvivalent úpravy přeměn v novém občanském zákoníku. Rozbor je však proveden mnohem detailněji. Nový občanský zákoník však na rozdíl od zákona o přeměnách obsahuje v § 176 definici rozhodného dne, a to jako den, od něhož se jednání zanikající právnické osoby z účetního hlediska považuje za jednání uskutečněné na účet nástupnické právnické osoby. [6] [24]

Přeměny obchodních korporací byly původně upraveny obchodním zákoníkem[6], a to od 1. ledna 2000 do 30. června 2008 [3]. Zákon o přeměnách obchodních korporací, účinný od 1. července 2008, vznikl z důvodu transpozice desáté směrnice do české legislativy. Ačkoli měla být transpozice provedena ve lhůtě do 15. prosince 2007, českým zákonodárcům se to podařilo o více než půl roku později, a to formou samostatného zákona. [12] Z pohledu přeshraničních fúzí lze vydání zákona o přeměnách považovat za přelomový okamžik. Do té doby totiž přeshraniční fúze nebyly českou legislativou řešeny, tedy kromě fúzí, kdy nástupnickou společností byla evropská společnost [12]. Platí, že ustanovení pro přeshraniční fúze lze vztáhnout i na fúze vnitrostátní, pokud není uvedeno jinak [12].

Zákon o přeměnách prošel za dobu své účinnosti několika významnými novelami. Velmi důležitá je novela účinná od 1. ledna 2012. Původním impulsem pro její vytvoření byla nutnost transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady v souvislosti se změnou požadavků na předkládání zpráv a dokumentací fúzí a rozdělení. Novelizace zákona ovšem neproběhla pouze v mezích nutných pro transponování směrnice, ale v daleko rozsáhlejší formě nad její rámec. V novele se často se vyskytly velmi podstatné změny. [3] [15] Podle Dvořáka [15] i Skálové [3] v podstatě došlo spíše k vydání nového zákona než novely a podle Dvořáka [15] dokonce z legislativně-technického hlediska nemělo být toto vydání zákona pouze formou novely povoleno. Po novele z 1. ledna 2012 následovaly dvě další. Poslední novela, v pořadí šestá, nabyla účinnosti dne 19. září 2016.

Jak již bylo uvedeno v kapitole 1.2.1.3, přeshraniční fúze jsou takové fúze, při nichž je účasten alespoň jeden subjekt, který spadá pod legislativní úpravu jiného členského státu EU.

[4] V rámci této kapitoly jsou pojmem „fúze“ představovány jak fúze vnitrostátní, tak fúze přeshraniční.
[5] zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
[6] zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník

Z toho vyplývá, že přeshraniční fúzi nelze uskutečnit se subjektem mimo členské státy EU. Směrnice pro obchodní společnosti upravuje přeshraniční fúze kapitálových společností a družstev, které blíže definuje v článku 119 [23]. V článku 121 směrnice pro obchodní společnosti jsou stanovena obecná pravidla přeshraničních fúzí. Jedním z nich je, že přeshraniční fúzi lze provést mezi takovými právními formami, které mají dle vnitrostátní právní úpravy jednotlivých členských států povoleno spojovat se [23]. Zákon o přeměnách však na rozdíl od směrnice pro obchodní společnosti připouští přeshraniční fúze nejen kapitálových společností a družstev, ale i veřejných obchodních společností a komanditních společností [6] [3]. Podle Dvořáka [15] je význam úpravy přeshraničních fúzí i pro osobní společnosti naprosto minimální, a to z důvodu absence jednotné harmonizační legislativy na úrovni Evropské unie.

3.2 Společný projekt přeshraniční fúze

Společný projekt přeshraniční fúze (dále také „projekt fúze“) je naprosto zásadním dokumentem, bez kterého není možno přeshraniční fúzi realizovat. Česká republika pověřuje vypracováním projektu fúze statutární orgány zúčastněných korporací [3]. Požadavky na projekt fúze vždy podléhají legislativní úpravě státu předpokládané nástupnické společnosti. Projekt fúze je vypracován v písemné formě a schválen všemi zúčastněnými subjekty. Z logiky přeshraničních fúzí vyplývá, že projekt bude vyhotoven ve více než pouze jednom jazyce [15]. Zákon o přeměnách v § 59f stanoví, že pokud nástupnická společnost bude podléhat právnímu řádu České republiky a pokud je projekt přeshraniční fúze vyhotoven ve více jazykových verzích, které se od sebe liší, je za rozhodující považována česká verze projektu [6]. Náležitosti projektu fúze jsou obecně upraveny v § 70 zákona o přeměnách. V § 191 zákona o přeměnách jsou pak uvedeny další nezbytné informace, které musí být v projektu přeshraniční fúze obsaženy. Projekt fúze musí obsahovat tyto náležitosti:

- sídlo, firmu a právní formu zúčastněných společností;
- výměnný poměr společníků a případný doplatek, jeho výši a dobu splatnosti;
- rozhodný den fúze (viz kapitola 3.3);
- práva, která nástupnická společnost poskytuje vlastníkům dluhopisů, včetně opatření, která jsou pro ně navrhována;
- den, od kterého vzniká nárok na podíl na zisku z vyměněných podílů;
- veškeré zvláštní výhody poskytnuté znalcům, členům správní rady, statutárním orgánům, členům dozorčí rady a kontrolní komise;
- stanovy nástupnické společnosti;
- údaje o postupu a zapojení zaměstnanců do záležitostí nástupnické společnosti;
- údaje o ocenění převáděných aktiv a pasiv;
- pravděpodobné dopady přeshraniční fúze na zaměstnance, zejména údaje o plánovaném propouštění zaměstnanců;
- den účetních závěrek fúzujících korporací použitý pro stanovení podmínek přeshraniční fúze [6] [23].

Zákon o přeměnách v § 88 a § 100 upravuje další náležitosti projektu fúze v závislosti na právní formě obchodních korporací. Projekt fúze je vyhotoven v okamžiku, kdy splňuje veškeré náležitosti. V případě, kdy není projekt schválen společníky žádného ze zúčastněných subjektů, jejich valnými hromadami nebo členskými schůzemi, anebo se jedná o projekt přeměny osobních společností, je třeba, aby měl projekt fúze formu notářského zápisu. [6]

Projekt fúze je schvalován statutárními orgány všech zúčastněných společností. Konkrétně v České republice podléhá projekt fúze schválení valnou hromadou. Musí být sestavena konečná účetní závěrkou a zahajovací rozvaha, přičemž minimálně jeden měsíc před konáním valné hromady musejí mít společníci projekt fúze a další dokumenty k dispozici k nahlédnutí. Další zveřejňované dokumenty uvádí zákon o přeměnách v § 119. Mimo jiné se jedná například o účetní závěrky všech zúčastněných společností za poslední tři účetní období [6]. V případě přeshraniční fúze je schvalována i zpráva o přeshraniční fúzi a znalecká zpráva o přeshraniční fúzi. Je vyžadováno, aby byl o rozhodnutí valné hromady vyhotoven notářský zápis. [3]

Podmínky, za kterých je projekt fúze považován za schválený, se liší v závislosti na právní formě obchodní korporace [6]. Projekt fúze je po vyhotovení zveřejněn ve sbírce listin veřejného rejstříku podle práva jednotlivého státu, konkrétně v České republice v obchodním rejstříku [18]. Požadavky na zveřejnění projektu fúze jsou v působnosti jednotlivých států, nikoli pouze státu nástupnické společnosti [12]. Podle § 14 zákona o přeměnách jsou veškeré změny zakladatelské listiny, společenské smlouvy nebo stanov uvedeny v projektu fúze a jsou považovány platnými dnem zápisu přeměny do obchodního rejstříku [6]. Je nezbytné, aby byli o přeshraniční fúzi informování čeští zaměstnanci zúčastněné společnosti. Zároveň je třeba zaměstnance informovat i o tom, že se mohou k projektu fúze vyjádřit.

Ke zrušení projektu fúze musí být použit stejný postup jako k jeho schválení. Projekt fúze je také zrušen dnem uplynutí lhůty dvanácti měsíců od rozhodného dne do dne podání návrhu na zápis fúze do obchodního rejstříku. [15]

3.2.1 Právo vlivu zaměstnanců

Údaj o míře zapojení zaměstnanců do záležitostí nástupnické společnosti je jedním z bodů, kterým se musí společný projekt fúze zabývat. Jedná se o velmi komplikovanou a rozsáhlou problematiku, jejíž právní rámec je stanoven podle sídla nástupnické společnosti. Základní ustanovení týkající se účasti zaměstnanců jsou upraveny článkem 133 směrnice o obchodních společnostech [23]. Právo vlivu upravené zákonem o přeměnách se týká zaměstnanců nástupnické společnosti se sídlem v ČR po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku. Právo vlivu je definováno zákonem o přeměnách jako: „*právo volit a být volen, jmenovat, doporučovat nebo souhlasit nebo nesouhlasit s volbou nebo jmenováním členů dozorčí rady, správní rady nebo kontrolní komise nástupnické korporace se sídlem na území České republiky po zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku*“. [6] [12]

Nutnou podmínkou pro využití práva vlivu zaměstnanců je, že alespoň jedna ze zúčastněných společností měla minimálně šest měsíců před zveřejněním společného projektu fúze v průměru více než pět set zaměstnanců, nebo právo vlivu zaměstnanců existovalo alespoň v jedné ze zúčastněných společností již před zápisem přeshraniční fúze do obchodního nebo do zahraničního obchodního rejstříku. [23] [6]

Za zaměstnance je považována osoba, která má uzavřený pracovní poměr, přičemž rozhodujícím kritériem je sídlo zúčastněné společnosti, nikoli místo samotného výkonu práce [25].

Podle § 219 zákona o přeměnách je zaměstnanec při vyjednávání o rozsahu práva vlivu zastupován vyjednávacím výborem zaměstnanců. Nástupnická společnost je povinna zřídit vyjednávací výbor zaměstnanců, a to bez ohledu na to, ve kterém členském státě se její sídlo nachází. [6]

3.3 Rozhodný den

Již bylo uvedeno, rozhodný den je pojem ryze české legislativy a je definován novým občanským zákoníkem jako den, od něhož se jednání zanikající právnické osoby považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněné na účet nástupnické právnické osoby [24]. Vzhledem k tomu, že v české legislativě jsou odděleny právní a účetní účinky fúze, účelem rozhodného dne je stanovení data, od něhož nastávají účetní účinky [15]. Legislativní úprava jednoznačně neuvádí, kdy přesně má být rozhodný den stanoven. Je ale nezbytné, aby byl pro všechny zúčastněné korporace totožný [3].

Lhůta pro období mezi rozhodným dnem a podáním návrhu na zápis fúze do obchodního rejstříku je stanovena na dvanáct měsíců. Nejzazším termínem pro rozhodný den je den zápisu fúze do obchodního rejstříku. Zákon o přeměnách v § 10 odst. 3 dále uvádí, že v případě, že je projektem fúze za rozhodný den považován den nastávající po dni zápisu do obchodního rejstříku, za rozhodný den je pak podle zákona o přeměnách považován právě den zápisu fúze do obchodního rejstříku. [6]

Vzhledem k nedostatečné konkrétnosti evropské legislativy v oblasti rozhodného dne řada států transponovala ustanovení týkající se rozhodného dne odlišně a často ve své národní úpravě spojila okamžiky pro právní a účetní účinky fúze. Tento fakt způsobuje při realizaci přeshraničních fúzí značné obtíže. Podle Skálové [3] je v případě spojení právních a účetních účinků fúze vyloučeno období, ve kterém zanikající společnost stále existuje, avšak z účetního hlediska je považována již za nástupnickou společnost. Z důvodu rozdílných právních úprav pro právní a účetní účinky fúze v členských státech byl novelou zákona o přeměnách od 1. ledna 2012 umožněn rozdílný den nabytí právních a účetních účinků, a to v maximálním časovém horizontu dvanácti měsíců [3]. Právě flexibilní určení rozhodného dne přineslo České republice značnou konkurenční výhodu a usnadnilo průběh přeshraničních fúzí. Jak uvádí Skálová [3]: „*pokud zahraniční právní úprava dovoluje pouze spojení právních a účetních účinků, pak rozhodný den bude stanoven až po datu vyhotovení projektu a jeho schválení*“.

V praxi se uplatňuje postup, kdy zanikající korporace účtuje od rozhodného dne jak na účet nástupnické společnosti, tak i sama za sebe, a to pro případ, že se fúze nakonec neuskuteční a korporace nebude zapsána do obchodního rejstříku. Vše je pak nutno vrátit do původního stavu. [15] Povinnost vést účetnictví samostatně až zápisu fúze do obchodního rejstříku ukládá zanikajícím subjektům zákon o účetnictví § 17 odst. 3 [26].

Podle Dvořáka [15] je vhodné určit rozhodný den ještě před vyhotovením projektu fúze pouze za situace, kdy zúčastněné subjekty mají k rozhodnému dni již dostatečné a prověřené finanční informace pro sestavení zahajovací rozvahy a jednání o výměnném poměru.

Skálová [3] dodává, že na fúze lze nahlížet v souvislosti s rozhodným dnem také podle toho, zda se jedná o fúzi mezi spojenými nebo nespojenými osobami. V případě spojených osob (mateřská a dceřiná společnost) není rozhodný den tak významným okamžikem. Jde o situaci, kdy propojené společnosti spolu již de facto společně hospodaří a není třeba vyjednávat o výměnném poměru. Naopak u nespojených osob je rozhodný den zásadní, jelikož od tohoto dne společně začínají hospodařit, přijímají společná opatření a vyčíslují majetkové poměry [3].

V § 17 odst. 5 zákona o účetnictví je uvedeno, že v situaci, kdy se zanikající česká korporace po přeshraniční fúzi stává odštěpným závodem zahraniční nástupnické korporace, a tedy účetní jednotkou podle zákona o účetnictví, neotevírá ke dni zahájení činnosti své účetní knihy, ale pokračuje ve vedení účetnictví s účinky od rozhodného dne. Pokud se zanikající česká korporace nestává odštěpným závodem zahraniční právnické osoby, uzavírá účetní knihy ke dni svého zániku. [26]

S rozhodným dnem je v České republice spojena řada účetních povinností, zejména sestavení konečné účetní závěrky ke dni, který rozhodnému dni předchází, a sestavení zahajovací rozvahy k rozhodnému dni. Problematika konečné účetní závěrky a zahajovací rozvahy je rozebrána v následujících kapitolách. [18]

3.4 Účetní období

S problematikou rozhodného dne, které byla věnována předchozí kapitola, úzce souvisí oblast účetního období subjektů, které jsou zapojeny do na přeshraniční fúze nebo fúze obecně. Zákon o účetnictví v § 3 odst. 3 vymezuje, že účetní období nástupnické společnosti je započato rozhodným dnem a končí posledním dnem účetního období, ve kterém nastaly právní účinky fúze, tedy dnem zápisu do obchodního rejstříku [26]. Z toho lze vyvodit, že dnem předcházejícím rozhodnému dni končí účetní období zúčastněných účetních jednotek. V mnohých případech účetní jednotky pro zjednodušení volí za rozhodný den počátek hospodářského nebo kalendářního roku, a proto se snaží o to, aby byl zápisu do obchodního rejstříku proveden do konce běžného kalendářního nebo hospodářského roku [3]. V rámci fúzí, nebo obecně přeměn, dochází poměrně často k prodloužení účetního období na časový horizont, který je delší než dvanáct měsíců. Podle Skálové [3] může k této situaci dojít záměrně na základě podnětu ze strany statutárních orgánů či poradců, kteří se na fúzi podílejí, nebo

prostým nedopatřením, pokud fúze není dostatečně dobře zorganizována a nenabude právních účinků v průběhu jednoho kalendářního roku tak, jak bylo původně zamýšleno.

Další specifickou situaci, kdy je účetní období prodlouženo nad dvanáct měsíců, stanovuje zákon o účetnictví v § 3 odst. 4, a to v případě, že rozhodný den nástupnické účetní jednotky spadá do období tří měsíců před koncem kalendářního nebo hospodářského roku a zároveň v tomto období dojde k zápisu fúze do obchodního rejstříku [26] [15].

Díky značné benevolenci zákona o přeměnách při stanovení rozhodného dne je zde vytvořen prostor pro určitou manipulaci s délkami účetních období, a to podle potřeb zúčastněných subjektů či jejich statutárních orgánů. Rozdílné situace vznikají také v závislosti na tom, zda je rozhodný den stanoven před nebo až po vypracování projektu fúze.

3.4.1 Rozhodný den před vypracováním projektu fúze

V situaci, kdy je rozhodným dnem určen počátek kalendářního nebo hospodářského roku a vypracování projektu fúze bude teprve následovat, nedochází k významným administrativním nárokům na zúčastněné subjekty. Účetní závěrky i daňová přiznání k dani z příjmů právnických osob jsou podávány ve standardních lhůtách, jako by se společnosti v procesu fúze nenacházely. [3]

Jestliže rozhodný den nastane dříve, než dojde k vyhotovení projektu fúze, ale zároveň není prvním dnem kalendářního nebo hospodářského roku, mají účetní období nestandardní délku. První období je krátké a trvá od začátku kalendářního nebo hospodářského roku do dne předcházejícího rozhodnému dni. Druhá časová etapa začíná rozhodným dnem a trvá do konce období, v němž je fúze zapsána do obchodního rejstříku.

Jak uvádí zákon o přeměnách v § 11 odst. 2, sestavení mezitímní účetní závěrky je vyžadováno pouze tehdy, pokud doba mezi vyhotovením projektu fúze a dnem konečné účetní závěrky přesáhne šest měsíců [6]. Zároveň je uvedena maximální lhůta tři měsíce mezi mezitímní účetní závěrkou a dnem vyhotovení projektu fúze. Jinými slovy v případě sestavení mezitímní účetní závěrky je maximální lhůta mezi vyhotovením projektu fúze a konečné účetní závěrky devět měsíců. [26] [15] Pokud se statutární orgány zúčastněných účetních jednotek jednomyslně shodnou, mezitímní účetní závěrka nemusí být vyhotovena [3].

3.4.2 Rozhodný den po vypracování projektu fúze

V případě, že vypracování a schválení projektu předchází rozhodnému dni, je třeba dodržet určité zásady. Tento způsob časového průběhu přeshraniční fúze je vhodné použít v situaci, kdy jedním ze zúčastněných subjektů přeshraniční fúze je společnost sídlící v zemi, jejíž legislativa spojuje právní a účetní účinky přeshraniční fúze [20]. Zanikající společnost pak nemá povinnost vést účetnictví od rozhodného dne do dne právních účinků fúze, což by jinak měla za povinnost z důvodu zajištění kontinuity pro případ, že by nedošlo k zápisu fúze do obchodního rejstříku.

Konečná účetní závěrka je sestavována ke dni, který rozhodnému dni předchází, avšak jako podklad pro ocenění znalcem slouží již poslední řádná účetní závěrka, tedy ta, která je sestavena k 31. prosinci.[7] Je proto třeba pozorně zkoumat, zda ocenění jmění prováděné často několik měsíců před rozhodným dnem, je stále aktuální a odůvodněné. V případě znaleckého posudku vycházejícího z neaktuálních podkladů je vhodné zvážit vytvoření posudku nového.

Dle Vomáčkové [27] je k rizikům nebo k manipulaci více náchylná zejména varianta průběhu fúze s rozhodným dnem, který nastává až po vypracování projektu fúze. Usnadnění průběhu přeshraniční fúze díky flexibilnímu stanovení rozhodného dne tak může být na úkor věrného a poctivého zobrazení účetních informací. [27]

3.5 Konečná účetní závěrka

Konečná účetní závěrka je pojem, který vymezuje zákon o přeměnách. Jedná se o účetní závěrku řádnou nebo mimořádnou, sestavenou ke dni, který předchází rozhodnému dni fúze nebo obecně přeměny [3]. Z § 14a odst. 1 vyhlášky č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví (dále jen „vyhláška“) vyplývá, že konečná účetní závěrka může být považována za podklad pro ocenění jmění zanikající společnosti [28].

Při sestavování konečné účetní závěrky se zúčastněné účetní jednotky rozhodují o převodu těchto položek na nástupnickou účetní jednotku s odůvodněním, které je uvedeno v příloze:

- oceňovací rozdíly k nabytému majetku;
- goodwill;
- opravné položky;
- přechodná aktiva a pasiva;
- rezervy;
- zajišťovací deriváty [29].

Podle Skálové [3] je konečná účetní závěrka po obsahové stránce v podstatě totožná s řádnou účetní závěrkou. Novelou zákona o přeměnách totiž bylo přesunuto účtování o přecenění jmění právě z konečné účetní závěrky až na rozhodný den, tedy do zahajovací rozvahy, o které bude pojednáno v následující kapitole.

Cílem konečné účetní závěrky je poskytnout informace o majetku a závazcích zúčastněných korporací, přičemž tyto informace jsou podkladem po sestavení zahajovací rozvahy k rozhodnému dni. [27]

[7] Za předpokladu, že účetním obdobím je kalendářní rok.

3.6 Zahajovací rozvaha

K rozhodnému dni fúze je nástupnická společnost povinna sestavit zahajovací rozvahu [24]. Primárním podkladem pro sestavení zahajovací rozvahy jsou konečné účetní závěrky zúčastněných subjektů v ocenění jmění zanikajících subjektů a případné znalecké ocenění jmění na reálnou hodnotu [3].

V návaznosti na výše uvedené vyhláška v § 54b blíže upřesňuje specifické účetní operace, které je nutno zaúčtovat v rozhodný den. Jde především o:

- zaúčtování převzetí jmění zanikajících společností na základě konečných účetních závěrek;
- zohlednění přecenění na reálnou hodnotu;
- zaúčtování oceňovacích rozdílů do ostatních položek vlastního kapitálu [3].

Ostatními položkami vlastního kapitálu v rámci kapitálových fondů jsou *A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací, A.II.2.4. Rozdíly z přeměn obchodních korporací* a *A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací* [28] [3]. Obsahové náplni jednotlivých položek je věnována kapitola 3.6.1.

Vyhláška v § 54b odst. 3 požaduje, aby při přeshraniční fúzi česká nástupnická společnost prováděla výše uvedené úpravy takovým způsobem, aby skutečnosti zaúčtované u zahraniční zanikající korporace v období mezi rozhodným dnem a dnem nabytí právních účinků přeshraniční fúze byly v účetnictví české nástupnické společnosti promítnuty v souladu se zákonem o účetnictví a vyhláškou [28].

V případě, kdy nastává rozhodný den dříve, než dojde k vyhotovení projektu fúze, podléhá zahajovací rozvaha spolu s projektem fúze schválení valnou hromadou. V ostatních situacích schválení zahajovací rozvahy požadováno není. Podle Skálové [3] je však statutárním orgánům doporučováno sestavení alespoň „předběžné“ zahajovací rozvahy, potřebné k zajištění návaznosti projektu fúze na účetnictví a splnění dalších požadavků týkajících se struktury vlastního kapitálu.

Dle ustanovení § 11b zákona o přeměnách se k zahajovací rozvaze, sestavené pro účely fúze, připojuje komentář, jehož obsahem jsou informace o promítnutí jednotlivých položek konečných účetních závěrek do položek zahajovací rozvahy nástupnické společnosti, případně komentář, jak jinak bylo s položkami naloženo [6]. Další informací uvedenou v komentáři k zahajovací rozvaze by mělo být, v jaké struktuře jsou nástupnickou společností přebírány složky vlastního a cizího kapitálu, které nejsou závazky [15].

Kromě výše uvedených úkonů je třeba v zahajovací rozvaze vyloučit akcie nebo podíly zanikající společnosti, případně nástupnické společnosti, které jsou použity k výměně, a to proti vlastnímu kapitálu. Dále je nutno z logiky věci vyloučit vzájemné pohledávky a závazky, případně zachytit závazky z titulu doplatků. [3]

Se sestavením zahajovací rozvahy úzce souvisí další otázky, zejména ocenění majetku a závazků, účtování o odložené dani, či vykázání rozdílů při přeshraniční fúzi z titulu odlišných pohledů legislativ jednotlivých států na konkrétní položky majetku a závazků. Veškerým těmto oblastem jsou blíže věnovány následující kapitoly.

3.6.1 Položky rozdílů při fúzi

V předcházející kapitole byly nastíněny specifické položky ve vlastním kapitálu nástupnické společnosti, které vznikají v důsledku uskutečnění přeměny, resp. fúze. Cílem této kapitoly je blíže rozebrat náplň jednotlivých položek rozdílů a odlišnosti mezi nimi. Veškeré položky spadají v rámci pasiv pod kapitálové fondy.

Skálová [3] uvádí, že všechny tyto položky mohou být buď konkrétně vymezeny v zahajovací rozvaze nástupnické společnosti, nebo pouze zmíněny v komentáři k zahajovací rozvaze a uvedeny jako součást jiných položek vlastního kapitálu.

A.II.2.3. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách obchodních korporací

Obsahem této položky jsou rozdíly vzniklé na základě odlišné hodnoty ocenění majetku a závazků v účetnictví zanikající jednotky a ocenění na reálnou hodnotu k rozvahovému dni [3]. Rozdělení této položky může být vhodné v situaci, kdy je zvyšován základní kapitál nástupnické korporace. Důvodem je to, že společníkům zanikající jednotky je možno vydat akcie či podíly v maximální jmenovité hodnotě, která vyplývá z ocenění jmění znalcem. Vlastní kapitál nástupnické společnosti obsahující tuto položku tak může být využit ke zvýšení základního kapitálu. [3] V této položce je také promítnut goodwill nebo oceňovací rozdíl (viz kapitola 3.7.1).

A.II.2.4. Rozdíly z přeměn obchodních korporací

Dle vyhlášky jsou obsahem této položky: „*rozdíly z rozvahových operací vzniklé například vyloučením vzájemných pohledávek a závazků nebo případné rozdíly plynoucí například z vyloučení aktiv a pasiv, která se v souladu s vyhláškou a zákonem nevykazují*“ [28]. Dále je ve vyhlášce uvedeno, že do této položky nespadají operace vzniklé v důsledku provedení rozvahových operací, jejichž cílem jsou změny ve vlastním kapitálu. [28] Příkladem hodnot, které budou účtovány a vykazovány v rámci této položky jsou:

- rozdíl mezi rozvahovými hodnotami vzájemných pohledávek a závazků při jejich zániku;
- rozpuštění opravné položky k zaniklé pohledávce proti závazku evidovanému u další zúčastněné korporace;
- rozpuštění opravných položek k akciím, resp. podílům, vyloučeným proti vlastnímu kapitálu. [3]

V souvislosti s přeshraničními fúzemi lze tuto položku považovat za velmi významnou. Do této položky patří veškeré rozdíly z odlišných pohledů na položky aktiv a pasiv napříč legislativami zúčastněných subjektů na přeshraniční fúzi. Vyloučena jsou aktiva a pasiva, která

nelze podle zákona o účetnictví a vyhlášky v aktivech a pasivech vykázat. Jedná se především o metodické rozdíly, jako je nové vykázání aktiv a pasiv, která nejsou zahraniční legislativou uznávána, nebo naopak vyloučení určitých aktiv a pasiv podle českých právních předpisů. Příkladem je vykázání majetku financovaného formou finančního leasingu nájemcem v rozvaze slovenských obchodních korporací. V České republice je majetek v rámci finančního leasingu vykazován v rozvaze pronajímatele, nikoli nájemce. V zahajovací rozvaze je umožněno buď plné vykázání položky, nebo její rozdělení do ostatních složek vlastního kapitálu na základě schválení tohoto postupu zúčastněnými společnostmi v rámci projektu fúze. [3]

A.II.2.5. Rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací

Položka rozdíly z ocenění při přeměnách obchodních korporací je využívána od roku 2012. Její použití je třeba ve chvíli, kdy vzniká časová prodleva mezi rozhodným dnem a dnem, k němuž bylo oceněno jmění zanikající společnosti. Oceňovací rozdíly v této položce se váží k úbytkům majetku a závazků, vykázaných v účetní závěrce využité pro ocenění jmění pro projekt fúze v období ode dne následujícího po rozvahovém dni pro ocenění do rozhodného dne. [3] [28]

3.7 Ocenění jmění

Povinnost ocenění jmění zanikající společnosti je dána zákonem o přeměnách. Zákon o účetnictví a vyhláška stanovují ocenění majetku a závazků zanikající společnosti na reálnou hodnotu [26] [28]. Ke zjištění reálné hodnoty jmění zanikající společnosti jsou využívány kvalifikované odhady nebo posudky znalce [30]. Od roku 2012 je ocenění promítnuto až do zahajovací rozvahy nástupnické korporace, nikoli do konečné účetní závěrky zanikající účetní jednotky [18]. Dle některých autorů při ocenění aktiv reálnou hodnotou dochází k odkrytí tzv. tichých rezerv [18].

Ocenění jmění znalcem je požadováno v případě, že je základní kapitál nástupnické společnosti zvýšen nebo vytvořen ze zdrojů zanikající společnosti [3]. Z toho vyplývá, že při fúzi splynutím je povinnost ocenění jmění vždy, při fúzi sloučením pouze při zvýšení základního kapitálu. Platí také pravidlo, že základní kapitál lze zvýšit maximálně o částku oceněného jmění dle znaleckého posudku [3]. Povinnost ocenění jmění se také vztahuje pouze na kapitálové společnosti, nikoli na osobní [6].

Okamžik ocenění jmění zanikající společnosti, tedy tzv. rozvahový den pro ocenění, již není pevně vázán na den vyhotovení konečné účetní závěrky [3]. V zákoně o přeměnách je naopak uvedeno, že je třeba nechat ocenit jmění znalcem ke dni zpracování poslední řádné nebo mimořádné anebo konečné účetní závěrky sestavované zanikající společností před vyhotovením projektu fúze [6]. Na vzájemném postavení rozhodného dne a dne vyhotovení projektu fúze závisí, která účetní závěrka je tou stěžejní pro ocenění jmění. Za situace, kdy rozhodný den časově předchází den vyhotovení projektu fúze, je jmění oceněno k datu konečné účetní závěrky, tedy ke dni, který předchází rozhodný den. V opačné situaci, pokud rozhodný

den teprve následuje po datu vyhotovení projektu, je podkladem pro ocenění poslední řádná nebo mimořádná účetní závěrka, protože datum ocenění musí být k závěrkovému dni. [30] [3]

3.7.1 Goodwill a oceňovací rozdíl

Nástupnická společnosti při účtování přecenění využívá buď metodu goodwillu nebo oceňovacího rozdílu. Goodwill vzniká z rozdílu mezi oceněním jmění zanikající společnosti dle znaleckého posudku a individuálním přeceněním složek majetku snížených o převzaté dluhy. [28]. Českou účetní legislativou je goodwill považován za dlouhodobý nehmotný majetek. Kladný goodwill je odpisován dle vyhlášky rovnoměrně, nejpozději do šedesáti měsíců do nákladů, záporný goodwill je odpisován do výnosů [28].

Oceňovací rozdíl je dlouhodobým hmotným majetkem, který vzniká jako kladný nebo záporný rozdíl mezi znaleckým oceněním jmění a souhrnem majetku po odečtení závazků v účetních hodnotách zanikající společnosti [3]. Oceňovací rozdíl je účetně odpisován rovnoměrně po dobu sto osmdesáti měsíců od rozhodného dne fúze [28]. Varianta s kratší dobou odpisování oceňovacího rozdílu je přípustná, pokud součástí získaného majetku nejsou aktiva s dobou použitelnosti delší než patnáct let [30]. Jak oceňovací rozdíl, tak goodwill je možno odpisovat i po dobu delší, než je uvedeno ve vyhlášce, ale je třeba tuto variantu odůvodnit v příloze. Také platí, že odpisy goodwillu a oceňovacího rozdílu vzniklé v důsledku fúze nejsou daňově účinné [3].

3.7.2 Ocenění při přeshraniční fúzi

Skálová a Žárová [18] uvádějí, že při přeshraniční fúzi s českou nástupnickou korporací by měl projekt přeshraniční fúze v souvislosti s oceněním obsahovat i tyto informace:

- zda bylo oceněno jmění zahraniční společnosti na reálnou hodnotu;
- zda jsou aktiva a závazky přebírána v účetní nebo reálné hodnotě a informaci, jestli jsou upravována podle české legislativy;
- informaci o struktuře vlastního kapitálu přebíraného ze zahraniční společnosti;
- údaj o použitém kurzu a způsobu přepočtu jmění zahraniční společnosti na české koruny.

Česká nástupnická společnost přebírá majetek a závazky zahraniční zanikající společnosti buď v účetních, nebo reálných hodnotách (přecenění jednotlivých položek majetku a závazků). Volba mezi účetními nebo reálnými hodnotami může být ovlivněna typem přeshraniční fúze. Při fúzi sloučením se zvýšením základního kapitálu nástupnické společnosti v ČR je oceněno jmění zanikající zahraniční společnosti znalcem, který je pro tyto účely jmenován českým soudem. Při realizaci fúze splynutím opět s nástupnickou českou společností, je třeba nechat ocenit jmění všech zanikajících společností. Ve výše zmíněných situacích bude získaný majetek a závazky promítnut do ocenění nástupnické společnosti v reálných hodnotách. [3]

Pokud je uskutečněna fúze sloučením např. sesterských společností nebo mateřské a dceřiné společnosti bez zvýšení základního kapitálu, není požadováno ocenění jmění znalcem a je tedy výhodné využít převzetí majetku a závazků v účetních hodnotách zanikající zahraniční společnosti. Při převzetí vlastního kapitálu zanikající společnosti nástupnickou společností, v rámci fúze mateřské a dceřiné společnosti, je nezbytné vyloučit pořizovací cenu zaniklého podílu proti vlastnímu kapitálu. [3]

Mohou nastat tři možné kombinace požadavků české legislativy pro nástupnickou korporaci se sídlem v ČR a konečné účetní závěrky zanikajícího zahraničního subjektu:

1. v konečné účetní závěrce není přeceněno jmění na reálnou hodnotu a českým zákonem o přeměnách toto přecenění není vyžadováno (viz situace výše), proto lze převzít jmění v účetních hodnotách bez nutnosti přecenění;
2. konečná účetní závěrka neobsahuje přecenění na reálnou hodnotu, avšak českou legislativou je přecenění požadováno, jmění je tedy přeceněno a promítnuto do zahajovací rozvahy v reálných hodnotách;
3. v konečné účetní závěrce jsou majetek a závazky přeceněny na reálnou hodnotu, zároveň je přecenění vyžadováno i českými předpisy, a pokud způsob zahraničního ocenění vyhovuje tuzemskému, pak je možné přecenění z konečné účetní závěrky promítnout do zahajovací rozvahy české nástupnické společnosti. [3]

Majetek a závazky přecházející ze zahraniční do české nástupnické společnosti vyjádřené v cizí měně, jsou přepočteny kurzem devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou k rozhodnému dni přeshraniční fúze. [3]

3.8 Odložená daň z titulu fúze

S přeceněním jmění (viz kapitola 3.7) úzce souvisí problematika odložené daně, kterou se musí nástupnická společnost zabývat. [3]

Vyhláška v § 59 odst. 1 stanovuje účtovat o odložené dani účetním jednotkám tvořícím konsolidační celek a účetním jednotkám, které sestavují účetní závěrku v plném rozsahu [28]. Z tohoto ustanovení tedy na první pohled nevyplývá povinnost účtovat o odložené dani všem nástupnickým společnostem. Podle Skálové [3] je ale o odložené dani je nutno nástupnickou společností účtovat vždy. Důvodem je příliš významný dopad na uživatele účetní závěrky a její případné zkreslení, pokud by o odložené dani účtováno nebylo, vzhledem k vysokým částkám, kterých odložená daňová pohledávka nebo závazek z titulu přecenění nabývá. [3]

Titulem pro účtování o odložené dani jsou přechodné rozdíly vznikající mezi rozdílnou účetní a daňovou základnou majetku [31]. Účetní hodnotou je hodnota majetku zjištěná na základě znaleckého posudku, tedy reálná hodnota. Daňovou základnou je naopak původní pořizovací cena majetku nebo daňová zůstatková cena odpisovaného majetku. Reálná hodnota majetku může být vyšší, či nižší než daňová základna. [3] Odložená daň je při přeměně tvořena z položek, které jsou přeceněny proti vlastnímu kapitálu, z toho důvodu je i odložená daň

z tohoto titulu účtována proti vlastnímu kapitálu k rozhodnému dni a uvedena v zahajovací rozvaze, nikoli proti výsledku hospodaření [31] [28].

Český účetní standard pro podnikatele č. 011 operace s obchodním závodem (dále také „ČÚS č. 011“) mimo jiné uvádí, že odložená daň přechází na nástupnickou společnost, stejně tak titulem pro odloženou daň mohou být pouze položky, které na nástupnickou společnost přecházejí [29].

3.9 Zjednodušená přeshraniční fúze sloučením

Tato forma přeshraniční fúze je definována § 211 zákona o přeměnách. Jedná se o takovou přeshraniční fúzi, při které je sloučena zanikající akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným do nástupnické společnosti, která je zároveň 100% vlastníkem zanikající společnosti. V tomto případě není vyžadováno vyhotovení znalecké zprávy o přeshraniční fúzi a přeshraniční fúze ani nemusí být schválena valnou hromadou, společníky, ani jediným společníkem zanikající korporace. Stejná pravidla platí i v případě zanikající zahraniční společnosti. [6] Zjednodušená přeshraniční fúze sloučením musí být schválena pouze statutárními orgány zúčastněných společností [3]. Projekt přeměny má v tomto případě formu notářského zápisu, a to podle § 15 odst. 4 zákona o přeměnách [6]. [32]

3.10 Zpráva o přeshraniční fúzi

Zprávu o přeshraniční fúzi je povinna vyhotovit každá česká právnická osoba zúčastněná na přeshraniční fúzi. Tato zpráva musí být vypracována vždy a samostatně za každou zúčastněnou korporaci v písemné podobě [6]. Článek 124 směrnice pro obchodní společnosti uvádí, že zprávu o přeshraniční fúzi vyhotovuje řídící nebo správní orgán [23].

Primárním cílem zprávy o přeshraniční fúzi je zdůvodnění důsledků fúze, a to jak právních, tak hospodářských a vysvětlení dopadů uskutečnění přeshraniční fúze na společníky, věřitele a zaměstnance jednotlivých společností. [23] [12]

Podle Skálové [3] a Špatné [12] by zpráva o přeshraniční fúzi měla obsahovat zejména tyto údaje:

- zdůvodnění výměnného poměru, v případě, že má dojít k výměně akcií nebo podílů;
- zdůvodnění zvýšení základního kapitálu a výše doplatků;
- přiblížení veškerých potíží, které nastaly při oceňovací jmění pro účely zjištění výměnného poměru;
- popis dopadů na ekonomické a právní postavení společníků;
- popis změn v rozsahu ručení společníků, pokud k takové změně dochází;
- dopady na věřitele zúčastněných společností, především v oblasti dobytnosti jejich pohledávek;
- dopad přeshraniční fúze na zaměstnance zúčastněných korporací, především údaj o plánovaném propouštění zaměstnanců.

Zástupci zaměstnanců, tedy vyjednávací výbor, jsou oprávněni se k předpokládaným dopadům přeshraniční fúze vyjádřit svým stanoviskem. Pokud je stanovisko vyjednávacího výboru zaměstnanců obdrženo včas, je třeba ho k zprávě o přeshraniční fúzi přiložit. [12] [23]

Zákon o přeměnách uvádí v § 59p odst. 4 povinnost české právnické osoby umožnit společníkům nahlédnout do zprávy o přeshraniční fúzi minimálně po dobu jednoho měsíce před dnem konání valné hromady, na které má být rozhodnuto o schválení projektu přeshraniční fúze [6].

3.11 Znalecká zpráva o přeshraniční fúzi

Další dokument, který je vyžadován při provádění přeshraniční fúze, je znalecká zpráva o přeshraniční fúzi. Tu na rozdíl od zprávy o přeshraniční fúzi vypracovává znalec jmenovaný na základě právní úpravy členského státu, ve kterém zúčastněná společnost sídlí [3]. I pro znaleckou zprávu o přeshraniční fúzi platí, že musí být zpřístupněna nejméně 1 měsíc před konáním valné hromady, s tím, že každá zúčastněná korporace se řídí právem svého státu. [23].

Zákonem o přeměnách je vypracování znalecké zprávy vyžadováno vždy, kromě situace, kdy všichni společníci zúčastněných společností vyjádří svůj souhlas s nevypracováním znalecké zprávy o přeshraniční fúzi [6].

Zákon o přeměnách vymezuje minimální požadavky na obsahovou stránku znalecké zprávy. Je třeba, aby znalecká zpráva o přeshraniční fúzi kromě obecných náležitostí obsahovala také:

- stanovisko znalce ohledně výměnného poměru a případných doplatků, konkrétně jejich vhodnost a odůvodněnost;
- informace o využité metodě nebo metodách ke zjištění výměnného poměru;
- vyjádření k přiměřenosti použitých metod;
- bližší údaje o tom, jakých výměnných poměrů by bylo dosaženo při užití jednotlivých metod, pokud jich bylo použito více, včetně vah významnosti;
- uvedení případných potíží při oceňování. [12]

3.12 Povinnost auditu

Zákon o přeměnách v § 12 uvádí, že povinnost ověření konečné, případně mezitímní účetní závěrky auditorem se vztahuje na všechny zúčastněné účetní jednotky na fúzi, za podmínky, že alespoň jedna ze zúčastněných korporací má povinnost ověření auditorem [6]. Nástupnická společnost má povinnost ověření zahajovací rozvahy auditorem, jestliže mají všechny zúčastněné společnosti povinnost nechat ověřit auditorem konečnou účetní závěrku [15]. Je-li akciová společnost povinna zveřejnit akcionářům v souvislosti s prováděnou fúzí svou účetní závěrku, je třeba ji poskytnout spolu s výroční zprávou vztahující se k této účetní závěrce [6].

S povinností auditu také úzce souvisí problematika kategorizace účetních jednotek, účinná v rámci zákona o účetnictví od 1. ledna 2016. Vzhledem k chybějící legislativní úpravě nebylo zřejmé, jakou zvolit kategorii pro nástupnickou korporaci v případě fúze sloučením

například mikro a střední účetní jednotky, s použitím mikro účetní jednotky jako nástupnické společnosti. Pokud by nástupnická společnost z důvodu setrvání v účetní kategorii minimálně dvě účetní období zůstala i po rozhodném dni mikro účetní jednotkou, mohlo by se tím jednat o obcházení povinnosti auditu [26]. Ze stanoviska Bauera [33], jakožto ředitele odboru Regulace a metodiky účetnictví Ministerstva financí České republiky, jasně vyplývá, že i v případě fúze sloučením je třeba na nástupnickou korporaci pohlížet jako na nově vzniklou, tudíž je její dosavadní kategorie, stejně tak kategorie ostatních zúčastněných subjektů pouze formální záležitostí. K rozhodnému dni fúze má nástupnická společnost, v souladu se zákonem o účetnictví provést zařazení do takové kategorie, u níž lze důvodně přepokládat, že pro ni splní podmínky k nejbližšímu rozvahovému dni. Možnost obcházení povinnosti auditu tak účetním jednotkám nevzniká. [33] [26]

3.13 Právní účinnost

Ve chvíli, kdy jsou pro uskutečnění fúze naplněny veškeré požadavky, je v co nejkratší možné době podán návrh na zápis fúze do obchodního rejstříku [3]. Návrh na zápis podávají všechny zúčastněné korporace. Dle směrnice pro obchodní společnosti, je v případě přeshraničních fúzí rozhodujícím právem pro nabytí právní účinnosti přeshraniční fúze právo členského státu, kterým se řídí nástupnická společnost. Často je nabytí právní účinnosti spojeno právě se zápisem fúze do příslušného rejstříku [23] [3]. ČÚS č. 011 operace s obchodním závodem uvádí, že ke dni nabytí právních účinků fúze, tedy k jejímu zápisu do obchodního rejstříku (za předpokladu české nástupnické korporace), se neuzavírají účetní knihy [29]. Zápis přeshraniční fúze do rejstříku je titulem pro přechod jmění zanikající společnosti na společnost nástupnickou a pro zánik zanikající společnosti. Zároveň ve chvíli nabytí právních účinků se společníci zanikající společnosti stávají společníky nástupnické společnosti. [3]

Po nabytí právních účinků přeshraniční fúze informuje obchodní rejstřík o této skutečnosti rejstříky dle členských států zúčastněných korporací.

3.13.1 Osvědčení o přeshraniční fúzi

Ještě před podáním návrhu zápisu přeshraniční fúze do obchodního rejstříku, je třeba prokázat splnění veškerých zákonem stanovených podmínek a požadavků. K těmto účelům slouží osvědčení pro přeshraniční přeměnu, jehož smyslem je přezkoumání zákonnosti přípravy fúze a osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku, jehož náplní je přezkoumání úspěšného dokončení přeshraniční fúze [12].

Směrnice pro obchodní společnosti v článku 127 a zákon o přeměnách v § 59x uvádí požadavek na všechny zúčastněné subjekty na přeshraniční fúzi, nechat vyhotovit osvědčení pro přeshraniční přeměnu, jehož smyslem je posouzení splnění všech požadavků a povinností při realizaci přeshraniční fúze [23] [6]. Jednotlivé korporace zúčastněné na přeshraniční fúzi určují orgán způsobilý k této kontrole, a to dle legislativy svého státu. V rámci České republiky je tímto nezávislým orgánem notář. [3] Osvědčení pro přeshraniční přeměnu je veřejnou listinou [6].

Druhým nezbytným dokumentem umožňujícím nabytí právní účinnosti přeshraniční fúze je osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku. Toto osvědčení již není vyžadováno od všech zúčastněných subjektů, ale pouze od nástupnické společnosti. Jak již bylo výše zmíněno, podstatou osvědčení je kontrola zákonnosti přeshraniční fúze, zejména její dokončení [23]. Opět je třeba určit kontrolní orgán, kterým je v rámci ČR opět notář. Notář vydává osvědčení na základě předložených písemností, především projektu fúze [3]. I toto osvědčení je veřejnou listinou [6]. Skálová [3] uvádí, že notář při vydání osvědčení pro zápis do obchodního rejstříku potvrzuje, že ověřil:

- schválení projektu přeshraniční fúze všemi zúčastněnými subjekty;
- stanovení způsobu a rozsahu vlivu zaměstnanců;
- předložení osvědčení o přeshraniční přeměně všemi zúčastněnými subjekty;
- splnění veškerých požadavků české legislativy pro zápis přeshraniční fúze do obchodního rejstříku.

4. Daňové souvislosti přeshraničních fúzí

Vedle právních a účetních souvislostí provádění přeshraničních fúzí je velmi významnou oblastí i problematika zdanění. V kontextu přeshraničních fúzí je pozornost obrácena především na zdanění příjmů právnických osob, kterému bude věnována část této kapitoly.

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád v § 240 odst. 1 stanovuje, že daňové povinnosti zanikající korporace přechází na jejího právního nástupce, a to dnem zániku, tedy dnem nabytí právních účinků fúze [34] [15].

Vzhledem k tomu, že jedním z lákavých důsledků přeshraniční fúze bývá i snížení daňové povinnosti nástupnické korporace, je nutností, aby bylo legislativní úpravou zamezeno provádění přeshraničních fúzí pouze za tímto účelem [35]. Z tohoto důvodu článek 15 směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozdělení, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy (dále jako „směrnice o společném systému zdanění“) výslovně obsahuje formulaci, že lze odepřít daňové výhody plynoucí z této transakce, za předpokladu, že přeměna (resp. přeshraniční fúze) má za svůj hlavní cíl nebo jeden z hlavních cílů daňový únik nebo vyhnutí se daňovým povinnostem [36].

Na riziko, že daňové výhody mohou být často jediným motivem přeshraniční fúze, reaguje i zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů (dále „zákon o daních z příjmů“ nebo „ZDP“). V § 23d odst. 2 a odst. 3 odpírá využití daňových výhod, pokud korporace po dobu delší než dvanáct měsíců před rozhodným dnem nevykonávala činnost nebo do jednoho roku po získání obchodního podílu na zanikající korporaci tento podíl převede [37]. Zákon o daních z příjmů klade důraz na řádné ekonomické důvody realizace přeshraničních fúzí. Důkazní břemeno řádných ekonomických důvodů přeshraniční fúze nese daňový subjekt [35].

Aplikaci výše uvedených principů je možné demonstrovat rozsudkem Nejvyššího správního soudu ve věci 9 Afs 57/2015-120 ze dne 15. října 2015. Předmětem sporu bylo snížení daňové ztráty obchodní korporace správcem daně z důvodu vyjmutí úroků z úvěru z daňových nákladů po odštěpení stěžovatelky. Důvodem pro odmítnutí uznání úroků z úvěru v rámci skupiny v daňových nákladech správcem daně a následně i odvolacím orgánem bylo účelové provedení přeměny s cílem získat daňové zvýhodnění celé skupiny. Nejvyšší správní soud v kasační stížnosti podpořil rozhodnutí správce daně, odvolacího orgánu a následně i krajského soudu. [38] Zneužitím daňového práva v rámci přeměny se mnohokrát zabýval i ESD, například ve věci C-126/10 *Foggia* ze dne 10. listopadu 2011 [35].

4.1 Daň z příjmů

Pro zdanění přeshraničních fúzí byla nejvýznamnější právní úpravou na úrovni Evropského společenství směrnice Rady ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských

států, známá jako směrnice o fúzích [3] [39]. Tato směrnice měla být členskými státy transponována do konce roku 1992 [3]. Po vstupu České republiky do Evropské unie v roce 2004 byla tato směrnice transponována do české legislativy novelou zákona o daních z příjmů. Principy směrnice o fúzích byly transpozicí vztaženy i na vnitrostátní fúze včetně fúze sloučením mateřské a dceřiné korporace. [18] V roce 2009 byla původní směrnice o fúzích kodifikována do znění výše zmíněné směrnice o společném systému zdanění, která zahrnuje znění původní směrnice o fúzích a novely z roku 2005 [39]. Zákon o daních z příjmů se přeshraničními fúzemi zabývá v § 23a až v § 23d, a to od 1. května 2004 [3] [37].

Podle Skálové [3] je základním cílem směrnice o společném systému zdanění odstranění překážek volného pohybu kapitálu přes hranice a zvyšování konkurenceschopnosti korporací působících na evropském vnitřním trhu. Směrnice o společném systému zdanění obsahuje odůvodnění jejího vydání, a to ve znění, že operacím, jako jsou fúze, rozdělení, převody aktiv a výměny akcií by neměly být kladeny překážky, omezení nebo znevýhodnění, zejména v podobě daňových předpisů jednotlivých členských států [36]. Dále dodává, že při těchto operacích zpravidla dochází ke vzniku stálé provozovny nástupnické korporace [36].

Primární princip směrnice o společném systému zdanění, tzv. princip daňové neutrality je zakotven ve článku 4: „*fúze, rozdělení ani částečné rozdělení nemají za následek zdanění kapitálových zisků vypočtených jako rozdíl mezi skutečnou hodnotou převedených aktiv a pasiv a jejich hodnotou pro daňové účely“* [36]. Obchodní korporace mohou díky tomuto principu provádět restrukturalizace v rámci EU bez ohledu na hranice, či daňová omezení [3]. Princip daňové neutrality lze vyjádřit také jako odklad daňové povinnosti vyplývající z kapitálových výnosů při přeshraniční fúzi [39]. Osvobození je podmíněno tím, že nástupnická korporace uplatňuje odpisy, zisky a ztráty vztahující se k převedenému majetku a závazkům podle pravidel zanikající společnosti, tedy jako by k přeshraniční fúzi nedošlo [18].

Českou republikou je daňová neutralita zabezpečena pomocí tzv. daňové kontinuity. Daňová kontinuita se vyznačuje tím, že přecenění jmění na reálnou hodnotu nemá dopad do výsledku hospodaření a tím pádem i do základu daně, ale dopadá do vlastního kapitálu. Nástupnickou korporací jsou přebírány původní daňové hodnoty získaného jmění, které jsou využívány při dalších transakcích, které mají daňové dopady (prodej nebo daňové odpisování). [40] Zákonem o daních z příjmů je tento přístup použit nejen pro přeshraniční fúze, jak je vyžadováno směrnicí o společném systému zdanění, ale i pro fúze vnitrostátní [18].

Směrnice o společném systému zdanění se zabývá situací, při které v zemi zanikající společnosti zůstává odštěpný závod, resp. z pohledu daní stálá provozovna nástupnické korporace. Majetek zanikající korporace zůstává v původním státě a nedochází k jeho převodu přes hranice do státu nástupnické korporace. Směrnice o společném systému zdanění nepředpokládá možnost, že by korporace nerealizovala zdanění zisků spojených s provozem činnosti zanikající. [18] Při odlivu veškerého jmění ze státu zanikající korporace nebyl ještě do nedávné doby evropskou legislativou jednoznačně zaujat postoj k tomu, jak postupovat.

Nové právní úpravě zdanění situace, kdy nevzniká stálá provozovna ve státě zanikající korporace, je věnována kapitola 5.

4.1.1 Zdaňovací období, daňové přiznání a zálohy

Zdaňovací období zúčastněných subjektů a s ním související povinnost podání daňového přiznání se odvíjí od postavení rozhodného dne fúze. Rozhodný den stanovený na počátek účetního období, tedy na počátek kalendářního nebo hospodářského roku, s sebou nepřináší žádné zvláštní požadavky na podání daňového přiznání. Daňové přiznání daně z příjmů právnických osob je podáváno v běžné lhůtě, a to tři nebo šest měsíců po konci zdaňovacího období. [3] Délka lhůty pro podání daňového přiznání závisí na tom, zda má účetní jednotka povinnost ověření své účetní závěrky auditorem, nebo zda její daňové přiznání zpracovává daňový poradce [34].

Jestliže rozhodný den nepřipadá na počátek účetního období, ale na kterýkoli jiný den, zúčastněné korporace zpracovávají daňové přiznání ke dni předcházejícímu rozhodný den fúze, a to za období, za které daňové přiznání dosud podáno nebylo [37]. Povinnost podat toto daňové přiznání je podle § 38ma odst. 2 ZDP nejpozději do tří měsíců od konce měsíce, do kterého spadá rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace o fúzi [3] [37]. Nástupnická korporace podává daňové přiznání za zdaňovací období od rozhodného dne do konce kalendářního nebo hospodářského roku, ve kterém fúze nabyla právní účinnosti [37]. V tomto případě může dojít k situaci, že daňové přiznání je podáváno za období trvající až dvacet čtyři měsíců.

Pro placení záloh na daň z příjmů právnických osob zákon o daních z příjmů v §38a odst. 10 určuje, že za období od rozhodného dne fúze do dne předcházejícího zápisu fúze do obchodního rejstříku hradí zálohy na daň zanikající korporace, jako by k fúzi nedocházelo, a to v původní výši a periodicitě [37] [35]. To neplatí v případě fúze sloučením, kdy v placení záloh pokračuje nástupnická korporace [3]. Od nabytí právních účinků fúze hradí zálohy již nástupnická korporace. Výše a periodicita záloh nástupnické korporace se určuje na základě součtu posledních známých daňových povinností zaniklých subjektů. [3]

4.1.2 Daňové výhody uplatnitelné při přeshraniční fúzi

Daňová ztráta

Při přeshraničních fúzích je nástupnická společnost se sídlem v České republice oprávněna převzít vyměřenou daňovou ztrátu, která vznikla zanikající korporaci v jiném členském státě EU a která doposud nebyla uplatněna, a to podle § 23c odst. 8 písm. b) zákona o daních z příjmů. Daňovou ztrátu lze uplatnit maximálně do výše, do které by byla daňová ztráta vyměřena podle zákona o daních z příjmů. [37] [3]

Nutnou podmínkou pro uplatnění převzaté daňové ztráty nástupnickou korporací je podle § 38na odst. 4 ZDP její odečtení „*maximálně do výše části základu daně, připadající na stejné činnosti vykonávané poplatníkem, kterému byla daňová ztráta vyměřena,*

a to v období, za které mu byla vyměřena" [37]. Obdobné pravidlo se vztahuje i na nástupnickou korporaci vzniklou sloučením a na její vlastní daňové ztráty vyměřené před fúzí [35] [37].

Definicí „stejné činnosti" se zabýval koordinační výbor Komory daňových poradců a Ministerstva financí ČR konaný dne 26. února 2014. Generální finanční ředitelství potvrdilo návrh předkladatelů s tím, že „*stejnou činnost je vhodné vykládat ve smyslu obecně používaného vymezení ucelené činnosti v daném oboru podnikání (např. stavební činnost, reklamní činnost, výroba automobilů apod.), přičemž se přihlíží rovněž k vedlejší činnosti, nikoliv však k ojedinělým činnostem zanedbatelného rozsahu"* [41]. Různé druhy volných živností, stejně tak statistická klasifikace činností mají pouze pomocný charakter [41] [35].

Převzetí rezerv a opravných položek

Zákon o daních z příjmů umožňuje nástupnické korporaci na území České republiky převzít také opravné položky a rezervy vytvořené zanikající korporací podle právního předpisu, který upravuje jejich tvorbu. Je vyžadováno jejich převzetí za podmínek, které by platily pro zanikající subjekt, pokud by se přeshraniční fúze neuskutečnila. [3] [37]

Převzetí rezerv a opravných položek od zanikající zahraniční korporace je možné za předpokladu, že jsou převáděny položky, které mají obdobný charakter jako rezervy a opravné položky, které souvisí s převáděným jměním na nástupnickou korporaci (příp. stálou provozovnu na území ČR). Tyto položky lze převzít maximálně do výše, která, by byla zjištěna na základě zákona č. 593/1992 Sb. o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů (dále také „zákon o rezervách"). Podle zákona o rezervách lze pokračovat i v tvorbě rezerv a opravných položek. [37] [3]

Převzetí odčitatelných položek od základu daně

Postup převzetí položek odčitatelných od základu daně je analogický jako při převzetí rezerv a opravných položek. Řeč je o odčitatelných položkách podle § 34 odst. 4 a 5 ZDP, které dosud nebyly uplatněny. I zde zákon o daních z příjmů hovoří o uplatnitelnosti odčitatelných položek pouze v rozsahu zjištěném podle ekonomicky zdůvodnitelného kritéria. Převzetí odčitatelných položek od zahraniční korporace je opět omezeno výší těchto odčitatelných položek podle zákona o daních z příjmů. [37] [3]

5. Exit tax – zdanění při odchodu

V předchozí kapitole je již zmíněno, že směrnice o společném systému zdanění neobsahuje úpravu situace, kdy majetek zanikající korporace nezůstává ve státě zanikající korporace pod stálou provozovnou, resp. odštěpným závodem nástupnické korporace, ale je celý „vystěhován" do státu nástupnické korporace. Majetek zanikající korporace je tedy přesunut do jiného státu. [18]

Na situaci odlivu majetku do jiného státu lze nahlížet optikou daní z příjmů jako na realizaci kapitálového zisku a tedy zdanit odchod daňového poplatníka z daného státu (resp. zdanit část hodnoty převáděných aktiv), ačkoli se ve skutečnosti jedná o zisky zatím nerealizované [40]. Toto zdanění je v daňové terminologii označováno jako tzv. exit tax neboli zdanění při odchodu.

Opačný názor na aplikaci exit tax při přeshraničních fúzích zastává Pilařová [42]: „*exit tax dle dosavadních výkladů se neuplatní v případě fúze či vkladu, protože dochází ke změně vlastnictví*".

Historií i současnou úpravou této specifické formy zdanění se zabývají následující kapitoly.

5.1 Historie

Až do roku 2016 nebyla exit tax evropskou legislativou vymezena. Jak již bylo uvedeno v textu výše, směrnice o společném systému zdanění se nezabývala možností odlivu majetku přes hranice do jiného členského státu bez vzniku stálé provozovny v původním státě. I přes absenci právní úpravy k této situaci při uskutečňování přeshraničích fúzí docházelo, proto se některé členské státy k uvalení této daně uchýlily v rámci svých vnitrostátních legislativ. Skálová a Žárová [18] uvádí, že v roce 2012 zdanění při odchodu aplikovala Belgie, Francie, Norsko a Rakousko.

I přes využívání zdanění při odchodu některými státy, byla tato daň na poli EU vnímána jako neslučitelná se svobodou usazování, která je zaručena Smlouvou o ES [40]. Důvodem rozporu se svobodou usazování a volným pohybem osob je znevýhodnění odcházejících subjektů zdaněním dosud nerealizovaných zisků oproti rezidentům, kteří jsou zdaněni až při skutečném prodeji majetku, tedy při realizaci zisku [18]. V souvislosti s přeshraničními fúzemi Skálová a Žárová [18] také dodávají: „*může dojít k vyvedení hodnotného majetku ze zanikající společnosti do nástupnické společnosti v jiném členském státě EU, kde může být realizováno nižší zdanění při prodeji tohoto majetku".* Absence právní úpravy tohoto problému proto mohla být českými korporacemi využita k daňové optimalizaci prodeje majetku [18].

Postoj evropského společenství k tomuto tématu dokládá rozhodnutí ESD ze dne 11. března 2004 ve věci C-9/02 Lasteyrie du Saillant [40]. Stranami sporu byly pan Hughes de Lasteyrie du Saillant (tedy fyzická osoba) a na straně druhé Ministerstvo hospodářství, financí a průmyslu ve Francii. Ve chvíli převedení svého bydliště z Francie do Belgie bylo panu

Lasteyrie du Saillant zdaněno zvýšení hodnoty jím vlastněných akcií, aniž by byly prodány. Evropský soudní dvůr došel k závěru, že toto jednání je v rozporu se základní svobodou usazování a jde o diskriminační zacházení, které odrazuje poplatníky od usazení se v jiném státě. [43] [18]

5.2 Současná úprava

Navzdory výše uvedenému byla evropským právem vydána směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (dále také „směrnice ATAD"). Směrnice ATAD je tvořena opatřeními v oblasti omezení daňové uznatelnosti výpůjčních nákladů, zdanění ovládaných zahraničních společností pomocí CFC[8] pravidel, stanovení pravidel proti hybridním nesouladům, stanovení obecného pravidla proti zneužívání daňového režimu (GAAR[9]) a předně zavedení pravidel pro zdanění při odchodu do jiného státu. [17] [44]

Evropská unie se při tvorbě směrnice ATAD inspirovala akčním plánem BEPS[10] z července 2013, vytvořeným na půdě OECD[11] [45]. BEPS je akční plán, který je zaměřen na zamezení eroze základů daně a převodů zisku. Plán BEPS se skládá z patnácti konkrétních opatření (resp. zpráv), nezbytných k dosažení cíle plánu. Směrnice ATAD Evropské unie z patnácti oblastí obsažených v akčním plánu BEPS rozpracovává pět témat, jako *„minimální úroveň ochrany vnitřního trhu Evropské unie proti agresivnímu daňovému plánování"* [45]. Jak vyplývá z textu výše, směrnice ATAD výslovně nevychází z akčního plánu BEPS, je jím pouze inspirována a jedná se o iniciativu Evropské komise [46]. [39] [17]

Podle Širokého [17] oblasti omezení daňové uznatelnosti výpůjčních nákladů, CFC pravidla a hybridní nesoulady vyplývají z doporučení OECD. Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu a zdanění při odchodu naopak souvisí s projektem CCCTB[12]. Bureš [47] ve svém článku dokonce zmiňuje, že zahrnutí exit tax do směrnice ATAD prosadili právě představitelé Francie. Lhůta pro transpozici směrnice ATAD členskými státy byla stanovena do 31. prosince 2018, kromě zdanění při odchodu, na to je vztažena lhůta do 31. prosince 2019 [17]. Ke konci roku 2018 mělo však 70 % členských států k transpozici ještě tři nebo více ustanovení obsažených ve směrnici ATAD, z toho vyplývá, že členské státy ponechávají transpozici směrnice až na konec lhůty [48]. Jedinými zeměmi, které ke konci roku 2018 zvládly plně transponovat pravidla směrnice ATAD jsou Slovensko a Belgie [48]. Co se týče transpozice ustanovení zdanění při odchodu, tak koncem roku 2018 30 % členských států tento typ daně ve svých legislativách vůbec neobsahovalo, 45 % exit tax využívalo, ovšem ve formě, která nevyhovovala minimálním požadavkům směrnice ATAD a 25 % států exit tax aplikovalo v souladu se směrnicí ATAD [48].

[8] Controlled Foreign Company
[9] General anti-abuse rule
[10] Base Erosion and Profit Shifting
[11] Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
[12] Common Consolidated Corporate Tax Base

Slovensko transponovalo směrnici ATAD s předstihem a již od 1. ledna 2018 aplikuje zdanění při odchodu [49]. Belgie do svého právního řádu uvedla striktnější pravidla exit tax při přílivu majetku do země dokonce nad rámec, který je stanoven směrnicí ATAD. [50]

Lucemburský parlament zdanění při odchodu v plném rozsahu zakomponoval do své legislativy od 21. prosince 2018, ačkoli do té doby Lucembursko zdanění při odchodu již využívalo, v prosinci 2018 byla ustanovení revidována, aby byla v souladu se směrnicí ATAD [46].

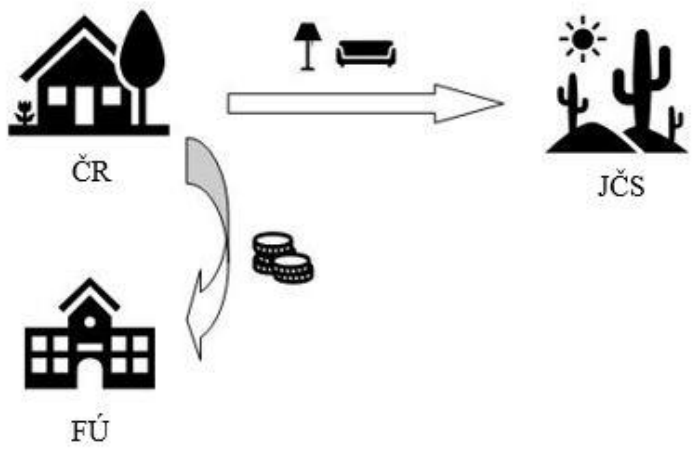
Při pohledu na problematiku exit tax v kontextu toho, zda státy aplikovaly zdanění při odchodu ještě před vydáním směrnice ATAD lze říci, že tuto specifickou daň nevyužívaly především postkomunistické státy, konkrétně Česká republika, Estonsko, Maďarsko, Lotyšsko, Polsko, Slovensko, Slovinsko, Bulharsko, Chorvatsko, Litva a Rumunsko. Dále exit tax nepoužívala Malta, Řecko a Kypr. Lze také uvést, že exit tax byla vybírána především v těch nejvyspělejších státech OECD a EU. [51]

Českou republikou byla část směrnice ATAD transponována s účinností od 1. dubna 2019, konkrétně zdanění při odchodu by mělo být v české legislativě zavedeno s účinností od 1. ledna 2020 [52] [47].

5.2.1 Exit tax ve směrnici ATAD

Cílem zavedení exit tax je zdanění přesunu aktiv do jiného členského státu z částky, která se rovná tržní hodnotě přesouvaných aktiv v době jejich odchodu, snížené o jejich hodnotu pro daňové účely [44]. V podstatě se jedná o zdanění fiktivního úplatného převodu majetku sobě samému za tržní cenu [53]. Za rozhodné je považováno datum skutečného přemístění, resp. pohybu majetku [42]. Princip zdanění při odchodu je znázorněn v následujícím schématu.

Schéma 1 Princip zdanění při odchodu

Zdroj: The Anti Tax Avoidance Directive. Taxation and Customs Union – European Commission [online]. [vid. 2019-10-25]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/anti-tax-avoidance-package/anti-tax-avoidance-directive_en, upraveno

Směrnice ATAD pro tyto účely definuje pojmy přesun aktiv, přesun daňového rezidentství, přesun obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou a tržní hodnotu. Pojmy jsou definovány směrnicí ATAD takto:

- „přesun aktiv“ je operace, při které ztrácí členský stát právo na zdanění těchto aktiv, přestože daná aktiva zůstávají v právním nebo ekonomickém vlastnictví stejného daňového poplatníka;
- při „přesunu daňového rezidenství“ zaniká daňové rezidenství poplatníkovi v jednom členském státě a stává se daňovým rezidentem v jiném členském státě nebo třetí zemi;
- „přesunem obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou“ daňový poplatník pozbývá tzv. daňovou přítomnost v jednom členském státě, a naopak ji získá v jiném členském státě nebo třetí zemi, aniž by v jiném členském státě (nebo třetí zemi) získal daňové rezidenství;
- „tržní hodnotou“ je částka, kterou by prodávající získal v rámci přímé transakce dobrovolně jednajících nespřízněných subjektů při směně aktiva nebo vypořádání vzájemných závazků [44] [47].

Zdanění při odchodu se zjednodušeně vztahuje na následující transakce:

- přesun aktiv daňovým poplatníkem ze svého ústředí (nebo stálé provozovny) do stálé provozovny (nebo svého ústředí či jiné stálé provozovny) v jiném členském státě nebo třetí zemi, pokud jsou v důsledku přesunu ztracena práva původního státu na zdanění těchto aktiv;
- přesun daňového rezidenství poplatníka, s výjimkou aktiv, která fakticky zůstávají ve stálé provozovně v původním členském státě;
- přesun obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou do jiného členského státu, pokud v důsledku tohoto přesunu přestává mít členský stát stálé provozovny právo zdanit přesunutá aktiva [44] [53].

Pro zajímavost Bureš [47] uvádí, že čeští zákonodárci se rozhodli do zákona o daních z příjmů netransponovat uplatnění zdanění při odchodu v situaci přesunu obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou. Pojem „aktivum“ bude českou legislativou v kontextu zákona o daních z příjmů chápán jako veškerý majetek poplatníka [47].

Směrnice ATAD umožňuje daňovým poplatníkům rozložení platby daně v průběhu pěti let. Rozložení úhrady lze využít pouze v případech stanovených odstavcem 2 článku 5 směrnice ATAD, tady za situace, že je majetek přesunut do jiného členského státu EU nebo do státu Evropského hospodářského prostoru. Směrnice ATAD také připouští účtování úroků či jistoty z titulu odložení platby, a to podle právních předpisů jednotlivých členských států. Dále jsou směrnicí ATAD v odstavci 4 článku 5 vyjmenovány případy, kdy je odložení platby okamžitě ukončeno a daňový dluh se stává vymahatelným. [53] [44]

Směrnice ATAD obsahuje i výjimky, kdy se zdanění při odchodu nepoužije. Jedná se však o velmi specifické nebo nevýznamné situace, jako je například přemístění v souvislosti s financováním cenných papírů a další. Nezdanění je podmíněno i zpětným přemístěním aktiv zpět do původního státu ve lhůtě do 12 měsíců. [53]

Aktiva při odchodu ze státu nepodléhají zdanění při odchodu také za předpokladu, že pro následné zdanění příjmů z úplatného převodu aktiv je využita metoda zápočtu. Zdanění při odchodu podléhají úplatné příjmy z převodu přesouvaných aktiv, pokud je ve smlouvě o zamezení dvojího zdanění s konkrétním státem zvolena metoda vynětí, nebo pokud ČR nemá s daným státem smlouvu o zamezení dvojího zdanění uzavřenou vůbec. Konkrétně bude exit tax uvalena při přesunu aktiv do stále provozovny v Itálii, Německu, Řecku, Španělsku, Švédsku a Velké Británii (státy, se kterými je uzavřena smlouva o zamezení dvojího zdanění). [47]

Pokud je situace opačná a aktiva jsou přesouvána z jiného členského státu do ČR, je jejich hodnota pro daňové účely transformována na tržní hodnotu, která byla pro účely přemístění využita. Tato cena se stává základnou pro daňové odpisování [42]. V zákoně o daních z příjmů je tržní hodnota popsána jako cena obvyklá v místě a čase [47].

6. Analýza projektů přeshraničních fúzí

Tato část diplomové práce je věnována analýze projektů přeshraničních fúzí uložených do sbírky listin obchodního rejstříku za posledních jedenáct let, tedy od roku 2008 do roku 2018. Praktickou část lze rozdělit na dvě dílčí oblasti. Nejprve jsou analyzovány všechny projekty přeshraničních fúzí s alespoň s jedním subjektem sídlícím v České republice. Následně je výběr zúžen pouze na ty projekty přeshraničních fúzí, ve kterých je česká korporace v pozici zanikajícího subjektu, jedná se o tzv. „fúze ven“.

6.1 Sběr vstupních dat

Po vyhotovení projektu přeshraniční fúze je vyžadováno jeho zveřejnění. V České republice je projekt zveřejněn ve sbírce listin obchodního rejstříku. Informace o zveřejnění projektu přeshraniční fúze je vyhlášena v obchodním věstníku na stránce ov.gov.cz. Obchodní věstník byl proto stěžejním zdrojem pro zjištění konkrétních korporací zúčastněných na přeshraničních fúzích ve zvoleném roce. Vzhledem k délce zkoumaného období byla data o konkrétních korporacích zapojených do přeshraničních fúzí v letech 2008 až 2017 částečně získána z diplomových prací Plucarové a Floriánové [54] [55]. Plucarová ve své diplomové práci zkoumala projekty přeshraničních fúzí za období 2008–2015, Floriánová ve své diplomové práci přidala další dva roky, tedy roky 2016 a 2017 [54] [55].

Při bližší analýze bylo zjištěno, že i v obdobích, která obě diplomové práce shodně pokrývají, byly nalezeny drobné rozdíly již v prvotních datech. V první fázi byl proto takto získaný seznam korporací účastnících se přeshraniční fúzí v letech 2008 až 2017 důsledně překontrolován a upraven. Pozornost byla věnována případným duplicitám. Předkládaná diplomová práce nadále rozšiřuje již provedené analýzy vybraných aspektů projektů přeshraničních fúzí, proto jsou formáty tabulek s výstupy zachovány. Z důvodu rozdílných prvotních souborů výsledná data v jednotlivých tabulkách obsahují výstupy získané zpracováním vlastní analýzy, a nikoli data převzatá z výše zmíněných diplomových prací, která by byla pouze doplněna údaji za poslední rok. Tato skutečnost je příčinou drobných odchylek ve výsledcích analýz. [54] [55]

Pro zjištění jednotlivých projektů přeshraničních fúzí uložených do sbírky listin obchodního rejstříku v roce 2018 byl využit obchodní věstník na portálu veřejné správy. V obchodním věstníku byl zadán následující filtr:

- období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;
- vyhledávaná rubrika „oznámení“ a „fúze a rozdělení“ ve všech českých městech,
- jako hledaný text slovo „přeshraniční“.

Tímto filtrem bylo nalezeno celkem šedesát osm výsledků uspořádaných od nejnovějšího, tedy od konce roku 2018. V dalším kroku byly jednotlivé výsledky postupně procházeny. Projekt přeshraniční fúze se podle české zúčastněné korporace vyhledal ve sbírce listin obchodního rejstříku na stránce www.justice.cz. Tímto postupem a eliminací duplicit

či nevyhovujících výsledků bylo získáno celkem čtyřicet čtyři projektů přeshraničních fúzí za rok 2018.

Projekty přeshraničních fúzí jsou zařazeny do jednotlivých let podle oznámení jejich zveřejnění v obchodním věstníku. Jmenovitý seznam zúčastněných korporací na přeshraničních fúzích ve sledovaném období je uveden v příloze.

6.2 Analýza celkového počtu projektů

Prvním sledovaným parametrem byl celkový počet projektů přeshraničních fúzí založených do sbírky listin obchodního rejstříku v jednotlivých letech. Je vhodné připomenout, že byly vyhledány pouze takové přeshraniční fúze, na kterých je účastna korporace se sídlem v České republice. Bylo také zjišťováno, zda převažoval typ fúze splynutím, či sloučením.

Tabulka 1 Počet a druh přeshraničních fúzí

TYP FÚZE	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
SLOUČENÍ	5	10	14	23	20	26	30	35	30	43	44	**280**
SPLYNUTÍ	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	**2**
SUMA	**5**	**10**	**15**	**23**	**20**	**27**	**30**	**35**	**30**	**43**	**44**	**282**

Zdroj: vlastní zpracování

Důvodem pro provedení analýzy právě od roku 2008 je nabytí účinnosti zákona o přeměnách, který je pro Českou republiku stěžejním milníkem pro uskutečňování přeshraničních fúzí [21]. V horizontu jedenácti let bylo do sbírky listin obchodního rejstříku založeno celkem dvě stě osmdesát dva projektů přeshraničních fúzí. Jejich nízký počet v začátcích sledovaného období lze přisoudit jak působení finanční krize, tak nové právní úpravě přeshraničních fúzí [56]. Dlouhodobý trend zamýšlených přeshraničních fúzí je bezesporu rostoucí. Výraznější nárůst lze sledovat po roce 2012. Jednou z příčin může být i rozsáhlá novela zákona o přeměnách z roku 2012, která umožňuje české zúčastněné korporaci stanovit rozhodný den flexibilně s ohledem na legislativní úpravu subjektů z jiných zemí [55] [21].

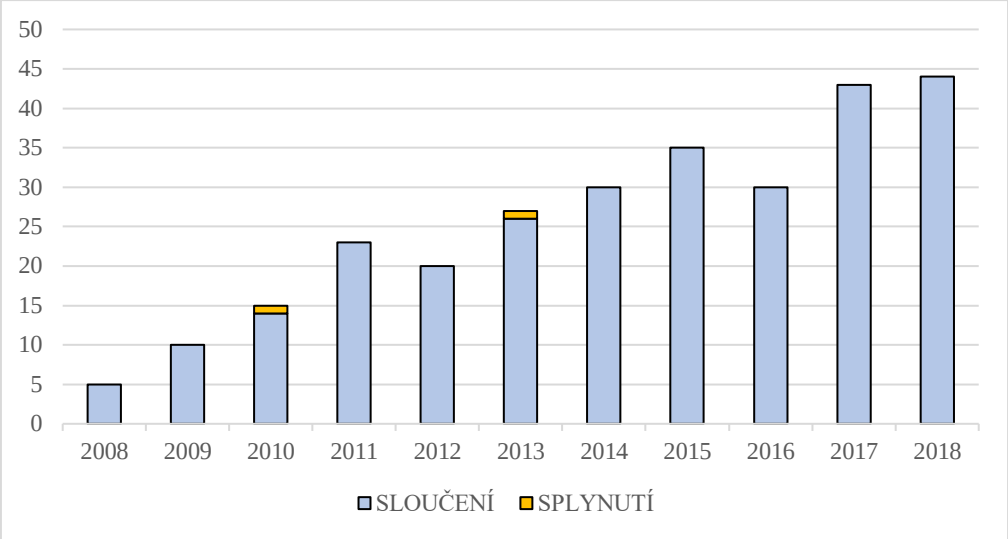
Pokud jde o typ sledovaných fúzí, v naprosté většině případů je zamýšleno uskutečnit fúzi formou sloučení. Ze všech analyzovaných projektů se fúze splynutím objevila pouze ve dvou případech, a to v roce 2010 a 2013. V roce 2010 splynula česká společnost s ručením omezeným TECNOCAP s německou Glasscap Verschlüsse GmbH do nově vzniklé české korporace TECNOCAP s.r.o. V roce 2013 splynula česká a slovenská korporace SLOVAKIA OFFICE a.s. a SLOVAKIA OFFICE CZECH REPUBLIC a.s. do nástupnické korporace SLOVAKIA OFFICE ve formě evropské společnosti.

Skálová s Plucarovou ve svém článku z roku 2017 [21] vysvětlují příčinu drtivé převahy přeshraniční fúze formou sloučení nad splynutím. Hlavním důvodem je skutečnost, že pokud je fúze realizována formou sloučení a zároveň nedochází ke zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace, není nutno přeceňovat jmění zanikající korporace znalcem [21].

Toto tvrzení je jednoznačně potvrzeno druhou částí této kapitoly, ve které byly analyzovány projekty se zanikající českou korporací.

Stoupající trend počtu založených projektů přeshraničních fúzí popsaných výše zobrazuje následující graf.

Graf 1 Počet a druh přeshraničních fúzí

Zdroj: vlastní zpracování

Zejména pro tuto diplomovou práci bylo třeba analyzovat, které české korporace se nacházejí v postavení zanikajícího subjektu, nástupnického subjektu, či jsou české korporace jak v postavení zanikající, tak i nástupnické společnosti. Četnost případů, kdy je česká korporace v postavení nástupnické společnosti a alespoň jedna ze zanikajících společností je také česká, zobrazuje v řádku „zanikající i nástupnická“ Tabulka 2. Tento jev nastal v rámci sledovaného období ve čtrnácti projektech přeshraničních fúzí. Na základě této analýzy jsou v druhé části kapitoly blíže zkoumány projekty přeshraničních fúzí s českou korporací pouze v postavení zanikajícího subjektu. Z tabulky níže lze usuzovat, že Česká republika je celkově považována za atraktivnější v roli nástupnické společnosti. Volba české korporace jako nástupnické společnosti není jednoznačná, avšak převládá od roku 2012.

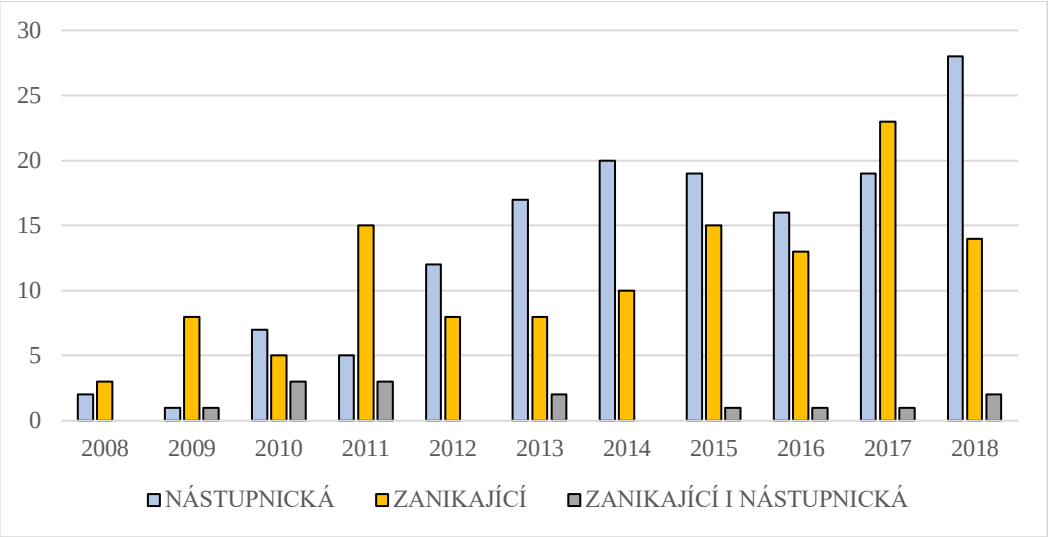
Tabulka 2 Postavení českých korporací

POSTAVENÍ ČR	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
NÁSTUPNICKÁ	2	1	7	5	12	17	20	19	16	19	28	**146**
ZANIKAJÍCÍ	3	8	5	15	8	8	10	15	13	23	14	**122**
ZANIKAJÍCÍ I NÁSTUPNICKÁ	0	1	3	3	0	2	0	1	1	1	2	**14**
SUMA	**5**	**10**	**15**	**23**	**20**	**27**	**30**	**35**	**30**	**43**	**44**	**282**

Zdroj: vlastní zpracování

Výše uvedené údaje vývoje preferencí postavení české korporace jako zanikající, nástupnické či zanikající i nástupnické znázorňuje pro lepší představu následující graf.

Graf 2 Postavení českých korporací

Zdroj: vlastní zpracování

Na předešlou analýzu logicky navazuje otázka, do jakých, resp. z jakých členských států Evropské unie bylo předpokládáno provedení fúze. Nejprve byla pozornost zaměřena na to, z jakých států nejčastěji fúzují zahraniční korporace s českou nástupnickou společností. Byla analyzována sídla veškerých zanikajících korporací začleněných do vybraného souboru projektů přeshraničních fúzí za posledních jedenáct let. Všechny identifikované státy jsou členy Evropské unie, což vyplývá ze směrnice pro obchodní společnosti, a tedy i ze zákona o přeměnách.

Tabulka 3 Země zanikajících korporací

ZÁNIK	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA	PODÍL
AT	0	1	0	0	2	0	1	0	0	0	2	**6**	**3,11 %**
BG	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	**1**	**0,52 %**
CY	0	0	0	2	2	3	1	2	1	6	6	**23**	**11,92 %**
DE	0	0	1	1	0	0	0	1	3	1	1	**8**	**4,15 %**
FR	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	**2**	**1,04 %**
GB	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	**2**	**1,04 %**
HR	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0	**3**	**1,55 %**
HU	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	1	**3**	**1,55 %**
LI	0	0	0	0	0	0	2	1	0	0	0	**3**	**1,55 %**
LT	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**	**0,52 %**
LU	0	0	0	2	0	1	3	1	0	0	1	**8**	**4,15 %**
MT	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	**2**	**1,04 %**
NL	0	0	2	2	0	2	1	3	2	2	2	**16**	**8,29 %**
PL	0	0	2	2	1	2	1	0	1	1	5	**15**	**7,77 %**
RO	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	**1**	**0,52 %**
SK	1	3	9	4	9	17	10	12	10	8	13	**96**	**49,74 %**
SLO	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	**2**	**1,04 %**
SW	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**	**0,52 %**
SUMA	**2**	**4**	**15**	**14**	**14**	**27**	**21**	**23**	**21**	**20**	**32**	**193**	**100 %**

Zdroj: vlastní zpracování

Z tabulky jasně vyplývá převaha Slovenska. Ze Slovenské republiky mířila v rámci projektů přeshraničních fúzí do České republiky téměř polovina všech zanikajících zahraničních korporací. Důvody jsou zřejmé, a to zejména téměř nulová jazyková bariéra a podobnost právních, účetních a daňových legislativ obou států [21]. Druhou nejčastější zemí zanikající korporace je Kypr, následuje Nizozemsko a Polsko. Shodně osm zanikajících korporací fúzovalo ve sledovaném období z Německa a Lucemburska. Ze zbylých států fúzovaly směrem do České republiky maximálně tři společnosti.

Opačný pohled, tedy pohled na spektrum zemí nástupnických korporací, do kterých fúzuje česká zanikající korporace, přináší následující tabulka.

Tabulka 4 Země nástupnických korporací

NÁSTUP.	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA	PODÍL
AT	0	0	0	1	1	1	1	2	2	0	2	**10**	**8,20 %**
BG	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	1	**4**	**3,28 %**
CY	2	2	0	3	1	2	4	1	4	1	1	**21**	**17,21 %**
DE	0	1	1	1	0	1	0	2	4	0	2	**12**	**9,84 %**
FI	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0	**3**	**2,46 %**
FR	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	**1**	**0,82 %**
GB	1	1	0	0	1	0	0	0	1	2	0	**6**	**4,92 %**
HU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	**1**	**0,82 %**
IR	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	**2**	**1,64 %**
IT	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	**1**	**0,82 %**
LI	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	**1**	**0,82 %**
LU	0	0	0	1	1	1	1	0	0	1	1	**6**	**4,92 %**
MT	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	**2**	**1,64 %**
NL	0	1	0	1	1	1	1	3	0	1	1	**10**	**8,20 %**
PL	0	0	0	0	0	0	0	1	1	8	1	**11**	**9,02 %**
RO	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**	**0,82 %**
SK	0	2	4	4	1	2	2	2	1	8	4	**30**	**24,59 %**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**8**	**10**	**15**	**13**	**23**	**14**	**122**	**100 %**

Zdroj: vlastní zpracování

V průběhu sledovaného období byla plánována fúze české korporace do celkem sedmnácti států. Mezi státy nástupnických korporací se již neobjevují Chorvatsko, Litva, Slovinsko a Švédsko, naopak ale přibývají Finsko, Irsko a Itálie. Je třeba ale uvést, že do těchto států směřovaly nejvýše tři projekty přeshraničních fúzí. I v případě analýzy zemí nástupnických korporací je nejčetnější zemí Slovensko, avšak oproti analýze zemí zanikajících korporací není převaha Slovenska již tak výrazná. Podíl nejčetnějšího Slovenska klesl o více než dvacet pět procentních bodů. Druhým nejčastějším sídlem nástupnické korporace je Kypr. Skálová a Plucarová zdůvodňují atraktivitu Kypru jako sídlo nástupnické korporace tamějším nízkým korporátním zdaněním a nezveřejňováním informací o hospodaření dané firmy [21].

Již bylo uvedeno, že v období mezi roky 2008 a 2018 bylo do sbírky listin založeno celkem dvě stě osmdesát dva projektů přeshraničních fúzí. V rámci těchto projektů bylo účastno celkem šest set čtyřicet sedm obchodních korporací.

Tabulka 5 Počet zúčastněných korporací

POČET ZÚČAST. KORPORACÍ	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
2	4	7	11	18	17	20	27	31	26	42	40	**243**
3	1	2	2	2	2	4	1	2	1	1	3	**21**
4	0	1	0	0	1	1	0	1	2	0	1	**7**
5	0	0	1	1	0	1	0	0	1	0	0	**4**
6	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	0	**3**
7	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	**3**
11	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**
CELKEM FÚZÍ	**5**	**10**	**15**	**23**	**20**	**27**	**30**	**35**	**30**	**43**	**44**	**282**
CELKEM ZÚČAST. KORPORACÍ	**11**	**24**	**40**	**59**	**44**	**67**	**75**	**79**	**68**	**87**	**93**	**647**

Zdroj: vlastní zpracování

Na více než 86 % analyzovaných projektů přeshraničních fúzí byly účastny pouze dvě obchodní korporace. Důvod této dominance lze vidět například v časté realizaci fúze mateřské a 100% dceřiné společnosti [54]. V případě fúze dceřiné společnosti do 100% mateřské společnosti je možné využít zjednodušeného postupu sloučením, viz kapitola 3.9. S jednou nástupnickou a dvěma zanikajícími obchodními korporacemi operovalo dvacet jedna projektů přeshraničních fúzí, tedy zhruba 7,5 % všech zveřejněných projektů. V tomto počtu jsou zahrnuty i dvě přeshraniční fúze splynutím, splňující tedy minimální počet zúčastněných subjektů pro uskutečnění tohoto typu fúze [54]. Více než čtyři subjekty byly v průběhu let účastny pouze v ojedinělých případech.

Z hlediska počtu zúčastněných subjektů obvyklý standard překračuje projekt přeshraniční fúze zveřejněný v roce 2014. Na této fúzi sloučením bylo účastno celkem jedenáct společností. Sloučeno bylo deset zanikajících korporací, všechny se sídlem v České republice, s nástupnickou korporací sídlící v Lucembursku. Lucemburská nástupnická korporace je 100% vlastníkem, tedy mateřskou společností všech zanikajících subjektů, z toho důvodu společnosti využily možnosti zjednodušené přeshraniční fúze sloučením. Z projektu této přeshraniční fúze vyplývá, že důvodem pro její realizaci je především snaha o zjednodušení struktury skupiny pomocí restrukturalizace a snížení administrativních nákladů. Zajímavé také je, že žádná z deseti zanikajících českých korporací neměla v době realizace fúze žádné zaměstnance.

V následující analýze jsou předmětem zájmu právní formy zúčastněných obchodních korporací. Bylo zkoumáno jak zastoupení právních forem na straně zanikající i nástupnické společnosti, tak i srovnání změn či zachování právní formy v rámci jednotlivých projektů přeshraničních fúzí.

Tabulka 6 Právní forma zúčastněných korporací

PRÁVNÍ FORMA	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
A.S.	**6**	**6**	**16**	**20**	**16**	**26**	**26**	**22**	**15**	**19**	**15**	**187**
jako nástupnická společnost	1	3	6	9	8	11	11	10	5	9	9	**82**
jako zanikající společnost	5	3	10	11	8	15	15	12	10	10	6	**105**
S.R.O.	**4**	**16**	**22**	**38**	**28**	**38**	**41**	**56**	**52**	**61**	**78**	**434**
jako nástupnická společnost	3	5	7	13	12	13	12	24	24	27	35	**175**
jako zanikající společnost	1	11	15	25	16	25	29	32	28	34	43	**259**
DRUŽSTVO	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**0**	**2**	**0**	**0**	**0**	**0**	**2**
jako nástupnická společnost	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**
jako zanikající společnost	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**
SE	**1**	**2**	**2**	**1**	**0**	**3**	**6**	**1**	**1**	**7**	**0**	**24**
jako nástupnická společnost	1	2	2	1	0	3	6	1	1	7	0	**24**
jako zanikající společnost	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	**0**

Zdroj: vlastní zpracování

Pokud jde o rozbor právních forem zúčastněných korporací, jednoznačně převažují společnosti s ručením omezeným, a to v 67 % všech zkoumaných korporací. Právní forma společnost s ručením omezeným je také nejčastější právní formou nástupnické společnosti, a to v 62 % zamýšlených přeshraničních fúzí. U nástupnických korporací přibývá kromě akciových společností a družstev i forma evropské společnosti (SE). Evropská společnost je v rámci analyzovaných projektů pouze v pozici nástupnické společnosti. K přeshraniční fúzi družstev došlo v roce 2014, konkrétně k fúzi zanikajícího českého družstva MUFLO a nástupnického slovenského družstva COOPEX ART. V případě české nástupnické korporace lze atraktivitu právní formy společnost s ručením omezeným přisuzovat i novele zákona o obchodních korporacích účinné od 1. ledna 2014, která výrazně zjednodušila postup založení právě této formy obchodní korporace [55].

Tabulka 7 Kombinace právních forem

KOMBINACE PRÁVNÍCH FOREM	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
A.S. → A.S.	1	1	4	2	4	7	7	5	2	2	3	**38**
S.R.O. → S.R.O.	1	5	7	10	10	11	8	20	19	26	32	**149**
A.S. → S.R.O.	2	0	0	3	2	2	2	4	4	1	2	**22**

S.R.O. → A.S.	0	1	2	5	3	2	4	3	2	7	6	**35**
A.S. → SE	1	1	0	0	0	1	3	1	0	7	0	**14**
S.R.O. → SE	0	1	1	1	0	2	2	0	1	0	0	**8**
A.S. + S.R.O. → A.S.	0	1	0	2	1	2	0	2	1	0	0	**9**
A.S. + S.R.O. → S.R.O.	0	0	0	0	0	0	2	0	1	0	1	**4**
A.S. + S.R.O. → SE	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	**2**
DRUŽSTVO → DRUŽSTVO	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	**1**
SUMA	**5**	**10**	**15**	**23**	**20**	**27**	**30**	**35**	**30**	**43**	**44**	**282**

Zdroj: vlastní zpracování

Z provedené analýzy je ve více než v polovině případů zamýšlených přeshraničních fúzí zřejmá převaha společnosti s ručením omezeným v pozici zanikající i nástupnické korporace. Následuje přeshraniční fúze akciových společností a v těsném závěsu za touto kombinací se nachází zanikající korporace společnost s ručením omezeným s nástupnickou akciovou společností. Plucarová [54] uvádí, že důvodem pro právní formu evropské společnosti pouze na straně nástupnické korporace je změna právní formy nástupnické korporace spolu s účinností přeshraniční fúze.

Polovina kombinací zanikající akciová společnost a nástupnická evropská společnost vychází z projektů založených v roce 2017. Všechny ze sedmi nástupnických evropských společností vždy s jedinou zanikající českou společností mají sídlo v Polsku Jedna z těchto fúzí má ve sbírce listin založeno i oznámení o zrušení projektu fúze. Zajímavým faktem je, že všech šest platných projektů přeshraniční fúze je na pohled téměř identických, pouze s jinými zúčastněnými subjekty. Založení těchto projektů do sbírky listin bylo oznámeno v obchodním věstníku ve stejný den, a to 1. prosince 2017. Všechny projekty se rovněž shodují ve svém záměru, jímž je provedení zjednodušené fúze sloučením.

6.3 Analýza projektů českých zanikajících korporací

Druhá část této kapitoly je zaměřena na užší vzorek projektů přeshraničních fúzí, a to konkrétně na projekty se zanikající českou korporací na straně jedné a nástupnickou korporací v zahraničí. Tato předdefinovaná kritéria byla splněna celkem sto dvaceti dvěma projekty, což dokládá Tabulka 2.

Vzorek sto dvaceti dvou projektů přeshraničních fúzí byl zredukován na konečných sto devatenáct. Důvodem pro vyřazení tří projektů ze zkoumaného vzorku bylo ve dvou případech zveřejnění oznámení o zrušení projektu. Jeden ze zrušených projektů je zmíněn již v předchozí kapitole, druhým zrušeným projektem je projekt přeshraniční fúze zanikající české korporace Pool & Home s.r.o. z roku 2018 s původním úmyslem uskutečnit fúzi sloučením se slovenskou korporací Compass Europe s.r.o. Dalším nezařazeným projektem je projekt fúze sloučením tří zanikajících českých korporací a nástupnické korporace W.A.B. WEISZ LUX S.á.r.l. v Lucembursku. V obchodním rejstříku však projekt této zamýšlené přeshraniční fúze

není zveřejněn, přestože v obchodním věstníku je dne 30. dubna 2013 oznámeno jeho uveřejnění.

Pro analýzu vybraných sto devatenácti projektů byl zvolen následující postup:

V tabulce se základním souborem, který byl analyzován výše byly vyfiltrovány požadované parametry projektů. Konkrétně se jedná o zanikající korporace se sídlem v ČR a nástupnické korporace se sídlem v JČS mimo Českou republiku. Jak již uvádí předchozí odstavec, počet projektů byl z výše uvedených důvodů zredukován na počet sto devatenáct. Následně byly ve sbírce listin obchodního rejstříku vyhledány projekty přeshraničních fúzí, a to podle názvu českých zanikajících subjektů V těchto zveřejněných projektech byly zjišťovány odpovědi na následující otázky:

- Na kdy je stanoven rozhodný den?
- Jedná se o zjednodušenou fúzi sloučením?
- Je plánováno zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace?
- Bylo přeceněno jmění zanikající korporace znalcem?
- Byl stanoven výměnný poměr?
- Jaký dopad má přeshraniční fúze na zaměstnance zanikající korporace?
- Pokračuje nástupnická korporace v činnosti zanikající jednotky prostřednictvím odštěpného závodu?
- Jaký důvod pro realizaci přeshraniční fúze projekty uvádějí?

Prvotním cílem této analýzy bylo zjištění, jaká část zanikajících českých korporací pokračuje ve své dosavadní činnosti prostřednictvím odštěpného závodu nástupnické korporace. Na tuto analýzu měl dále navázat rozbor aktiv přecházejících ze zanikající na nástupnickou korporaci bez využití odštěpného závodu. Tento rozbor měl ukázat, na jakou část zamýšlených přeshraničních fúzí na základě projektů z období 2008–2018 by se vztahovala nově připravovaná exit tax (viz kapitola 5). Ovšem vzhledem k časté absenci těchto velmi zásadních informací v projektech nebylo možné tuto detailní analýzu provést a dojít k prokazatelným výsledkům.

Na základě provedených analýz lze uvést, že projekty se poměrně často opakovaly nebo si byly velmi podobné, pokud jde o podobu, strukturu a detailnost uváděných informací. Stejně tak lze uvést, že pouze minorita všech zveřejněných projektů přeshraničních fúzí obsahovala i konečné účetní závěrky zúčastněných jednotek. Pokud byla nástupnickou korporací slovenská společnost, objevilo se několik případů, kdy byl projekt přeshraniční fúze v českém obchodním rejstříku zveřejněn pouze ve slovenském jazyce.

První analyzovanou informací je stanovení rozhodného dne. České obchodní korporace mají díky novele zákona o přeměnách ze dne 1. ledna 2012 ve stanovení rozhodného dne flexibilitu, konkrétně možnost stanovit rozdílný den, ve kterém nastávají účetní a právní účinky fúze. Počínaje rozhodným dnem se jednání zanikající právnické osoby považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněné na účet nástupnické právnické osoby a tímto okamžikem

rovněž nastávají účetní účinky fúze. Je nutností, aby byl rozhodný den v rámci přeshraniční fúze stanoven pro všechny zúčastněné subjekty na stejný okamžik. Blíže o rozhodném dni pojednává kapitola 3.3.

Z účetního hlediska dnem předcházejícím rozhodnému dni končí účetní období a rozhodným dnem je započato účetní období nové. Vzhledem k dalším účetním povinnostem souvisejícím s rozhodným dnem a popsaným v kapitole 3.4, bylo z důvodu snížení administrativních nároků (zejména sestavení mimořádné účetní závěrky) a zjednodušení celého procesu fúze předpokládáno, že rozhodný den bude volen na počátek účetního období, či na den nabytí právních účinků fúze. Jako rozhodný den je vhodné stanovit den nabytí právních účinků fúze, pokud je jednou ze zúčastněných subjektů korporace, jejíž státní legislativa nedovoluje pro účetní a právní účinky fúze rozdílný okamžik.

Tento předpoklad byl provedenou analýzou potvrzen. V analyzovaných projektech převažovalo stanovení rozhodného dne na 1. ledna daného roku. Na druhém místě v pořadí četností jsou v těsném závěsu projekty, u nichž je rozhodným dnem některý jiný den v průběhu roku. Pokud byl rozhodný den stanoven v průběhu roku, byl zvolen začátek daného měsíce. Bylo ale analyzováno i deset projektů přeshraniční fúze, kdy byl rozhodný den stanoven buď na konec měsíce, nebo na jiný den v průběhu měsíce. Například projekt přeshraniční fúze z roku 2017 české zanikající korporace Promocarton spol. s. r. o. a slovenské nástupnické korporace PROMOCARTON s. r. o. má jako rozhodný den stanoveno datum 27. září 2017. Důvod pro zvolení rozhodného dne na toto konkrétní datum není v projektech blíže objasněn. Nelze však vyloučit vliv legislativy států zahraničních subjektů.

Pouze v 15 % zkoumaných projektů byl rozhodný den stanoven až na den nabytí právních účinků fúze v zemi nástupnické korporace. Značný výkyv v četnosti lze pozorovat v roce 2017, a to díky tomu, že v sedmi z osmi sledovaných projektů se jedná o velmi podobné projekty přeshraničních fúzí do Polska s nástupnickými korporacemi ve formě evropské společnosti, které byly zmíněny již výše v souvislosti s nejčastějšími kombinacemi právních forem zúčastněných korporací.

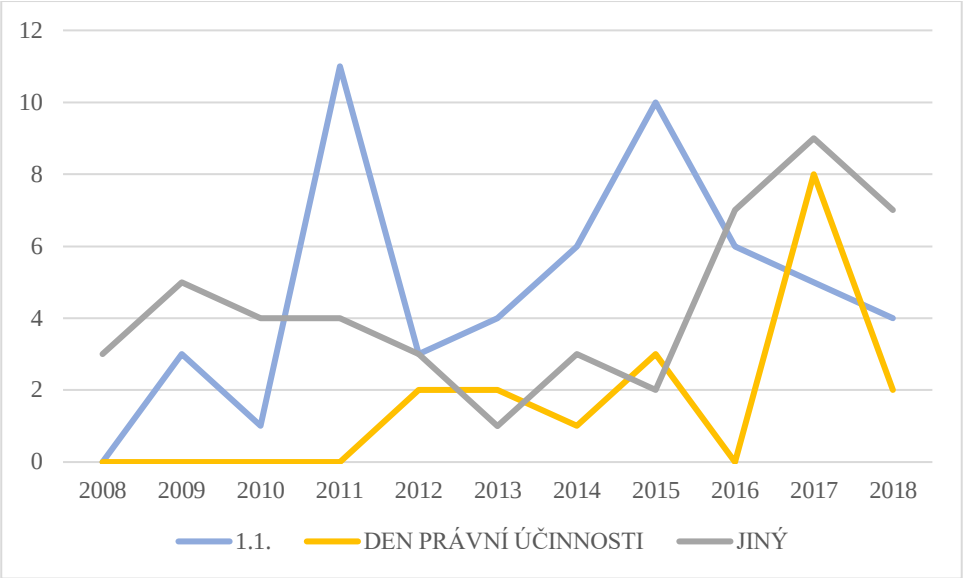
Tabulka 8 Rozhodný den

ROZHODNÝ DEN	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
1.1.	0	3	1	11	3	4	6	10	6	5	4	**53**
DEN PRÁVNÍ ÚČINNOSTI	0	0	0	0	2	2	1	3	0	8	2	**18**
JINÝ	3	5	4	4	3	1	3	2	7	9	7	**48**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Výsledky analýzy rozhodného dne jsou zobrazeny v následujícím grafu.

Graf 3 Rozhodný den

Zdroj: vlastní zpracování

Zda byla přeshraniční fúze prováděna zjednodušenou formou či nikoli, bylo další analyzovanou oblastí. Jak je vysvětleno v kapitole 3.9, zjednodušenou přeshraniční fúzi sloučením je možné realizovat za předpokladu sloučení dceřiné jednotky se svojí mateřskou korporací, která drží v dceřiné jednotce 100% podíl. Při splnění této podmínky mohou zúčastněné subjekty využít zjednodušení spočívající například v možnosti upustit od vypracování znalecké zprávy o přeshraniční fúzi. Zde je vhodné doplnit poznámku, že projekty často obsahovaly prohlášení, že vedení všech zúčastněných korporací shodně souhlasí s nevypracováním znalecké zprávy o přeshraniční fúzi, přestože se nejedná o zjednodušený postup přeshraniční fúze. Využití zjednodušeného postupu při realizaci přeshraniční fúze je možnost, nikoli povinnost.

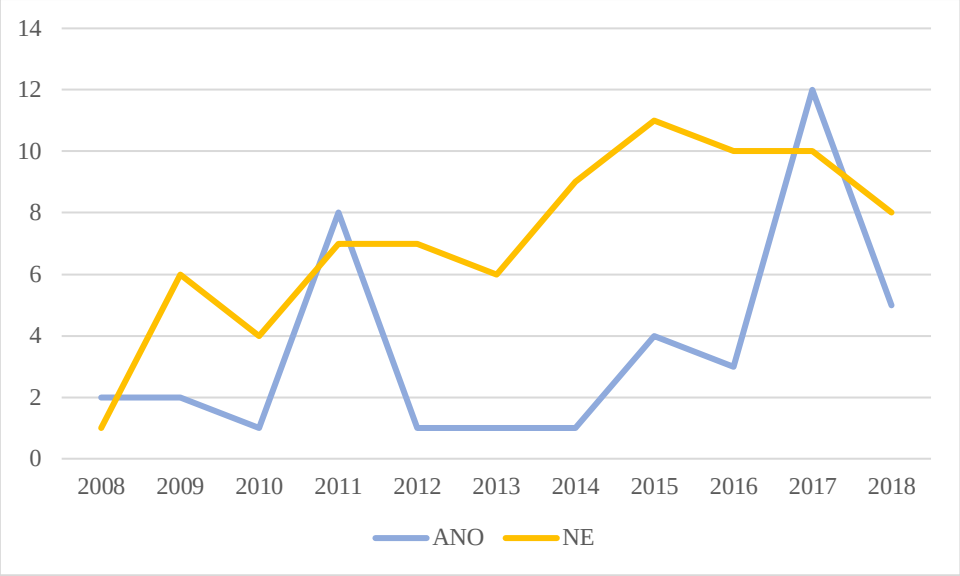
Výsledky provedené dílčí analýzy prezentuje následující tabulka a graf.

Tabulka 9 Zjednodušená fúze sloučením

ZJEDNODUŠ. FÚZE	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ANO	2	2	1	8	1	1	1	4	3	12	5	**40**
NE	1	6	4	7	7	6	9	11	10	10	8	**79**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 4 Zjednodušená fúze sloučením

Zdroj: vlastní zpracování

Z tabulky i grafu je patrná převaha odpovědi ne, což znamená, že v projektech není vysloveně uvedeno využití realizace přeshraniční fúze formou zjednodušení. Že se jedná o zjednodušenou přeshraniční fúzi sloučením, bylo zmíněno ve více než 33,5 % analyzovaných projektů. Z grafu jsou patrné výrazné odchylky v použití zjednodušené formy fúze v letech 2011 a 2017. Na tyto dva roky připadá 50 % všech kladných odpovědí uskutečněných během analyzovaného období jedenácti let. Nelze ovšem vyloučit, že zjednodušení nebylo využito, ačkoli na to měly zúčastněné subjekty nárok, resp. jednalo se o sloučení 100% dceřiné korporace do mateřské.

Následující tři analyzované oblasti projektů spolu ve výsledku analýz částečně souvisí, resp. je možné sledovat jistou vzájemnou propojenost. Jedná se o zjištění, zda bylo v projektech plánovaných přeshraničních fúzí předpokládáno zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace, zda byl stanoven výměnný poměr a zda bylo provedeno ocenění jmění zanikajícího nebo zanikajících subjektů znalcem. O všech třech sledovaných parametrech lze obecně říci, že v naprosté většině analyzovaných projektů bylo uvedeno, že jejich provedení či stanovení není zamýšleno. Procentuální zastoupení kladných odpovědí výše položených otázek se pohybuje v rozmezí 7,5–15 % analyzovaných projektů. Nejtěsnější závislost lze sledovat mezi navýšením základního kapitálu nástupnické korporace a znaleckým oceněním jmění zanikající korporace, a to z toho důvodu, že ocenění znalcem není legislativou vyžadováno právě za předpokladu, že základní kapitál nástupnické společnosti nebude navyšován.

Tabulka 10 Zvýšení ZK nástupnické korporace

ZVÝŠENÍ ZK	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ANO	1	1	1	1	2	1	2	3	0	1	1	**14**
NE	2	7	4	14	6	6	8	12	13	21	12	**105**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace předpokládá pouze čtrnáct ze sto devatenácti zkoumaných projektů. Z tohoto zjištění lze vyvodit, že zúčastněné subjekty preferují ponechání základního kapitálu nástupnické korporace v původní výši z důvodu vyhnutí se povinnosti přecenění jmění zanikající korporace. Pokud není vyžadováno znalecké ocenění, přináší to zúčastněným subjektům výhody v podobě snížení administrativní náročnosti prováděné fúze a jistě i úsporu nákladů na znalce.

Ze čtrnácti kladných odpovědí na zvýšení základního kapitálu došlo v devíti případech i ke znaleckému ocenění jmění. Součástí je i jediná fúze splynutím z roku 2013, která vyhovuje kritériím stanoveným v této části diplomové práce pro vzorek projektů. Ve zbylých pěti projektech je obsažena informace, že ocenění jmění zanikajícího subjektu znalcem nebylo použito. Toto rozhodnutí je ve všech případech v projektu odůvodněno. V projektech jsou pro nepoužití přecenění jmění za situace zvyšování základního kapitálu (navzdory české legislativě) uvedeny následující důvody:

- zemí nástupnické korporace není přecenění jmění vyžadováno (ve 3 projektech);
- nedochází k přecenění, protože účetní hodnota převáděných aktiv a pasiv zanikající korporace již odpovídá jejich reálné hodnotě;
- všichni akcionáři, resp. společníci zúčastněných korporací vyslovili souhlas s tím, že zpráva o znaleckém ocenění nebude vypracována.

Tabulka 11 Přecenění jmění zanikající korporace

PŘECENĚNÍ JMĚNÍ	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ANO	0	1	1	1	0	1	2	2	0	1	0	**9**
NE	3	7	4	14	8	6	8	13	13	21	13	**110**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Při bližším pohledu na výsledky analýzy, která měla přinést odpověď na otázku, zda bylo oceněno znalcem jmění zanikající korporace, lze dojít k obdobným závěrům jako při analýze zvyšování základního kapitálu. Devět projektů přeshraniční fúze uvádí, že bylo provedeno přecenění, a ve všech případech je důvodem navyšování základního kapitálu nástupnického subjektu. Z analýzy je evidentní snaha zúčastněných subjektů obejít nutnost znaleckého ocenění.

Výměnný poměr je poměr, který vyjadřuje míru účasti společníků zanikající společnosti na společnosti nástupnické. Výměnný poměr byl stanoven v osmnácti analyzovaných projektech z celkového počtu sto devatenácti. V souvislosti s navýšením kapitálu nástupnické korporace bylo určení výměnného poměru shledáno ve třinácti ze čtrnácti projektů. Situace, při níž dochází k navýšení základního kapitálu, ale výměnný poměr využit není, byla obsahem pouze jednoho projektu přeshraniční fúze, který byl zveřejněn v roce 2015. Tento projekt uvádí, že zvýšením základního kapitálu nástupnické korporace nedojde ke změně v akcionářské struktuře nástupnické společnosti a nezmění se proto jejich procentní podíly. Zvýší se pouze celkový počet a celková jmenovitá hodnota jimi vlastněných akcií.

Jak již bylo zmíněno, výměnný poměr je kromě případů zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace stanoven také v dalších pěti projektech, které byly blíže analyzovány. Ve dvou projektech byl výměnný poměr stanoven pro menšinového vlastníka vlastnícího v obou případech 1% podíl na základním kapitálu zanikající jednotky. Zbylé tři projekty stanovují výměnný poměr za podmínky dvou a více vlastníků zanikající korporace, kteří jsou rozdílní od vlastníků nástupnické korporace.

Tabulka 12 Stanovení výměnného poměru

VÝMĚNNÝ POMĚR	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ANO	1	1	1	2	4	1	3	3	0	1	1	**18**
NE	2	7	4	13	4	6	7	12	13	21	12	**101**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Povinný údaj o zapojení zaměstnanců a dopadu přeshraniční fúze na zaměstnance zúčastněných korporací byl obsažen ve všech zkoumaných projektech. Vzhledem k nepřekročení stanovených kritérií neměla většina zúčastněných korporací povinnost zabývat se pravidly pro zapojení zaměstnanců do záležitostí nástupnické korporace (viz kapitola 3.2.1). Po uskutečnění přeshraniční fúze jsou v obecné rovině zaměstnanci zanikajícího subjektu (ti, jejichž pracovní poměr přetrvává ke dni právní účinnosti fúze) převedeni na subjekt nástupnický [54]. Nástupnická korporace se tedy stává novým zaměstnavatelem převedených zaměstnanců a přebírá veškerá práva a povinnosti, která vyplývají z uzavřených pracovních smluv [54].

Analýzou dopadu přeshraniční fúze na zaměstnance zanikající korporace bylo zjištěno, že ve většině případů zanikající korporace žádné zaměstnance nemá. Tato situace nastala ve více než 67 % analyzovaných projektů. Touto problematikou se ve své diplomové práci zabývá i Plucarová [54] a uvádí, že ačkoli korporace v projektech deklarují absenci zaměstnanců, zanikající korporace často vykonávají činnost poskytování služeb, např. služby ekonomických a finančních poradců či zprostředkování obchodu. Situace, kdy zanikající korporace sice zaměstnance má, ale přeshraniční fúze na ně nebude mít žádný vliv, byla součástí třiceti tří projektů. Dvacet pět z nich deklarovalo vznik odštěpného závodu namísto

zanikajícího subjektu v zemi zanikající korporace s tím, že odštěpný závod bude pokračovat v její činnosti. Pro zaměstnance zanikající korporace se tak de facto nic nezměnilo.

Ve dvaceti šesti projektech bylo vysloveně uvedeno, že po realizaci přeshraniční fúze bude činnost zanikající jednotky pokračovat prostřednictvím odštěpného závodu (viz Tabulka 14). Ve dvaceti pěti projektech z výše uvedeného počtu byl předpokládán nulový dopad fúze na zaměstnance zanikající společnosti. Výjimku tvoří jediný projekt zveřejněný v roce 2016. Jde o projekt zanikající společnosti LG Electronics CZ, s.r.o. fúzující směrem do Polska, který nevylučoval možnost případného propouštění zaměstnanců jakožto důsledek změn organizační struktury společnosti, konkrétně zjednodušení administrativních činností a procesů.

V dalších osmi projektech zanikající společnost zaměstnance měla, ale nebyl předpokládán žádný vliv uskutečněných změn na tyto pracovníky. Zajímavý je v souvislosti se zaměstnanci projekt společnosti Uniper Trend s.r.o. s fúzí do Německa. Zanikající korporace uvedla k rozhodnému dni dva zaměstnance a nástupnická korporace jeden tisíc devět set pracovníků. V tomto případě bylo nutné u nástupnické společnosti uplatnit postup, který zaručuje vliv zaměstnanců na řízení korporace.

Pouze v šesti projektech přeshraničních fúzí měla tato změna na zaměstnance zanikající korporace negativní dopad znamenající ukončení pracovního poměru. Propouštění jako důsledek přeshraniční fúze ve společnosti LG Electronics CZ, s.r.o. byl již uveden výše. V ostatních pěti projektech není uveden důvod ukončení pracovního poměru. Všechny korporace ukončily pracovní poměry na základě dohody se zaměstnanci. V rámci pěti analyzovaných projektů došlo k ukončení pracovního poměru nejvýše u devíti zaměstnanců. V případě společnosti LG Electronics CZ, s.r.o. tato informaci nebyla uvedena. Ve dvou projektech bylo deklarováno ukončení pracovních poměrů ke dni, který předcházel dni nabytí právní účinnosti přeshraniční fúze. Další čtyři projekty tento údaj neobsahovaly.

Tabulka 13 Dopad na zaměstnance

DOPAD NA ZAMĚSTNANCE	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ŽÁDNÝ	1	3	1	4	2	2	1	7	2	8	2	**33**
NEMÁ ZAMĚSTNANCE	2	3	3	11	5	5	9	8	10	13	11	**80**
UKONČENÍ PRACOVNÍHO POMĚRU	0	2	1	0	1	0	0	0	1	1	0	**6**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Předposledním sledovaným parametrem v rámci vybraných projektů bylo zjištění, zda je v projektu uveden předpoklad vzniku odštěpného závodu nástupnické korporace v zemi zanikající korporace. Jak bylo uvedeno výše, na toto zjištění by měla navazovat informace, jaký konkrétní druh aktiv je odléván z České republiky za předpokladu, že odštěpný závod nevzniká.

Na základě specifikace majetku, který byl z České republiky přesunut, by bylo možné určit, na jaké procento přeshraničních fúzí směrem ven z ČR zamýšlených za posledních jedenáct let by se reálně vztahovalo zdanění při odchodu, pokud by tato daň již v ČR existovala. Vzhledem k nedostatku potřebných dat ve zkoumaných projektech bohužel nebylo možné tuto analýzu provést.

Ani v případě analýzy vzniku odštěpného závodu nelze výsledky hodnotit jako uspokojivé. Ve většině zkoumaných projektů nebyla problematika odštěpného závodu žádným způsobem komentována. Pouze v 28,5 % všech projektů bylo uvedeno, zda odštěpný závod vznikne či nikoli. Projekty sice často obsahovaly informaci, že nástupnická korporace bude v činnosti zanikající korporace pokračovat, avšak toto automaticky neznamená vznik odštěpného závodu v České republice.

Požadavkům pro navazující analýzu by vyhovovalo pouze osm projektů, ve kterých je výslovně uvedeno, že odštěpný závod vznikat nebude. Z těchto osmi projektů pouze pět obsahovalo informaci, který majetek přechází na nástupnickou korporaci. V jednom projektu fúze směrem na Kypr zanikaly tři české korporace, které převáděný majetek popsaly. Naproti tomu jeden projekt obsahoval pouze souhrnnou hodnotu převáděných aktiv. Na nástupnickou společnost byly nejčastěji přesouvány krátkodobé a dlouhodobé pohledávky, krátkodobý a dlouhodobý finanční majetek, samostatné movité věci. V jednom případě se jednalo o nedokončený dlouhodobý hmotný majetek a v jednom projektu z roku 2011 i o zřizovací výdaje a pozemek.

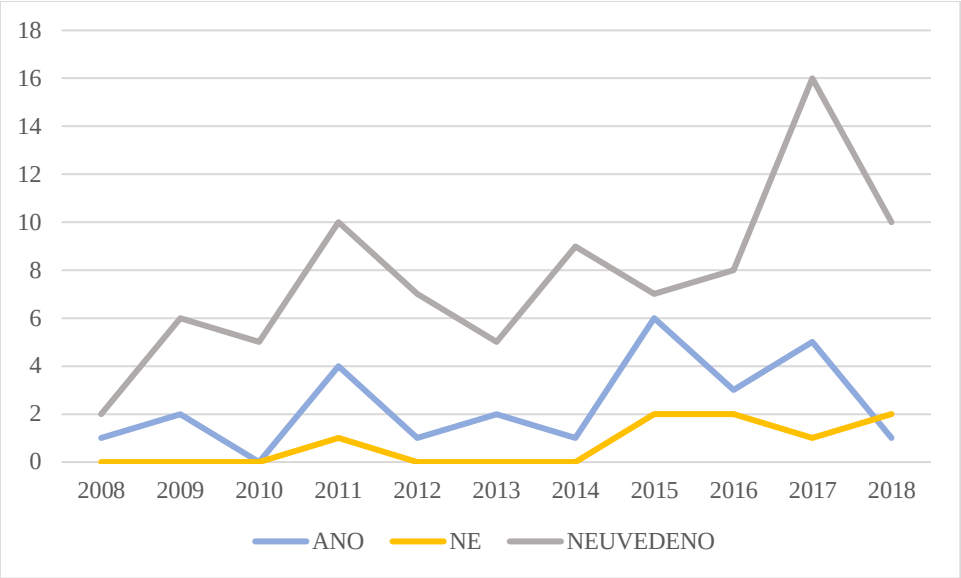
Výše uvedené je zobrazeno v následující tabulce a grafu.

Tabulka 14 Vznik odštěpného závodu

VZNIK ODŠTĚPNÉHO ZÁVODU	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
ANO	1	2	0	4	1	2	1	6	3	5	1	**26**
NE	0	0	0	1	0	0	0	2	2	1	2	**8**
NEUVEDENO	2	6	5	10	7	5	9	7	8	16	10	**85**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Graf 5 Vznik odštěpného závodu

Zdroj: vlastní zpracování

Jako poslední byl vyhodnocován samotný důvod zamýšlené realizace přeshraničních fúzí, uvedený ve vybraných projektech. Obecně platí, že fúze musí být ekonomicky odůvodněná a ve výsledku by měla mít vždy pouze pozitivní dopady na všechny zúčastněné korporace [3]. V prvním kroku bylo zkoumáno, zda v projektech je či není uveden důvod, proč by se měla zamýšlená přeshraniční fúze realizovat. Jak vyplývá z tabulky níže, téměř 43 % zkoumaných projektů obsahuje důvod, resp. důvody pro provedení přeshraniční fúze.

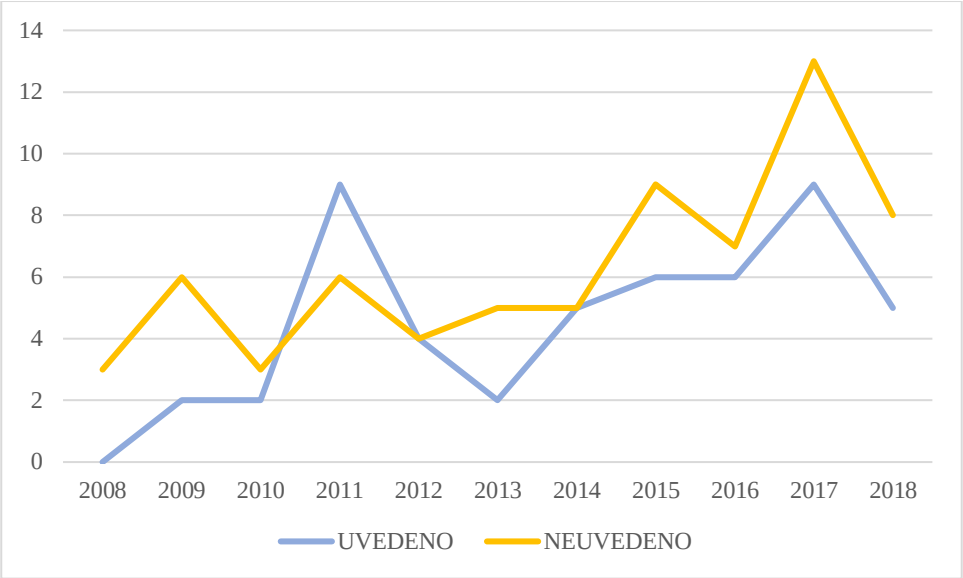
Tabulka 15 Uvedení důvodu přeshraniční fúze

DŮVOD	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	SUMA
UVEDEN	0	2	2	9	4	2	5	6	6	9	5	**50**
NEUVEDEN	3	6	3	6	4	5	5	9	7	13	8	**69**
SUMA	**3**	**8**	**5**	**15**	**8**	**7**	**10**	**15**	**13**	**22**	**13**	**119**

Zdroj: vlastní zpracování

Pro názornost jsou výsledná data této dílčí analýzy vyobrazena i v grafické podobě.

Graf 6 Uvedení důvodu přeshraniční fúze

Zdroj: vlastní zpracování

V druhém kroku byly zkoumány konkrétní důvody. Většina důvodů se překrývala a v podstatě byla totožná, nejčastěji bylo za účel přeshraniční fúze považováno zjednodušení vlastnické struktury v kombinaci se snížením administrativních nákladů. Uváděny byly tyto konkrétní důvody:

- rozšíření podnikatelských aktivit do dalších oblastí a teritorií;
- zabezpečení právní jistoty a přístupu k mezinárodnímu kapitálu;
- posílení organizační, administrativní a logistické činnosti, optimalizace podnikatelské činnosti;
- celková restrukturalizace skupiny za účelem zjednodušení organizační, administrativní a logistické struktury aktivit;
- snížení administrativních a celkových nákladů;
- racionalizace kontroly nad činnými společnostmi;
- odstranění současné ekonomicky nefunkční struktury;
- zlepšení ekonomické efektivity;
- koncentrace aktivit a posílení postavení nástupnické korporace;
- synergické efekty pro celou skupinu a centralizace podnikání;
- sjednocení jazyka a měny;
- usnadnění expanze na nové trhy;
- získání nových kapacit pro inovace;
- příprava na vstup budoucího obchodního partnera a dalšího společníka umožňující rozvoj celé skupiny;
- optimalizace vnitropodnikového toku finančních prostředků;
- zjednodušení právního a zákonného rámce skupiny;
- budoucí společné podnikatelské aktivity.

Závěr

Cílem diplomové práce bylo analyzovat projekty přeshraničních fúzí zveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku České republiky mezi lety 2008 a 2018 a blíže rozebrat historii a novou právní úpravu zdanění při odchodu. Zdanění při odchodu je v současné době na území Evropské unie plošně zaváděno jako součást směrnice ATAD. Na představení problematiky exit tax mělo navázat zpětné zjištění dopadu zdanění při odchodu na již zveřejněné projekty přeshraničních fúzí.

Nejprve byla provedena analýza všech dvou set osmdesáti dvou plánovaných přeshraničních fúzí se zúčastněnou českou korporací za sledované období. Na základě analýzy lze v průběhu uplynulých jedenácti let pozorovat rostoucí trend počtu zamýšlených přeshraničních fúzí. Kromě dvou fúzí splynutím bylo předpokládanou formou provedení zbylých přeshraničních fúzí sloučení. Typicky se přeshraniční fúze účastnily dvě obchodní korporace s českou obchodní korporací spíše na pozici nástupnické jednotky. Slovensko se v rámci Evropské unie nacházelo ve většině případů na pozici nástupnické i zanikající korporace, což může být zapříčiněno téměř nulovou jazykovou bariérou, dále společným historickým vývojem a podobností národních legislativ. Nejpreferovanější právní formou je společnost s ručením omezeným včetně kombinace této právní formy jak na straně zanikající, tak na straně nástupnické korporace.

Následně byl analyzován užší vzorek projektů přeshraničních fúzí, konkrétně sto devatenáct projektů s českou obchodní korporací v pozici zanikající korporace a nástupnickou korporací se sídlem v jiném členském státě EU. Detailní analýza těchto projektů odkryla podobu standardně probíhající přeshraniční fúze směrem ven z České republiky. Majorita vybraných projektů nestanovuje z důvodu kapitálové propojenosti zúčastněných subjektů výměnný poměr a nepředpokládá zvýšení základního kapitálu nástupnické korporace. S ponecháním základního kapitálu v původní výši úzce souvisí velmi častá absence přecenění jmění zanikající korporace znalcem. Typicky tyto projekty obsahují tvrzení, že provedená přeshraniční fúze bude mít nulový dopad na zaměstnance zanikající korporace, protože zanikající korporace žádné zaměstnance nemá. Dalšími analyzovanými parametry projektů bylo stanovení rozhodného dne, využití formy zjednodušené fúze sloučením a důvody pro realizaci přeshraničních fúzí.

Dalších cílů, tedy přiblížení problematiky zdanění při odchodu a analýzy jejího efektu, však nebylo možné plně dosáhnout. V teoretické části je exit tax věnována samostatná kapitola, která nejprve shrnuje historické pozadí uvalování exit tax ve státech Evropské unie a poté blíže zkoumá směrnici ATAD včetně kontextu jejího vydání, jejíž součástí je ustanovení o exit tax. Závěrem této kapitoly jsou uvedena samotná pravidla pro uplatňování zdanění při odchodu obsažená ve směrnici ATAD. Zpětnou analýzu, na jaké procento zveřejněných projektů přeshraničních fúzí by mělo zdanění při odchodu vliv, pokud by již bylo v České republice účinné, nebylo možné vzhledem k absenci základních informací potřebných pro tuto analýzu

dokončit. Pouze minoritní část projektů obsahovala informaci, zda v zemi zanikající korporace vznikne odštěpný závod, resp. stálá provozovna nástupnické korporace, či nikoli. U projektů, v nichž byla uvedena informace, že odštěpný závod nebude zřízen, bylo následně zjištěno, že neobsahují přecenění jmění zanikající korporace znalcem, které je nezbytné k určení základny pro exit tax.

Odlišný rozsah a podrobnost informací uvedených v projektech přeshraničních fúzí je způsobena zejména nedostatečně pevnými pravidly pro transpozici směrnice upravující přeshraniční fúze. Tato relativně volná transpozice směrnice jednotlivými členskými státy Evropské unie a chybějící propracovanější úprava účetních souvislostí přeshraničních fúzí způsobují nekompatibilitu právních řádů států EU a klade překážky hladkému průběhu přeshraničních fúzí.

Námětem na další práci je jednoznačně sledování pokračujícího vývoje implementace zdanění při odchodu jednotlivými státy Evropské unie. Státům Evropské unie je uložena lhůta pro transpozici pravidel exit tax do svých národních legislativ do konce roku 2019. Vzhledem k riziku vzniku nesouladů při transpozici pravidel exit tax napříč státy EU a celkově k samotné podstatě této daně bude přínosné sledovat vliv těchto změn na počet plánovaných přeshraničních fúzí v dalších letech a skutečný dopad této daně na jednotlivé obchodní korporace.

Seznam použitých zdrojů

[1] VOMÁČKOVÁ, Hana. *Účetnictví akvizicí, fúzí a jiných vlastnických transakcí: (vyšší účetnictví)*. 4. vydání. Praha: BOVA POLYGON, 2009. ISBN 978-80-7273-157-2.

[2] VOMÁČKOVÁ, Hana. Účetní závěrky a případy vlastnických transakcí a podnikových kombinací. 2006, 1.(4), 56–76.

[3] SKÁLOVÁ, Jana. *Účetní a daňové souvislosti přeměn obchodních společností*. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015. ISBN 978-80-7478-699-0.

[4] IFRS 3 Business Combinations. *www.ifrs.org, The IFRS Foundation* [online]. [vid. 2019-09-01]. Dostupné z: http://eifrs.ifrs.org/eifrs/bnstandards/en/IFRS3.pdf

[5] PELÁK, Jiří. *Podnikové kombinace-komparační analýza*. Praha, 2006. Disertační práce. Vysoká škola ekonomická v Praze.

[6] *Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstvech, ve znění pozdějších předpisů*

[7] HLAVÁČ, Jiří. *Fúze a akvizice: proces nákupu a prodeje firem*. 2. vydání. Praha: Oeconomica, 2016. ISBN 978-80-245-2159-6.

[8] DONNÉ, Michal. Výměnný poměr při přeměnách obchodních společností. *www.pravniradce.ihned.cz* [online]. 18. listopad 2009 [vid. 2019-09-05]. Dostupné z: //pravniradce.ihned.cz/c1-39116830-vymenny-pomer-pri-premenach-obchodnich-spolecnosti

[9] MAREK, Petr. *Studijní průvodce financemi podniku*. 1. vydání. Praha: Ekopress, 2006. ISBN 978-80-86119-37-3.

[10] JOSKOVÁ, Lucie, Jan ŠAFRÁNEK, Pěva ČOUKOVÁ a Tomáš PODŠKUBKA. *Fúze – právo, účetnictví a daně: praktická příručka pro realizaci vnitrostátních fúzí společností s ručením omezeným a akciových společností*. Praha: Linde, 2012. ISBN 978-80-7201-885-7.

[11] GAUGHAN, Patrick A. *Mergers, Acquisitions, and Corporate Restructurings* [online]. 6. vydání. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc., 2015 [vid. 2019-09-06]. ISBN 978-1-119-063353. Dostupné z: https://ebookcentral.proquest.com/lib/vsep/detail.action?docID=1896028

[12] ŠPATNÁ, Blanka. *Přeshraniční a nadnárodní fúze obchodních společností z ČR a dalších členských států EU*. 1. vydání. Ostrava: Key Publishing, 2010. ISBN 978-80-7418-058-3.

[13] SEDLÁČEK, Jaroslav, Eva HÝBLOVÁ a Petr VALOUCH. Motives for Combinations of Trading Companies. *Acta Universitatis Agriculturae et Silviculturae Mendelianae Brunensis* [online]. 2015, 63.(1), 271–280. ISSN 1211-8516, 2464-8310. Dostupné z: https://acta.mendelu.cz/63/1/0271/

[14] CHOVANEC, Ondřej. *VNITROSTÁTNÍ FÚZE KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ: Problémy zmocnění a způsoby jejich řešení* [online]. Praha, 2017 [vid. 2019-08-30]. Rigorózní práce. Univerzita Karlova v Praze. Dostupné z: https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/99871/150039341.pdf?sequence=1&isAllowed=y

[15] DVOŘÁK, Tomáš. *Přeměny obchodních korporací*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2015. ISBN 978-80-7478-803-1.

[16] HLAVÁČ, Jiří. Průběh přeměn a jejich úskalí [online]. 2018, (09/2018), Právní rádce [vid. 2019-09-09]. Dostupné z: https://www.tpa-group.cz/wp-content/uploads/sites/2/2018/09/Pr%C5%AFb%C4%9Bh-p%C5%99em%C4%9Bn-a-jejich-%C3%BAskal%C3%AD-9_2018.pdf

[17] ŠIROKÝ, Jan. *Daně v Evropské unii: daňové systémy všech 28 členských států EU, legislativní základy daňové harmonizace včetně judikátů SDEU, společný konsolidovaný základ daně (CCCTB), akční plán BEPS, zdanění finančního sektoru*. 7. vydání. Praha: Leges, 2018. ISBN 978-80-7502-274-5.

[18] SKÁLOVÁ, Jana a Marcela ŽÁROVÁ. Překážky při realizaci přeshraničních fúzí v Evropské unii. 2012, 83–104. ISSN 1804-1280.

[19] LASÁK, Jan. *Právní aspekty přeshraničních fúzí národních společností v komunitárním právu (ve světle judikatury Evropského soudního dvora)* [online]. Brno, 2009. Rigorózní práce. Masarykova univerzita v Brně. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/gjonh/Rigo-final2.pdf

[20] SKÁLOVÁ, Jana. *Účetní, daňové a právní aspekty přeshraničních fúzí v Evropské unii*. Praha, 2010. Disertační práce. Vysoká škola ekonomická v Praze.

[21] SKÁLOVÁ, Jana a Iveta PLUCAROVÁ. Přeshraniční fúze na vzestupu – nebo ne? 2017, 12.(1), 71–87.

[22] Company law and corporate governance: Commission presents Action Plan. www.europa.eu [online]. 2003 [vid. 2019-08-29] Dostupné z: https://europa.eu/rapid/press-release_IP-03-716_en.htm

[23] *Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností*

[24] *Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů*

[25] ŽÁROVÁ, Marcela. Transpozice práva vlivu zaměstnanců na účast do národní úpravy přeshraničních fúzí. 2010, 5.(4), 19–27.

[26] *Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů*

[27] VOMÁČKOVÁ, Hana. Účetnictví pro fúze a jeho současné problémy v České republice. 2011, 6.(4), 16–31.

[28] *Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví*

[29] *Český účetní standard pro podnikatele č. 011 Operace s obchodním závodem*

[30] SALACHOVÁ, Bohumila, Bohumil VÍTEK, Jana GLÁSEROVÁ a Milena OTAVOVÁ. *Obchodní korporace a jejich přeměny: (právní, účetní a daňové aspekty)*. 1. vydání. Ostrava: Key Publishing, 2014. ISBN 978-80-7418-220-4.

[31] MÜLLEROVÁ, Libuše. *Interpretace NÚR I-2 Přechodné rozdíly při přeměnách a vkladech* [online]. 28. únor 2005 [vid. 2019-10-01]. Dostupné z: http://nur.cz/wp-content/uploads/2019/08/I-2-converted.pdf

[32] ŠEBESTA, Kamil a Lucie ČECHOVÁ. Zjednodušená přeshraniční fúze sloučením po nove. *EPRAVO.CZ* [online]. listopad 2012 [vid. 2019-09-24]. Dostupné z: https://www.epravo.cz/top/clanky/zjednodusena-preshranicni-fuze-sloucenim-po-novele-zakona-o-premenach-85198.html?mail

[33] BAUER, David. *Odpověď Ministerstva financí na dotaz prezidentky Komory auditorů České republiky, č. j. MF-30125/2017/28-3* [online]. jaro 2018 [vid. 2018-09-28]. Dostupné z: https://www.kacr.cz/file/5377/povinnost-auditu-mf-cr-odpoved.pdf

[34] *Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů*

[35] KONEČNÝ, Jakub. *Daňové souvislosti přeměn obchodních korporací* [online]. Brno, 2018 [vid. 2019-09-15]. Diplomová práce. Právnická fakulta Masarykovy univerzity. Dostupné z: https://is.muni.cz/th/sgto4/

[36] *Směrnice Rady 2009/133/ES ze dne 19. října 2009 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy*

[37] *Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů*

[38] *Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 57/2015–120 ze dne 15. října 2015* [online]. [vid. 2019-10-17]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/files/SOUDNI_VYKON/2015/0057_9Afs_1500120_20151021084508_prevedeno.pdf

[39] NERUDOVÁ, Danuše. *Harmonizace daňových systémů zemí Evropské unie*. 4. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2014. ISBN 978-80-7478-626-6.

[40] SKÁLOVÁ, Jana a Ladislav MEJZLÍK. Croos-Border Mergers in the European Union. *American International Journal of Contemporary Research*. 2012. ISSN 2162139X.

[41] *Koordinační výbor Komory daňových poradců a Ministerstva financí ČR ze dne 26. 2. 2014* [online]. [vid. 2019-10-18]. Dostupné z: https://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-prispevky-kv-kdp/Zapis_KV_KDP_2014-02-26.pdf

[42] PILAŘOVÁ, Ivana. *Školení KAČR Novinky v daních a účetnictví dne 24. 10. 2019*

[43] *Rozhodnutí ESD ze dne 11. března 2004 ve věci C-9/02 Lasteyrie du Saillant* [online]. [vid. 2019-10-20]. Dostupné z: http://curia.europa.eu/juris/showPdf.jsf?text=&docid=48987&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=6129420

[44] *Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu*

[45] VELFLOVÁ, Marie. Implementace směrnice ATAD v České republice - 1. část. *DAUČ* [online]. 3. září 2019 [vid. 2019-10-21]. Dostupné z. http://www.dauc.cz/dokument/?modul=li&cislo=265341

[46] Luxembourg: Luxembourg adopts exit tax rules aligned with ATAD 1. *International Tax Review* [online]. 2019 [vid. 2019-10-28]. ISSN 09587594. Dostupné z: http://web.b.ebscohost.com.zdroje.vse.cz:2048/ehost/detail/detail?vid=0&sid=a6892616-bce2-478f-b03e-6a2049891677%40sessionmgr101&bdata=Jmxhbmc9Y3Mmc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#AN=137750010&db=bth

[47] BUREŠ, Martin. Zdanění při odchodu („exit tax") aneb Jak to může dopadnout, když Evropská unie poslouchá Francii. *DAUČ* [online]. 10. červen 2019 [vid. 2019-10-21]. Dostupné z: http://www.dauc.cz/dokument/?modul=li&cislo=262041

[48] BUSTOS, Jose A. Implementing the European Union's Anti-Tax Avoidance Directive. *Global Tax Policy and Controversy Briefing* [online]. listopad 2018 [vid. 2019-10-30]. Dostupné z: https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-the-european-unions-anti-tax-avoidance-directive-countdown-now-on/$FILE/ey-the-european-union's-anti-tax-avoidance-directive-countdown-now-on.pdf

[49] PALUCHOVÁ, Lenka a Rudolf SIVÁK. Slovak Republic: Sale of shares and exit tax. *IFLR.com* [online]. 5. březen 2018 [vid. 2019-10-22]. Dostupné z: https://www.iflr.com/Article/3791621/Slovak-Republic-Sale-of-shares-and-exit-tax.html?ArticleId=3791621

[50] WILLEMS, Ward. *Belgian Exit Taxation after the Corporate Income Tax Reform: What's New on the Horizon?* [online]. SSRN Scholarly Paper. ID 3317452. Rochester, NY: Social Science Research Network. 2018 [vid. 2019-10-29]. Dostupné z: https://papers.ssrn.com/abstract=3317452

[51] KUBICOVÁ, Jana. Exit Tax in the World of International Migration of Companies and Individuals. *16th International Scientific Conference Globalization and Its Socio-Economic Consequences University of Zilina, The Faculty of Operation and Economics of Transport and Communications, Department of Economics* [online]. 2016 [vid. 2019-10-28]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/312210585_Exit_Tax_in_the_World_of_International_Migration_of_Companies_and_Individuals

[52] Informace k novele zákona o daních z příjmů. *Finanční správa České republiky* [online]. 1. duben 2019 [vid. 2019-10-21]. Dostupné z: https://www.financnisprava.cz/cs/dane/novinky/2019/info-k-novele-zakona-o-dani-z-prijmu-9674

[53] BRYCHTA, Ivan. Nová pravidla proti vyhýbání se daňovým povinnostem. *DAUČ* [online]. 6. květen 2019 [vid. 2019-10-22]. Dostupné z: http://www.dauc.cz/dokument/?modul=li&cislo=260907

[54] PLUCAROVÁ, Iveta. *Analýza přeshraničních fúzí na českém trhu v letech 2008-2015*. Praha, 2017. Diplomová práce. Vysoká škola ekonomická v Praze.

[55] FLORIÁNOVÁ, Klára. *Vliv přeshraniční fúze na ekonomické ukazatele české nástupnické společnosti*. Praha, 2018. Diplomová práce. Vysoká škola ekonomická v Praze.

[56] VÁCHAL, Adam, Jaroslav KREJČÍ, Dan POLÁČEK, Ondřej NEUFUS, Jan NEVYHOŠTĚNÝ a Tomáš KUNC. Před 10 lety přišel obří otřes. Globální ekonomická krize v číslech a datech. *Aktuálně.cz - Víte, co se právě děje* [online]. 7. září 2018 [vid. 2019-11-21]. Dostupné z: https://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/globalni-ekonomicka-krize-2008-v-datech-den-po-dni/r~5f4503acb10111e899900cc47ab5f122/

Seznam tabulek

Tabulka 1 Počet a druh přeshraničních fúzí....46
Tabulka 2 Postavení českých korporací....47
Tabulka 3 Země zanikajících korporací....48
Tabulka 4 Země nástupnických korporací....49
Tabulka 5 Počet zúčastněných korporací....50
Tabulka 6 Právní forma zúčastněných korporací....51
Tabulka 7 Kombinace právních forem....51
Tabulka 8 Rozhodný den....54
Tabulka 9 Zjednodušená fúze sloučením....55
Tabulka 10 Zvýšení ZK nástupnické korporace....57
Tabulka 11 Přecenění jmění zanikající korporace....57
Tabulka 12 Stanovení výměnného poměru....58
Tabulka 13 Dopad na zaměstnance....59
Tabulka 14 Vznik odštěpného závodu....60
Tabulka 15 Uvedení důvodu přeshraniční fúze....61

Seznam grafů

Graf 1 Počet a druh přeshraničních fúzí 47
Graf 2 Postavení českých korporací 48
Graf 3 Rozhodný den 55
Graf 4 Zjednodušená fúze sloučením 56
Graf 5 Vznik odštěpného závodu 61
Graf 6 Uvedení důvodu přeshraniční fúze 62

Seznam schémat

Schéma 1 Princip zdanění při odchodu 42

Seznam zkratek

a.s.	Akciová společnost
AT	Rakousko
ATAD	Anti-tax Avoidance directive (směrnice proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem)
BEPS	Base Erosion and Profit Shifting (projekt eroze daňových základů a přesouvání zisků)
BG	Bulharsko
CCCTB	Common Consolidated Corporate Tax Base (společný konsolidovaný základ daně)
CFC	Controlled Foreign Company (pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti)
CY	Kypr
ČR	Česká republika
ČÚS	Český účetní standard
DE	Německo
EHS	Evropské hospodářské společenství
ES	Evropské společenství
ESD	Evropský soudní dvůr
EU	Evropská unie
FI	Finsko
FR	Francie
FÚ	Finanční úřad
GAAR	General anti-abuse rule (obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu)
GB	Velká Británie
HR	Chorvatsko
HU	Maďarsko
IFRS	International Financial Reporting Standards (Mezinárodní standardy účetního výkaznictví)
IR	Irsko
IT	Itálie
JČS	Jiný členský stát Evropské unie

LI	Lichtenštejnsko
LT	Litva
LU	Lucembursko
MT	Malta
NL	Nizozemsko
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj)
PL	Polsko
RO	Rumunsko
s.r.o.	Společnost s ručením omezeným
SE	Evropská společnost
SK	Slovensko
SLO	Slovinsko
SW	Švédsko
ZDP	Zákon o daních z příjmů
ZK	Základní kapitál

Příloha

ROK	ČÍSLO	ZANIKAJÍCÍ KORPORACE	STÁT	PRÁVNÍ FORMA	NÁSTUPICKÁ KORPORACE	STÁT	PRÁVNÍ FORMA	TYP FÚZE
2008	1	PentaInvestments, s.r.o.	CZ	s.r.o.	PENTA INVESTMENTS LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2008	2	AFH finanční a.s.	CZ	a.s.	AFH Investments Limited	CY	s.r.o.	sloučení
2008	3	BGC DEVELOPERS, a.s.	CZ	a.s.	ANDORRA ASSOCIATES Ltd	GB	s.r.o.	sloučení
		G & C Pacific, a.s.						
2008	4	UNIPETROL FRANCE S.A.	FR	a.s.	UNIPETROL TRADE a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2008	5	RAKI a.s.	SK	a.s.	HEIM Trade SE	CZ	SE	sloučení
2009	1	SINETEX, s.r.o. v likvidaci	CZ	s.r.o.	G & C PACIFIC NIUE LIMITED	GB	s.r.o.	sloučení
		EDHESSA, s.r.o.						
2009	2	Kennametal Czech s.r.o.	CZ	s.r.o.	KennametalGmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2009	3	EUROKIM, s.r.o.	CZ	s.r.o.	EUROKIM a.s.	SK	a.s.	sloučení
2009	4	OXNARD CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	OXNARD ENTERPRISES LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2009	5	Tukový priemysel Nitra, spol. s r.o.	SK	s.r.o.	TOPTRANS EU, a.s.	SK	a.s.	sloučení
		TOPTRANS Holding, a.s.	CZ	a.s.				
2009	6	Höck s.r.o.	CZ	s.r.o.	HOCK (NICOSIA) LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2009	7	YAMAHA MOTOR CZECH spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	Yamaha Motor MiddleEurope B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2009	8	APS Holding, a.s.	SK	a.s.	DENEB ALGEDI, SE	CZ	SE	sloučení
2009	9	Atel Česká republika s.r.o.	CZ	s.r.o.	ALPIQ ENERGY SE	CZ	SE	sloučení
		Atel Slovensko s.r.o.	SK					
		AtelAustriaGmbH	AT					
2009	10	Citi a.s.	CZ	a.s.	CITIBANK HOLDINGS IRELAND LIMITED	IR	a.s.	sloučení
2010	1	AZ KLIMA PL SP. z o. o.	PL	s.r.o.	AZ KLIMA s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení

2010	2	Atel Polska Sp. z o. o.	PL	s.r.o.	ALPIQ ENERGY SE	CZ	SE	sloučení
		AlpiqEnergiaMagyarországKft.	HU					
2010	3	HHW - HommelHercules Werkzeughandel SK s.r.o.	SK	s.r.o.	HHW - HommelHercules Werkzeughandel CZ/SK, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2010	4	AGROSLUŽBY, a.s.	SK	a.s.	HEIM Trade SE	CZ	SE	sloučení
		BEDORE, s.r.o.	SK	a.s.				
		GREBNER - správa nemovitostí, s.r.o.	SK	a.s.				
		NOVOMETAL Trading, s.r.o.	CZ	s.r.o.				
		NOVOMETAL, s.r.o.	SK	s.r.o.				
		O + P, s.r.o.	SK	s.r.o.				
2010	5	Diners Club Czech, s.r.o.	CZ	s.r.o.	Diners Club Slovakia, s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2010	6	GlasscapVerschlüsseGmbH	DE	s.r.o.	TECNOCAP s.r.o.	CZ	s.r.o.	splynutí
		TECNOCAP s.r.o.	CZ					
2010	7	RICHEMONT PRAGUE s.r.o.	CZ	s.r.o.	RICHEMONT NorthernEuropeGmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2010	8	VD WORK AGENCY s.r.o.	CZ	s.r.o.	DP WORK Slovakia, s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2010	9	Miss Marketing B.V.	NL	s.r.o.	Luxury Brand Management a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2010	10	Philibert International Group N.V.	NL	a.s.	TimaraConsulting a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2010	11	Komerční banka Bratislava, a.s.	SK	a.s.	Komerční banka, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2010	12	Investment Finance Group, a.s.	CZ	a.s.	RM-S Holding, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		Investment Holding, a.s.	CZ					
		Proportion a.s.	CZ					
		Support & REAL, a.s.	SK					
2010	13	MINERAL WATER INVEST, a.s.	CZ	a.s.	WATER ALLIANCE, a.s.	SK	a.s.	sloučení
2010	14	VANESSA-UNIC, s.r.o.	CZ	s.r.o.	SLANSKA-SPOL, a.s.	SK	a.s.	sloučení

2010	15	EverexEngineering s.r.o.	SK	s.r.o.	VELDIVAD, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2011	1	IMMOBILIEN PIRKER REALITY s.r.o.	CZ	s.r.o.	DALIO INVEST LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2011	2	VKU CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	VKÚ akciová spoločnosť	SK	a.s.	sloučení
2011	3	TMCZ Holdings a.s.	CZ	a.s.	FALCON BORROWERS S.à.r.l.	LU	s.r.o.	sloučení
2011	4	CORBINO HOLDINGS LIMITED	CY	s.r.o.	MND a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		EURO-GEOLOGIC a.s.	SK	a.s.				
		MND ENTRERPRISES LIMITED	CY	s.r.o.				
		MND GasStorage a.s.	CZ	a.s.				
		MND Production a.s.	CZ	a.s.				
2011	5	AgfaGraphics Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	AGFA GRAPHICS NaamlozeVennootschap	BL	a.s.	sloučení
2011	6	ECOMEDIA s.r.o.	CZ	s.r.o.	Respekt Media a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		Economia a.s.	CZ	a.s.				
		Economia Online a.s.	CZ	a.s.				
		HandelsblattInvestments B.V.	NL	s.r.o.				
		Portál Volný.cz a.s.	CZ	a.s.				
2011	7	SOVESCO a.s.	CZ	a.s.	RO.DI.A S.P.A.	IT	a.s.	sloučení
2011	8	Greenchem s.r.o.	CZ	s.r.o.	GreenChem SK s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2011	9	DEGI Prague PalacAndel s.r.o.	CZ	s.r.o.	Aberdeen Prag CoreGmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2011	10	SIGNUM–ZINC COMPANY s.r.o.	CZ	s.r.o.	SIGNUM–ZINC COMPANY SK s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2011	11	GW Immobilien a.s.	CZ	a.s.	GW ImmobilienGmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2011	12	Euler Hermes Čescob, úvěrová pojišťovna a.s.	CZ	a.s.	Euler Hermes CreditInsuranceBelgium S.A.	BL	a.s.	sloučení
2011	13	LEGATE s.r.o.	CZ	s.r.o.	CHEERLADE HOLDINGS LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení

2011	14	Toyota TsushoLogistics Czech s.r.o.	CZ	s.r.o.	TOYOTA TSUSHO EUROPE S.A.	BL	s.r.o.	sloučení
2011	15	ECCO Boty Česká republika s.r.o.	CZ	s.r.o.	ECCO EMEA Sales SE	NL	SE	sloučení
		ECCO Europe East and Middle East sp.zo.o.	PL					
		ECCO Shoes Slovakia s.r.o.	SK					
		ECCO ShoesPolandsp.zo.o.	PL					
2011	16	ZONTEA s.r.o.	CZ	s.r.o.	KITHRINA LYKAIA CO. LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2011	17	IDEAL elektro SK s.r.o.	SK	s.r.o.	IDEAL elektro CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2011	18	IRNERIO INTERNATIONAL S.A.	LU	a.s.	IRNERIO PRAHA s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2011	19	SP D CORPORATION B.V.	NL	s.r.o.	GES MEDIA ASSET a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		TRADE MINORITY s.r.o.	CZ					
2011	20	BIERES D'EUROPE SARL	FR	s.r.o.	SABMillerBrandsEurope a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		PilsnerUrquellDeutschlandGmbH	DE					
2011	21	DATART MEGASTORE s.r.o.	SK	s.r.o.	DATART INTERNATIONAL a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2011	22	TURINU S.àr.l.	LU	s.r.o.	TURINU s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2011	23	KAVA, s.r.o.	CZ	s.r.o.	K.A.V.A. Bratislava, s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2012	1	SHEMAR INVESTMENTS Ltd.	CY	s.r.o.	Balvinder a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2012	2	Honda Česká Republika spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	Honda Motor Europe Ltd.	GB	s.r.o.	sloučení
2012	3	Slovenská kombinovaná doprava INTRANS a.s.	SK	a.s.	ČSKD INTRANS s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	4	NIKARA EQUITY Ltd.	CY	s.r.o.	Energetický a průmyslový holding a.s.	CZ	a.s.	sloučení

2012	5	BritishEducational Trust a.s.	CZ	a.s.	BritishEducational Trust AG	LI	a.s.	sloučení
2012	6	OmniofertGmbH	AT	s.r.o.	INVEST-KAPITAL SERVICES Česká republika s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	7	SantiniCapital, a.s.	CZ	a.s.	SLOVKORD Plus a.s.	SK	a.s.	sloučení
2012	8	Nokia Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	Nokia Sales International Oy	FI	s.r.o.	sloučení
2012	9	Kofola sp. z.o.o.	PL	s.r.o.	Kofola ČeskoSlovensko a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2012	10	SL PLUS a.s.	SK	a.s.	FABACEA a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2012	11	Trading house s.r.o. VA CheMont s.r.o.	SK	s.r.o.	PLERASEN TRADING s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	12	HOERBIGER VENTILWERKE VertriebEast GmbH	AT	s.r.o.	Hoerbiger Žandov s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	13	WILO Slovakia s.r.o.	SK	s.r.o.	WILO Praha s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	14	PORA INVEST s.r.o.	CZ	s.r.o.	GES INDUSTRY EUROPE LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2012	15	scanservice Slovakia a.s.	SK	a.s.	scanservice a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2012	16	WoodlandEstate s.r.o. ADRIATIC GROUP.SK s.r.o.	SK	s.r.o.	ADRIATIC GROUP.CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	17	DEVELOPING Delta s.r.o.	SK	s.r.o.	PERTANDO IT CONSULTING s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2012	18	Media Vision s.r.o. TRADE and TECHNOLOGY a.s. TradeTec a.s.	CZ	s.r.o. a.s. a.s.	M77 Group S.A.	LU	a.s.	sloučení
2012	19	GE Money Multiservis a.s.	CZ	a.s.	GE CapitalSwedish Holding B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2012	20	Kofax Česká republika s.r.o.	CZ	s.r.o.	KofaxAustriaGmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2013	1	REAL ESTATE EQUITIES s.r.o.	SK	s.r.o.	REAL ESTATE EQUITIES SE	CZ	SE	sloučení
2013	2	FELINA /Slovensko/ s.r.o.	SK	s.r.o.	FELINA ČR spol s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	3	SLOVAKIA OFFICE a.s.	SK	a.s.	SLOVAKIA OFFICE SE	SK	SE	splynutí

		SLOVAKIA OFFICE CZECH REPUBLIC a.s.	CZ					
2013	4	Metrostav SK a.s.	SK	a.s.	Metrostav a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2013	5	W.A.B. WeiszEnterprises s.r.o.	CZ	s.r.o.	W.A.B. WEISZ LUX S.á.r.l.	LU	s.r.o.	sloučení
		W.A.B. WeiszFactoring s.r.o.						
		W.A.B. WeiszLogistics s.r.o.						
2013	6	ORION-TV s.r.o.	CZ	s.r.o.	ALIN-SA PRO Ltd.	CY	s.r.o.	sloučení
2013	7	GAVT CZ a.s.	CZ	a.s.	AVG Netherlands B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2013	8	UniCredit Bank Slovakia a.s.	SK	a.s.	UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2013	9	GES INVEST a.s.	CZ	a.s.	GES INDUSTRY EUROPE LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2013	10	L Holding a.s.	SK	a.s.	SIH Energetika a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2013	11	PMC Retail s.r.o.	SK	s.r.o.	Pramacom Prague s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	12	PERFEKT BG EOOD N/A	BG	s.r.o.	PROFITABLE INCOME s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	13	Czech Energy Holding a.s.	CZ	a.s.	EP Energy a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		EAST BOHEMIA ENERGY HOLDING Ltd.	CY	s.r.o.				
		HC Fin3 N.V	NL	s.r.o.				
		Honor Invest a.s.	CZ	a.s.				
		LIGNITE INVESTMENTS 1 Ltd.	CY	s.r.o.				
2013	14	Realitnákancelária STING s.r.o.	SK	s.r.o.	Realitní kancelář STING s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	15	Davuri Holding B.V.	NL	s.r.o.	POLIAKI TRADE s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	16	WOLF THEISS advokáti s.r.o.	CZ	s.r.o.	WOLF THEISS RechtsanwälteGmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2013	17	SLOVIMEX - Obchody s.r.o.	SK	s.r.o.	SLOVIMEX - Obchody s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2013	18	PRAHA INVEST S.A.	LU	a.s.	HERAKLION a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2013	19	LPG Slovakia a.s.	SK	a.s.	LPG Moravia a.s.	CZ	a.s.	sloučení

2013	20	INDUSTRING spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	abala.eu stroje obaly s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		INDUSTRING spol. s r.o.	SK					
2013	21	RUN FIVE Media Technologies a.s.	SK	a.s.	Liste Praha a.s. (po fúzi RUN FIVE Media Technologies CZ a.s.)	CZ	a.s.	sloučení
2013	22	LIKO-S d.o.o.	HR	s.r.o.	LIKO-S a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2013	23	TECHNO PLUS a.s.	SK	a.s.	J&T FINANCE a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		J&T FINANCE GROUP a.s.						
2013	24	SYNOT ARCADE POLSKA Sp. z o o.	PL	s.r.o.	SYNOT W a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		SYNOT POLSKA Sp. z o o.						
2013	25	Elektrovod Rozvádzače s.r.o.	SK	s.r.o.	SAG Elektrovod a.s.	SK	a.s.	sloučení
		Elektrovod Stav s.r.o.	SK	s.r.o.				
		ELV - SERVIS spol. s r.o.	SK	s.r.o.				
		SAG EMG a.s.	CZ	a.s.				
2013	26	HATTISBURG ENTERPRISES LIMITED	CY	s.r.o.	Minezit SE	CZ	SE	sloučení
2013	27	Tecebim International s.r.o.	CZ	s.r.o.	Tecebim International GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2014	1	VOTUM Centrum Odškodnenia a.s.	SK	a.s.	VOTUM Centrum Odškodnění a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	2	AFEED a.s.	SK	a.s.	AFEED CZ a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	3	GLOBAL LICENSE AND SERVICES AG	LI	a.s.	Lancelin SE	CZ	SE	sloučení
2014	4	AJA ENTERPRISE AG	LI	a.s.	ADUSTUS SE	CZ	SE	sloučení
2014	5	GEA Klimatizácia s.r.o.	SK	s.r.o.	GEA Heat Exchangers a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	6	H.R.K.S. S.A.	LU	a.s.	Pankrác a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	7	LINIA CORP s.r.o.	SK	s.r.o.	BOOSEC s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2014	8	DESTA S.A. SPF	LU	a.s.	Futura Investment a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	9	D.A.S. pojišťovna právní ochrany a.s.	CZ	a.s.	D.A.S. Rechtsschutz AG	AT	a.s.	sloučení
2014	10	AlpiqEnergijaLietuva AB	LT	a.s.	ALPIQ ENERGY SE	CZ	SE	sloučení

2014	11	CRPI CAPITAL HOLDING s.r.o.	CZ	s.r.o.	STANMORE S.àr.l.	LU	s.r.o.	sloučení
		CRPI s.r.o.		s.r.o.				
		CRPI Trade Business s.r.o.		s.r.o.				
		ChanceryLane s.r.o.		s.r.o.				
		LancasterGate s.r.o.		s.r.o.				
		Marble Arch s.r.o.		s.r.o.				
		Phoenix Energy a.s.		a.s.				
		Solarpark Mikulov I s.r.o.		s.r.o.				
		Solarpark Mikulov II s.r.o.		s.r.o.				
		Tax-reform s.r.o.		s.r.o.				
2014	12	OKAY HandelsGmbH	AT	s.r.o.	OKAY s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2014	13	GLOBAL CLEARING a.s.	SK	a.s.	Extra Credit Management Agency a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	14	ParlophoneSlovak Republik s.r.o.	SK	s.r.o.	Warner Music Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2014	15	OKAY Polska Sp. z o.o	PL	s.r.o.	JENA - nábytek s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2014	16	2R Holding s.r.o.	CZ	s.r.o.	MostreetHoldings Limited	CY	s.r.o.	sloučení
2014	17	MPOWER SLOVAKIA a. s.	SK	a.s.	MPOWER Engineering a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	18	JetVerse s.r.o.	CZ	s.r.o.	JetVerse B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2014	19	JIP známková a.s.	CZ	a.s.	FF TM INTERNATIONAL Limited	CY	s.r.o.	sloučení
2014	20	CANIS SLOVAKIA s.r.o.	SK	s.r.o.	CANIS SAFETY a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2014	21	KHASOMIA LIMITED	CY	s.r.o.	J&T FINANCE GROUP SE	CZ	SE	sloučení
2014	22	RAVAK BRAND a.s.	CZ	a.s.	RAVAK BRAND INTERNATIONAL LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2014	23	ALUMISTR Slovakia s. r. o.	SK	s.r.o.	ALUMISTR SE	CZ	SE	sloučení
		SkandinaviskaProfil system AB	SW	a.s.				
2014	24	REVICON, s. r. o.	SK	s.r.o.	Reviconinvest s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2014	25	MONETICA CAPITAL B.V.	NL	s.r.o.	Monetica a.s.	CZ	a.s.	sloučení

2014	26	MUFLO, družstvo	CZ	družstvo	COOPEX ART, družstvo	SK	družstvo	sloučení
2014	27	MACROMEX CZECH s.r.o.	CZ	s.r.o.	MACROMEX S.R.L.	RO	s.r.o.	sloučení
2014	28	Bydlení Hloubětín s.r.o.	CZ	s.r.o.	4ASSIST CONSULTING LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
		Erwín Park s.r.o.		s.r.o.				
		FOX Invest spol. s r.o.		s.r.o.				
		Rezidence Břevnov s.r.o.		s.r.o.				
		Rezidence Dvořákova s.r.o.		s.r.o.				
		TENIS HLUBOČEPY, a.s.		a.s.				
2014	29	REALITY INVESTING s.r.o.	CZ	s.r.o.	REALITY INVESTING a.s.	SK	a.s.	sloučení
2014	30	NATLAND Finance S.à.r.l.	LU	s.r.o.	NATLAND Group, SE	CZ	SE	sloučení
2015	1	CETELEM ČR, a.s.	CZ	a.s.	BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA	FR	a.s.	sloučení
2015	2	MetLife pojišťovna a.s.	CZ	a.s.	MetLifeEurope Limited	IR	s.r.o.	sloučení
2015	3	MB Agency s.r.o.	SK	s.r.o.	ARBISTRON s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	4	No Bounds Software s.r.o.	CZ	s.r.o.	No Bounds Software B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2015	5	DatartInvestments S.A.	LU	a.s.	DATART INTERNATIONAL, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	6	Sallerova výstavba, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	NewCoImmo CZ GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2015	7	Investiční společnost České spořitelny, a.s.	CZ	a.s.	ErsteAsset Management GmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2015	8	Panasonic AVC Networks Slovakia s.r.o.	SK	s.r.o.	Panasonic AVC Networks Czech, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	9	newps.sk s. r. o.	SK	s.r.o.	NEWPS.CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		Simplesys s.r.o.						
2015	10	PMU, spol. s r.o.	SK	s.r.o.	PMU CZ, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	11	UNIFIN Group s.r.o.	SK	s.r.o.	UNIFIN Team s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	12	EW NA s.r.o.	CZ	s.r.o.	EW NA s.r.o.	SK	a.s.	sloučení
2015	13	AAA AUTO a.s.,	CZ	a.s.		CZ	a.s.	sloučení

		AAA Auto Group N.V.	NL	s.r.o.	Davena International a.s.			
2015	14	ChiquitaCentralEurope, s.r.o.	CZ	s.r.o.	ChiquitaBananaCompany B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2015	15	OpusCapita s.r.o.	CZ	s.r.o.	Posti Group Oyj	FI	s.r.o.	sloučení
2015	16	MARSEIVA INVESTMENTS LTD	CY	s.r.o.	MARSEIVA INVESTMENTS LTD	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	17	msglifeCzechia spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	msglifeAustria Ges.m.b.H.	AT	s.r.o.	sloučení
2015	18	Sallerova výstavba Center I s.r.o.	CZ	s.r.o.	NewCoImmo CZ GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
		Sallerova výstavba Mall III s.r.o.						
		Sallerova výstavba Objekt IV s.r.o.						
		Sallerova výstavba Pelhřimov s.r.o.						
		Sallerova výstavba Šumperk s.r.o.						
		Sallerovavýstavba - Alpha s.r.o.						
2015	19	KRATINOS HOLDINGS LIMITED	CY	a.s.	CARBO JULIA Czech Republic a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	20	ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s.	SK	a.s.	Jakretwo, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	21	Havel,Kuchař a partneri, s.r.o.	SK	s.r.o.	Pankrácká servisní, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	22	PayU CZ	CZ	s.r.o.	PayUSpólkaAkcyjna	PL	a.s.	sloučení
		PayU HU	HU	s.r.o.				
		PayU RO	RO	a.s.				
2015	23	CUPA-KAMEN d.o.o.	HR	s.r.o.	MOTeC spol. s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	24	KSP Investment, a.s.	CZ	a.s.	KSP Investment, a.s.	SK	SE	sloučení
2015	25	GANT Slovakia s. r. o.	SK	s.r.o.	GANT Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	26	ABD Invest N.V.	NL	a.s.	FINHOLD a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2015	27	HolmstreetBelastingen B.V.	NL	s.r.o.	LetinoEstates s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	28	BAGETERIE BOULEVARD - SERVICES ČR s.r.o.	CZ	s.r.o.	BB Services Limited	MT	s.r.o.	sloučení

2015	29	ST-Holding s.r.o.	CZ	s.r.o.	VimpelComMicroHoldings B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2015	30	L.W.S. Consulting AG	LI	a.s.	I.C.P. Group s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	31	ImmvestaGmbH	DE	s.r.o.	Výstavnická, stavební a architektonická s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	32	ALLSHARE Finance CentralEurope, a.s.	CZ	a.s.	MODECA INVESTMENTS LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2015	33	EPITEA s. r. o.	SK	s.r.o.	BRINARENT s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	34	VITA Software s.r.o	SK	s.r.o.	VITA Software s.r.o	CZ	s.r.o.	sloučení
2015	35	Gardinia Home Decor Slovakia, spol. s r.o.	SK	s.r.o.	GARDINIA HOME DECOR CR, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	1	FBT Holding & Investment N.V.	NL	a.s.	FB Trading, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	2	SMARTFIELD LTD	CY	s.r.o.	PREVENT HOLDING s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	3	Olympus d.o.o.	HR	s.r.o.	Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu	CZ	s.r.o.	sloučení
		OLYMPUS SLOVENIJA trgovina in storitve d.o.o.	SLO					
2016	4	Sekyra Group Real Estate N. V.	NL	s.r.o.	SGR Key Projects, SE	CZ	SE	sloučení
2016	5	Coca-Cola HBC Slovenská republika, s.r.o.	SK	s.r.o.	Coca-Cola HBC Česká republika, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	6	Dexteria s.r.o.	CZ	s.r.o.	GALLEGOS s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2016	7	ARRAVIET s.r.o.	CZ	s.r.o.	SEKORANDA LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2016	8	EUROPA MÖBEL PRAHA obchod nábytkem s.r.o.	CZ	s.r.o.	CZ Grundbesitzverwaltungs GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2016	9	CC Holding Limited	MT	s.r.o.	4HANDs, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	10	LG Electronics CZ, s.r.o.	CZ	s.r.o.	»LG Electronics Polska« Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	PL	s.r.o.	sloučení
2016	11	Kofola CS a.s.	CZ	a.s.	Kofola ČeskoSlovensko a.s.	CZ	a.s.	sloučení
		Kofola S.A.	PL	a.s.				
		KOFOLA, holdinška družba d.o.o.	SLO	s.r.o.				
		PINELLI spol. s r.o.	CZ	s.r.o.				

2016	12	Accounting ATLAS s. r. o.	SK	s.r.o.	ATLAS TEAM s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	13	A.K.-Bečková a partneri, s. r. o.	SK	s.r.o.	ATLAS TEAM s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	14	Casino Las Vegas GmbH	DE	s.r.o.	Poděbradská Chance & Trading s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		Sportwagen Oase GmbH						
		Sunshine Casino GmbH						
2016	15	DOSAM SK, s.r.o.	SK	s.r.o.	SKY Formation s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	16	Reprogenetika SK s. r. o.	SK	s.r.o.	Reprogenetika s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	17	B.A. Investments, s.r.o.	CZ	s.r.o.	Ranistar Limited	CY	s.r.o.	sloučení
2016	18	ECO-INVEST, a.s.	SK	a.s.	ECO-INVESTMENT, a.s.	CZ	s.r.o.	sloučení
2016	19	MSB Czech Logistics Services s.r.o.	CZ	s.r.o.	Verwaltungsgesellschaft MSB Tschechien mbH	DE	s.r.o.	sloučení
2016	20	MINIHOTOVOSŤ, a.s.	SK	a.s.	MINIHOTOVOST, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2016	21	CERVIANA consulting s.r.o.	CZ	s.r.o.	JASMUND INVESTMENTS LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
		CERVIANA TRADE a.s.		a.s.				
		JASMUND MARKETING a.s.		a.s.				
2016	22	ENERGE- TICKÝ HOLDING, s.r.o.	SK	s.r.o.	Dravus Investment a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2016	23	NIKON spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	Nikon CEE GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2016	24	Brother International CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	Brother Central and Eastern Europe GmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2016	25	MITU Automotive a.s.	CZ	a.s.	MITU Automotive Deutschland GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2016	26	QSD s.r.o.	CZ	s.r.o.	EMG SOFTWARE SOLUTION LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2016	27	SLOVKORD Plus a.s.	SK	a.s.	KORDÁRNA Plus a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2016	28	BOMET SK, s. r. o.	SK	s.r.o.	BOMET a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2016	29	PENN, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	Penn Schälwerk GmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2016	30	LEIS, a.s.	CZ	a.s.	LANDSBURY DEVELOPMENT Ltd.	GB	s.r.o.	sloučení

2017	1	CVG Czech I s.r.o.	CZ	s.r.o.	CVG GLOBAL S.à r.l.	LU	s.r.o.	sloučení
2017	2	AXA Services, s.r.o.	SK	s.r.o.	AXA Česká republika s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	3	Fosfa Industries Ltd	GB	s.r.o.	FB HOLDING s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	4	Topigs Norsvin CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	Topigs Norsvin Danubia Kft	HU	s.r.o.	sloučení
2017	5	TODAN s.r.o.	SK	s.r.o.	FAIREX, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	6	CG CZ LTD	CY	s.r.o.	CENTRAL GROUP a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2017	7	AMATILIA HOLDING LIMITED	CY	s.r.o.	APASON Property a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2017	8	Herba Vitalis s.r.o.	CZ	s.r.o.	Herba Vitalis s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2017	9	FABRISON HOLDINGS LIMITED	CY	s.r.o.	Jenštejnská s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	10	MMD - Monitors&Displays Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	MMD-Monitors & Displays Nederland B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2017	11	SANBORN INTERNATIONAL B.V.	NL	s.r.o.	SANBORN a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2017	12	Prevalent Fund B.V.	NL	s.r.o.	PREVALENT investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2017	13	MEA Water Management SK s.r.o.	SK	s.r.o.	MEA Water Management s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	14	KRTZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	soissons s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2017	15	BYLAW s. r. o.	SK	s.r.o.	UNIFIN TEAM s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	16	Fiskars Czech s.r.o.	CZ	s.r.o.	Fiskars Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnoscią	PL	s.r.o.	sloučení
2017	17	ZVL Partner, s.r.o.	CZ	s.r.o.	ZVL SLOVAKIA, a.s.	SK	a.s.	sloučení
2017	18	K+H Consulting s.r.o.	CZ	s.r.o.	AM – C.M.E. s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		WOODBLOCK CORPORATION LIMITED	CY					
2017	19	LIGHTS s.r.o.	SK	s.r.o.	Show factory s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	20	BTL Real a.s.	CZ	a.s.	BTL HOLDINGS LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení

2017	21	PLATYNOWE INWESTYCJE1 Polska a.s.	CZ	a.s.	„PLATYNOWE INWESTYCJE“ Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	22	BAWAG Leasing & Fleet s. r. o.	SK	s.r.o.	BAWAG Leasing & Fleet s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	23	ATLANTIS1 Polska a.s.	CZ	a.s.	ATLANTIS Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	24	RESBUD1 Polska a.s.	CZ	a.s.	RESBUD Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	25	FON1 Polska a.s.	CZ	a.s.	FON Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	26	INVESTMENT FRIENDS CAPITAL1 Polska a.s.	CZ	a.s.	INVESTMENT FRIENDS CAPITAL Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	27	INVESTMENT FRIENDS1 Polska a.s.	CZ	a.s.	INVESTMENT FRIENDS Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	28	ELKOP1 Polska a.s.	CZ	a.s.	ELKOP Spółka Akcyjna	PL	SE	sloučení
2017	29	Oki Systems (Czech and Slovak), s.r.o.	CZ	s.r.o.	OKI Europe Limited	GB	s.r.o.	sloučení
2017	30	OSEVA Slovakia, s.r.o.	SK	s.r.o.	OSEVA, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2017	31	Living Bratislavská, s.r.o.	CZ	s.r.o.	PMGSTAV SK s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2017	32	Loy software s.r.o.	CZ	s.r.o.	LOYSOFT LIMITED	GB	s.r.o.	sloučení
2017	33	PROKONZULTA, a.s.	CZ	a.s.	PROKONZULTA, a.s.	SK	a.s.	sloučení
2017	34	Promocarton spol. s r. o.	CZ	s.r.o.	PROMOCARTON s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2017	35	SPAJK TRADE International, s.r.o.	CZ	s.r.o.	ZIKO HOLDING spol. s r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2017	36	Doosan Holdings Europe Limited	GB	s.r.o.	Doosan Bobcat EMEA s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	37	NEO business software s.r.o.	CZ	s.r.o.	KROS a.s.	SK	a.s.	sloučení
2017	38	Coolpad TCCM GmbH	DE	s.r.o.	TCCM s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	39	Cargotec Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	Cargotec Oyj	FI	s.r.o.	sloučení
2017	40	MEDICEM OPHTHALMIC (CY) LIMITED	CY	s.r.o.	MEDICEM Institute s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení

2017	41	ZDROWIE KOLEJARZY SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	PL	s.r.o.	MOVADOS INVEST s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	42	MEDICEM GYNECO (CY) LIMITED	CY	s.r.o.	MEDICEM Technology s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2017	43	ISONZO, a.s.	SK	a.s.	Jakre two, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	1	PPC Energy CZ, a.s.	CZ	a.s.	PPC Investments, a. s.	SK	a.s.	sloučení
2018	2	Superpoistenie s.r.o. Rýchlepoistenie s.r.o.	SK	s.r.o.	ePojisteni.cz s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	3	Sulzbacher Beteiligungsgesellschaft m.b.H.	AT	s.r.o.	STAR-FINANCE, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	4	SCI STERN CAPITAL INVESTMENT LIMITED	CY	s.r.o.	Zimní stadion UH s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	5	Central European Books s. r. o.	SK	s.r.o.	NEOLUXOR, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		Neoluxor books, a.s.	CZ	a.s.				
		NEOPALLADIUM, s.r.o.	CZ	s.r.o.				
2018	6	ANIMOSITY ENTERPRISES Limited	CY	s.r.o.	SMABIK,spol.s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	7	PROFIHOLD SPÓŁKA AKCYJNA	PL	a.s.	Profihold Trade CZ, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	8	Slyman s.r.o.	CZ	s.r.o.	Slyman GmbH	DE	s.r.o.	sloučení
2018	9	DEMURE HOLDINGS LIMITED	CY	s.r.o.	Armatury Servis Kravaře a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	10	TX Modular SK s. r. o.	SK	s.r.o.	ALGECO s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	11	BONLATE LIMITED	CY	s.r.o.	Zdiby Logistic Centre, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	12	Plus Inštitút s.r.o.	SK	s.r.o.	Quest group a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	13	Agropol Podluží s.r.o.	CZ	s.r.o.	AGRIFARMA s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2018	14	Uniper Trend s.r.o.	CZ	s.r.o.	Uniper Kraftwerke GmbH	DE	s.r.o.	sloučení

2018	15	Blue Elephant Company s.r.o.	SK	s.r.o.	Blue Elephant Services s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	16	Metropolitan Properties International Sp.z.o.o.	PL	s.r.o.	Metropolitan Properties International s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	17	GREENBORGUE s.r.o.	CZ	s.r.o.	MONSTERA HOLDING LIMITED	CY	s.r.o.	sloučení
2018	18	InterCora GmbH	DE	s.r.o.	InterCora Real Estate s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	19	BEST-PHARM SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ INTERMEDICA FARMACJA SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ	PL	s.r.o.	MOVADOS INVEST s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	20	Pool & Home s.r.o.	CZ	s.r.o.	Compass Europe s.r.o.	SK	s.r.o.	sloučení
2018	21	PEMA SLOVAKIA, spol. s r.o.	SK	s.r.o.	PEMA Praha, spol. s r. o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	22	DRIBO Stará Turá, s.r.o.	SK	s.r.o.	DRIBO, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	23	GRAMBURG s.r.o.	CZ	s.r.o.	EUROPHARM spółka z ograniczoną odpowiedzialnością	PL	s.r.o.	sloučení
2018	24	Schönherr s.r.o.	CZ	s.r.o.	Schönherr GmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2018	25	MH - SET s.r.o.	CZ	s.r.o.	Apollo Games Limited	MT	s.r.o.	sloučení
2018	26	Finální technologie - ČR spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	FINÁLNE TECHNÓLOGIE SR, spoločnosť s ručením obmedzeným	SK	s.r.o.	sloučení
2018	27	Eonda GmbH	AT	s.r.o.	BMW Czech Republic s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	28	Investment First, s. r. o.	SK	s.r.o.	CZ-CoHo s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	29	PELO, a.s.	CZ	a.s.	PES S.à r.l.	LU	s.r.o.	sloučení
2018	30	KPMG Holding s. r. o.	SK	s.r.o.	KPMG Czech Republic Holding s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení

2018	31	KSM Investment S.A.	LU	a.s.	AETOS a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	32	Fermano Trading & Investments Limited	CY	s.r.o.	Abiana Estates s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	33	PH ENERGY B.V.	NL	s.r.o.	Cheper invest, a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	34	De Barte Gelderland B.V.	NL	s.r.o.	Decci a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	35	CTR group Assets s.r.o.	CZ	s.r.o.	CTR Holding Assets GmbH	AT	s.r.o.	sloučení
2018	36	E - KON, s.r.o.	SK	s.r.o.	Progiga CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	37	Wasteland Investments s.r.o.	CZ	s.r.o.	Wasteland Investments B.V.	NL	s.r.o.	sloučení
2018	38	Parker Hannifin Hungary Kft.	HU	s.r.o.	Parker Hannifin Sales CEE s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	39	Bridgestone CR, s.r.o.	CZ	s.r.o.	Bridgestone Europe NV/SA	BL	a.s.	sloučení
2018	40	RAZP a.s	SK	a.s.	FRIENDLY CASH a.s.	CZ	a.s.	sloučení
2018	41	JAYFORD INVESTMENTS LTD	CY	s.r.o.	Jayford Investments CZ s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	42	City Home Invest Limited	MT	s.r.o.	Jeseniova, s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
		Fra.Angelico, s.r.o.	CZ					
2018	43	HEXALL, s.r.o.	SK	s.r.o.	Machálek, spol. s r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení
2018	44	PARKER HANNIFIN SALES POLAND SPÓŁKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA	PL	s.r.o.	Parker Hannifin Sales CEE s.r.o.	CZ	s.r.o.	sloučení

Zdroj: PLUCAROVÁ, Iveta. *Analýza přeshraničních fúzí na českém trhu v letech 2008-2015*. Praha, 2017. Diplomová práce. Vysoká škola ekonomická v Praze; FLORIÁNOVÁ, Klára. *Vliv přeshraniční fúze na ekonomické ukazatele české nástupnické společnosti*. Praha, 2018. Diplomová práce. Vysoká škola ekonomická v Praze, upraveno; vlastní zpracování